

PKK

5. KONGRE KARARLARI

2. Baskı

WEŞANEN SERXWEBUN 72

PKK

5. KONGRE KARARLARI

Weşanên Serxwebûn

1

3

Weşanên Serxwebûn: 72
PKK 5. Kongre Kararları

İÇİNDEKİLER

Birinci baskı: Mayıs 1995
İkinci baskı: Temmuz 1995

Parti üzerine karar	7
Ulusal ordulaşma üzerine karar.....	33
Savaşa ilişkin karar	55
Cephe üzerine karar	79
Halk iktidarlaşması üzerine karar	131
Okul ve eğitim sistemi üzerine karar	143
Savaş ekonomisine ilişkin karar.....	159
Maliye ve bütçe düzenine ilişkin karar	165
Basın-yayın faaliyetlerine ilişkin karar.....	169
Arşiv-sicile ilişkin karar	177
Kürdistan'da suç, yargı ve ceza sistemine ilişkin karar	181
Kürdistan'ın diğer parçalarına ilişkin karar	205
Türkiye devrimi ve ittifaklarına ilişkin karar	211
Dış ilişkilere ilişkin karar	215

Kadın ordulaşmasına ve	
Özgür Kadın Hareketi'ne ilişkin karar.....	221
Enternasyonalist görevlere ilişkin karar.....	227
Cezaevilerine ilişkin karar	231
Siyasi diyaloğa ilişkin karar	235
Şehitlere ilişkin karar	247
Temel hedefler programına ilişkin karar.....	255
İtibar iadesine ilişkin karar.....	265
Dr. Baran arkadaşın	
durumuna ilişkin karar	267
Ferhat arkadaşın durumuna ilişkin karar	271
Serhat Eyalet yönetiminin	
suç pratiğine ilişkin karar.....	275

PARTİ ÜZERİNE KARAR

Toplumsal devrimler tarihi, Kürdistan gerçekliği ve partimizin mücadele tarihi ortaya koymaktadır ki; ulus olarak, topyekün düşürülmek, her şeyiyle başkalaşıma uğratılmak, kölelik statüsü altında tarihten silinmek istenen Kürdistan gibi sömürge ülkelerde; yeniden kendine gelmek, insan olarak var olabilmek ve özgürlük mücadelesini verebilmek, ancak yaşamın her alanına derinliğine nüfuz eden devrimci ideoloji ve yeniden şekillenmekle mümkün olabilmektedir. Yeniden var olmanın ideolojik ve politik düzeyi, ahlaki-kültürel değerler birikiminin toplamı olarak, yeni bir yaşam ve çalışma tarzında ifadesini bulur. Nitekim parti tarihimizin hemen her döneminde ortaya çıkan ve 5. Kongremizde bütün

yönleriyle bir kez daha doğrulanan gerçeklik; Kürdistan'da partimizin ideolojik-politik çizgisinin gelişmelere yaşamsal düzeyde yön verdiğidir. İdeoloji ve politika olmadan Kürdistan'ın sömürgeci düzen ve her türlü toplumsal geriliğin hakimiyeti altına gireceği, hiçbir devrimci ve ulusal bağımsızlıkçı gelişme sağlanmadan, çözülme ve dağılmayı yaşayacağı, kongrenin geliştirdiği tartışma ve değerlendirmelerle bir kez daha ispatlanmış bulunmaktadır.

Gelinen aşamada, partimiz öncülüğündeki ulusal kurtuluş savaşı, önemli kazanım ve sonuçlar ortaya çıkararak halkımızı önemli oranda kazanıp özgür halk karakterini pratik bir olgu haline dönüştürmüştür. Büyüyen gerillanın ordulaşma temelinde düşmanla dengeyi zorlayarak sömürgeciliğin ideolojik-siyasi egemenliğini sona erdirmiş, askeri egemenliğini ise belli oranda parçalayarak, kazanma ve zafere yürümenin muazzam olanaklarını yaratmıştır.

Böyle bir düzeyin yakalanmış olmasına rağmen öncülük sorunu kendisini en acil bir biçimde dayatarak gelişmemizi tehdit eden birincil hususu oluşturmaktadır. Bu bakımdan öncülük sorunu tam olarak çözüme kavuşmadıkça, başaşağı gidişin yaşanması kaçınılmazdır. Bundan hareketle olmazsa olmaz bir koşul olarak kendisini dayatan parti öncülüğü sorununa hangi düzeyde

yaklaşmamız gerektiği rahatlıkla ortaya çıkacaktır.

Başından günümüze kadar, partimizin ideolojik-politik, stratejik-taktik hattı, yaşam ve çalışma tarzı açık ve net olmasına, yine Parti Önderliği'nin bu döneme ilişkin kapsamlı çözümlenme ve talimatları, her türlü devrimci gelişmeye imkan sunan zenginlikte olmasına rağmen, bunu doğru ve yaratıcı bir biçimde hayata geçirip başarıya görevi tam olarak yerine getirilememiştir. Bugüne kadar içten ve dıştan gelen tüm düşman saldırılarına karşı parti hattının korunması, Parti Önderliği'nin yoğun bilinç ve öngörüsüyle sağlanmış ve bugünkü önemli gelişme aşamasına ulaşılmıştır. Geçen mücadele süreçlerinin ispatladığı en önemli bir gerçek olarak, parti içinde ortaya çıkan her türden provokatif, sınıf dışı anlayış ve eğilimlere karşı mücadelede başarılı olduğu oranda parti öncülüğü gelişmiş ve bu temelde dış düşmana karşı yürütülen mücadelede de başarı mümkün olmuştur.

Daha ilk ideolojik grup aşamasından günümüze kadar, dönemlere göre ayrı ayrı özellikler taşıyalar da, özünde partimizin gelişmesini önleyip, mücadelemizin zaferini engelleyen ve onu tasfiyeye uğratmaya çalışan anlayışlar sürekli varola gelmiştir. İdeolojik grup aşamasında dayatılan Tekoşin-Pilot vb. ajan-provokatif saldırılarla partimizin daha doğarken boğuntuya getirilmek istendiği bilinmektedir. **Haki KARER** yoldaşın katle-

dilmesini, daha o zaman içten ve dıştan dayatılan tasfiyecî-imhacı çabaların karakter ve düzeyini ortaya koymaktadır.

12 Eylül faşizmiyle ortaya çıkan yeni duruma geri çekilme taktiğiyle cevap veren ve tekrar ülkeye geri dönüş hazırlığını başlatan partimize bu süreçte dayatılan Semir provokasyonu bütün iç ve dış bağlantılarıyla birlikte, bir karşı parti hareketi olarak mücadelemizin tasfiyesini hedeflemişti. Fakat Parti Önderliği'nin şahsında temsilini bulan doğru devrimci tavır ve bunun 15 Ağustos gibi şanlı bir atılıma dönüştürülmesiyle, bu provokasyon alt edilerek mücadelemiz gerçek direnişçi öz ve zeminine oturtulmuştur.

15 Ağustos devrimci atılımının ortaya çıkardığı muazzam gelişmeleri görüp değerlendirmeyen taktik önderlik, taktiğe sağ yaklaşım, bireyci, tutucu, özerk, orta yolcu tutumlarıyla 1985'e gelindiğinde mücadelemizi neredeyse yeni bir tasfiyenin eşiğine getirmiş; partimiz bu olumsuz gidişata tarihi 3. Kongre çalışmalarıyla müdahale etmiştir. Parti Önderliği o dönemde, **“Çözümle- nen an değil tarih, kişi değil sınıftır”** belirlemesinde ifadesini bulan kişilik ve süreç çözümlemeleriyle, tekrar pratiğe yönelme ve taktiği uygulama esaslarını oturtmuştur. 3. Kongre kararlarının hayata geçirilmesi aşamasında kendini dışa vurup, kongre çizgisini çarpıtan-

10

o zamana kadar henüz çözümlenemeyen partileşme, ordulaşma ve savaş sorunları kapsamlı ele alınarak, parti öncülük ve yaşamını aşındıran sağ tasfiyecî ve feodal komplocu anlayışlar mahkum edilmiş, bu temelde yeneden partileşme ve ordulaşmayla birlikte iktidarlaşma da hedeflenmiştir. Yine bu dönemde kendisini sürece dayatan zindan kaynaklı burjuva-liberal, reformist anlayış ve provokasyon açığa çıkarılarak etkisizleştirilmiştir.

4. Kongremizin büyük çözümleme ve uygulama gücüyle girilen yeni savaş döneminde patlayıp yayılan serhildanlar; ordulaşmayla birlikte iktidar olma ve zafere ulaşmanın muazzam imkanlarını sunmasına rağmen, bu gelişmeye bireyci, dar, orta yolcu, sağ anlayış pratiğiyle gerekli karşılığı veremeyen taktik önderlik özellikle 1992 Güney Savaşı'nda partimizi büyük bir tehlikeyle karşı karşıya getirerek bir çözümlü yaşamıştır.

Ancak Parti Önderliği'nin sürece kapsamlı ve fiili müdahalesiyle, parti içindeki tüm sınıf dışı eğilim ve anlayışlara karşı savaş açılıp bunlar yargılama ile mahkum edilerek, yeniden toparlanma ve yoğunlaşma temelinde 1993 yılına girilmiştir. Yine Parti Önderliği'nin büyük bir ustalıkla düşmana dayattığı “ateşkes” sürecinden yararlanan güçlerimiz, belli bir hazırlık ve yoğunlaşmayla yaygın bir gerillayı hayata geçirmiştir. 1993'te sağlanan kazanımlar temelinde yeniden büyük

saptıran, bu şekilde kongrenin uygulama gücünü zayıflatan anlayış ve tutumlara karşı da etkin bir mücadele verilerek, bunlar etkisizleştirilmiş ve kongre ruhu canlandırılarak yeni bir gelişme dönemine girmiştir. Bu süreçte, ülke genelinde gerillanın yaygınlaştırılması ve tüm cephelerde ortaya çıkan ulusal kurtuluşçu gelişmeye paralel olarak, dışta TC'nin özel savaşı daha da kapsamlı hale getirdiği, içte ise Avrupa, dağ ve zindan kaynaklı provokatif saldırıların tezgahlandığı bilinmektedir. “-APO'ya hayır, PKK'ye evet” sloganıyla geliştirilen bu provokasyonların amacı ortak olup, şu şekilde belirginleşmiştir: Dağda feodal ve komplocu anlayışla gerillayı halktan tecrit edip, tasfiyeye uğratmak, Avrupa'da emperyalizm kaynaklı Avukat provokasyonu ile partiyi ele geçirip reformistleştirmek, zindan çıkışlı provokasyonlarla da partimizi içten liberalleştirerek çökertmek. Savaşın tırmanma aşamasında partimize dayatılan bu düşmanca faaliyetler, parti merkezi başta olmak üzere, parti kadrolarınca ya görülmemiş, ya da sessiz kalınarak gerekli militan tavır takılmamıştır. Partiyi ve çizgiyi koruma görevi böylece yerine getirilmezken, Parti Önderliği bu sefer de, yüksek öngörü, yetenek ve doğru mücadele yönleriyle bu provokasyonları da açığa çıkarıp etkisizleştirerek, parti 4. Kongre zirvesine taşımıştır.

Aynı zamanda bir gerilla kongresi olan 4. Kongre'de

11

ordulaşma imkanlarını yakalamamızla beraber korkuya kapılan TC, 1994'te partimize ve ulusal kurtuluş savaşımıza topyekün bir özel savaşı dayatmıştır. Parti Önderliği'nin yoğun çaba ve talimatlarıyla düşmanın bu topyekün saldırısı boşa çıkarılsa da, parti öncülüğünde yaşanan büyük aşınma yüzünden, taktik önderlik ve savaş güçlerimiz sürece gerekli cevabı verememiştir.

İki kongre arası süreçte yaşanan parti dışılıklar geçmişin aynısı olmakla birlikte daha önce mahkum edilen anlayışların çok daha inceltmiş veya farklı biçimler almış tekrarından ibarettir. 1990'lara kadar devrimsel gelişme ve başarıya inanmayıp kendini buna katmayan, dolayısıyla çizgiden saparak karşıt konuma düşen eğilim ve anlayışlar; 1990 sonrasında bu sefer ortaya çıkan muazzam gelişme ve iktidar olanaklarını görerek, bunlar üzerinde “erken iktidar olma” hastalığına tutulmuş ve her şeyi, bireysel yaşam ve egemenlik uğruna feda etmeye yönelmişlerdir. Bugün, partinin artan imkanları-fırsatları üzerine kurulan ve orta sınıfın yaşam ve mücadele tarzını esas alan bu bireyciliğin, parti çizgisini saptırmayı hedefleyen ve ucu emperyalizme ve ilkel milliyetçiliğe kadar uzanan sağ tasfiyecî, reformist bir karşıparti hareketi olduğu açığa çıkmıştır. En uç noktada Zelê ve Mardin pratiğinde görülen, farklı koşul ve biçimlerde gelişen bu orta sınıf hareketi, esas olarak parti

çizgimizden bir sapma ve kopuşu ifade etmekle birlikte, bir kesimin şahsında düşmanla bütünleşip bir kontra-partiye dönüşürken, diğer bir kesimin şahsında ise partiye dayalı işbirlikçi, reformist eğilim ve yaşam tarzını sürdürmek istemiştir.

Bunun yanında birçok eyaletimizde parti öncülüğü ve yaşam tarzı aşındırılarak, yerine bireysel tarzları hakim kılma savaşı verilmiş, bu temelde gelişmelerin önu tıkatılarak değerler aşırı bir biçimde heba edilmiştir. Aşınmanın en yoğun ifadesi olarak yaşamın yozlaştırılması, orta sınıf yaklaşımı ve kontra pratiğiyle birlikte, ulusallaşmayan, mahalli kültürden kurtulmayan, feodal ve köylü geriliği, küçük-burjuva lafazanlığı aşmayan, yine taktiğe güç yetirmeyen ve bu nedenle partiye tehlikeler yaşatan, parti birliğini ve bütünlüğünü zedeleyen anlayışlar ortaya çıkmıştır.

5. Kongre platformunda, Parti Önderliği'nin sunduğu Politik Rapor ışığında yürütülen kapsamlı ve yoğun tartışmalarla tüm eyaletler somutunda daha net olarak görülmüştür ki, iktidarlaşma ve büyük ordulaşma fırsatı, bu anlayış ve yaklaşımlar nedeniyle kaçırılmıştır. Yine partileşme, ordulaşma sahasında ulusallaşmaya, sosyalleşmeye ve siyasallaşmaya gelmeme, aşırı bireysellik kendini konuşurma, bireysel tarz ve üslubu parti-ordu ortamına dayatma sonucu, parti-ordu yaşam ölçülerin-

14

ni başarıyla verip bunu kişilikte somutlaştırmamak, bu mücadeleyi partileşme doğrultusunda derinleştirmemek, bu amaçla parti tarihimize sığdırılan savaşı görmezlikten gelmek, yine karşı-partinin dayanıp güç aldığı zemini, eski alışkanlık ve geri özellikleri görmemek, niyet ne olursa olsun sonuçta kişiyi karşı-partiye götürür.

Orta sınıf partisi saflarımızda bilinenden çok daha geniş ve etkindir. Düşman ile partimiz arasında gözetleyici olup, ilişkileri kendi etrafında örgütlemeye çalıştığı gibi parti dışı anlayış ve yaklaşımlardan beslenerek, işbirlikçi, liberal, reformist çözümün temsilciliğini yapmaktadır. Değerler üzerine oturup, yönetimi sanılandan daha fazla ele geçirerek, iktidarlaşmada pay sahibi olmak istemektedir. Her türlü eski yaşam alışkanlığına, aşiretçi-feodal özelliklere, küçük-burjuva yaşama, örgüt ve taktik gücü olmayan yetmez devrimciliğe dayanarak, devrimci partileşme önüne handikaplar koymaktadır. Devrimci partileşme derinleştirilmek istenirken, savaşın bu yönünün güçlendirilmesi başarı ve zafer için şarttır. Bir Zelé'de ortaya çıkan anlayış ve sahte önderliğin durumu böyledir.

Yetersiz devrimcilik kendini yetkinleştirmeme ve bu nedenle dönemi karşılayamama saflarda egemendir. Cepheleşme ve ordulaşmanın gittikçe büyüdüğü ve gelecekte bu büyümenin daha da artarak süreceği dikkate

den uzaklaşmış ve farklı şekillenmeler ortaya çıkmıştır. Parti dışılığı ifade eden bu yaklaşımlar nedeniyle, taktiğe uygun olarak oynanması gereken rol oynanmamıştır.

Görülmektedir ki, büyük olanak ve fırsatların kaçırılarak, gereken gelişmenin sağlanamamasının ana nedeni, parti öncülüğündeki sapma ve aşınmadır. Bir kez daha ortaya çıkmıştır ki, parti öncülüğü ulusal kurtuluşçu mücadelenin her alanında hakim kılınmadan, parti çizgisi, yaşam ve çalışma tarzı esas alınmadan hiçbir devrimci gelişmenin sağlanması mümkün değildir.

5. Zafer Kongremizin ortaya çıkardığı gerçeklik zaferin kesinleşen yolunu her zamankinden daha fazla aydınlatmıştır. Zaferin kesin ve aydınlatılan yolunda başarıya ulaşmak ancak parti öncülüğünün ve yaşam tarzının her alanda hakim kılınması ile mümkündür. Bu nedenle önümüzdeki dönemin en temel ve vazgeçilmez görevi Parti Önderliği'nin talimatlarını, yaşam üslubunu, çalışma tarzı ve temposunu esas alıp, zaferi kesinleştiren yaklaşımını hayata geçirerek, parti öncülüğünü çalışmamızın her sahasında ve her düzeyinde varlık koşulu olarak görüp hayata geçirmektir.

Bu konuda 5. Kongremiz şu temel ve önemli hususlara dikkat çeker:

PKK, tarihi ile bağ içinde, parti içi sınıf mücadelesi-

15

alınırsa; partileşmeyen, örgütlenmeyen ve savaşmayan her anlayış ve yaklaşım, eskisinden kat be kat daha fazla orta sınıf partisine hizmet edecektir.

Partileşmemiz eğer kontr-parti hareketi ve orta sınıf partisine karşı savaşımla garantiye alınmaz ve devrimci parti çizgisi partileşmeye egemen kılınmazsa tehlike ciddidir. Sözü edilen hareketlerin PKK'nin başına bela olup yenilgiyi dayatacağı açıktır. Mardin pratiğinde görüldüğü gibi, orta sınıf partisi, üzerine gidilince çok kolayca kontr-partiye dönüşüp, düşmana sığınabilmektedir.

Bunun için kongremiz merkezden başlayarak, bütün parti kadrolarını, devrimci partileşme esasları ve onun önderlik tarzına sahip çıkmaya ve var olan yetmezlikleri aşarak doğru partileşmeye davet eder.

Emeğe, değerlere ve kazanımlara sahip çıkarak örgütlenmeyi sıkı, pratiği ise yaratıcı kılmayı, cephe ve orduyu en üstten en alta kadar örgütleyerek boşluğa, dağınıklığa ve savaş dışılığa mahal vermemeyi sorumlu devrimciliğin partileşmiş ve ordulaşmış militan kişiliğinin bir gereği sayar.

“Savaşa, örgüte, orduya gelmem, yetersizim, yapamadım” gibi, her türden yetmez devrimcilik özelliklerine gerekçe kabul edilmeyeceğini, ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri düzeyde alınan her görevin önderlik tarzı

ve yetkin partileşme ölçüleri doğrultusunda mutlaka başarılması gerektiğini, ancak bu temelde “partiliyim” denilmeye hak kazanılacağını vurgularken, bunun gerekleri yerine getirilmediği halde, “partiye geldim, PKK'li oldum, kadro oldum; ebedi PKK'liyim, orduya katıldım, komutanım, cepheye işin başındayım, kitle önderiyim” türünden ucuz yaklaşımlar göstermenin partileşme ile ilgisi olmadığını belirtir.

PKK'lileşmek; sosyalizme yaratıcı, demokrasiye ve ulusallığa ise devrimci yaklaşım demektir. PKK'lileşmek; anti-empyalist, anti-sömürgeci, anti-feodal olmak, gericiliğe ve özel savaşa karşı yetkin ve amansız mücadele etmek, yine değer yaratmak, savaşmak, savaştırmak demektir. PKK'lileşmek; fedakarlık, cesaret ve inisiyatif temelinde “ne kadar ilişki, ne kadar örgüt, ne kadar gerilla yarattım, ne kadar ordu örgütledim, nereye nasıl vurdum, nereyi nasıl ele geçirdim” dememizi sağlayan, yani görev ve örgütlenmede başarıyı mümkün kılan yol ve yönteme sahip olmak demektir.

PKK'lileşmek; gerilla ve cepheye öncülük yapmak, ortayolculuğu bırakmak, yetersiz devrimciliğe son vermek, provokatif-komplocu yaklaşımları aşmak, önderlik tarzına ve örgüte karşı direnmekten vazgeçmek, devrimci ve millitan özellikleri esas almak, iç düşmana karşı hem kendi şahsında, hem de yapı içinde mücadele et-

18

yen, partimizin başarı sınırına yaklaşmayan, yine kendini bu konuda eğitmeyen ve yeterli düzeye çıkarmayan, müritçe bağlılığı ve bu temelde parti yaşam ölçülerine girip görevlerine sahip çıkmayarak, iç düşmana zemin sunan ve partileşmede her türlü aşınmaya yol veren fanatizmi reddeder

b) Parti ortamımızı laf kalabalığı ve demagojiye boğarak devrimci eylem hattını saptıran, teoride doğruları söyleyen ama onu yaşamayan, pratiğe teğet geçen, kendini doğru katmayan, vermeyen, üretmeyen, ama parti değerleri üzerinde ucuzca laf üreten, parti-ordu yaşam gerçekliğini çarpıtan, askerileşmeyip ordu disiplinine gelmeyen, partileşme ve ordulaşmayı bulanıklaştırarak neredeyse mümkün olmaktan çıkaran küçük-burjuva lafazanlığını ve buna benzer tutum ve yaklaşımları şiddetle mahkum eder. Bu tutum ve anlayış sahiplerini doğru devrimci, yaşam ve eylem çizgisine gelmeye çağırır. Bu tutumda ısrar edenlere meydan verilmeyeceğini ilan eder.

c) Yarı-feodal, yarı-burjuva özellik, kültür ve yaşam alışkanlıklarından kaynağını alan (partimize) ağavari, despot, geri ve bastırmacı, yaşam ve yönetim tarzını dayatan, böylece savaş ve ordu güçlerimizin gelişimini sekteye uğratan, çarpıtan, dağıtan, geri, dar ve tutucu köylü özelliklerinde ısrar eden, ordu disiplinini esas al-

mek ve yeterlilik sınırlarını aşmak ve bu temelde partileşmek demektir.

PKK'lileşmek; emek gaspına, hırsızlığa, savaş ağalığına, düşmanın denetleyebildiği örgütlenme tarzına ve gaflete karşı durmak, her türlü yetersizliğin düşmanı ifade ettiğini bilerek mücadeleyi bir de bu temelde yoğunlaştırmak demektir.

5. Kongremiz, partileşme yolunda bunları vurgularken, önderlik gerçeği ve tarzının tek kazandıran tarz ve gerçeklik olduğunu belirtir. Parti Önderlik tarzı anlaşılmasın, bu tarz esas alınıp partileşilmeden, mücadele yaşamının sürdürülemediğini, birçok pratik kanıtlararak altını çizmiştir. Parti Önderliği'nin insanlığa ve devrime sorumlu, duyarlı ve hassas yaklaşımı savaşta ve yaşamda esas alınmaz, bunun yüksek temposu, tarzı, ruhu, yaşatıcı özelliği, yine yüksek kolektivismi, denetimi, öngörüsü, hakimiyeti, atılımcılığı, yaratıcılığı yakalanmaz ve büyük disipline oldukça bilimsel yaklaşım ve katılım sağlanmazsa, önümüzdeki döneme beklenen cevabın verilemeyeceğini açıkça ilan eder.

Bunun için;

a) Parti Önderliği'ne, partiye, değerlere, bilimselliğe ve devrimci ölçülere oturmayan, PKK militan gerçekliğine uymayan, kör bir duygusallığın ötesine geçmeyen, bu nedenle de her defasında yetmez bir pratiği sergile-

19

mayıp parti-ordu resmiyeti yerine ahbap-çavuşluğu ve laçkalığı geçirerek parti yaşam ve değerlerini aşındıran ve bu temelde her türlü geri anlayış ve yaşam özelliklerine yer veren ağavari tutum ve davranışları mahkum eder ve sökülüp atılmasını hedefler.

d) Bireyciliğin her türlüünü partileşme önünde ciddi bir engel olarak görür. Partimizin bütün iç işleyiş esasları ve tarzını kendi bireysel egoizm ve ihtirası uğruna ayakları altına alarak, bütün bunların yerine kendi parti dışı tarz ve yöntemini geçiren, parti yapısını bastırıp tasarrufu altına alarak partinin demokratik tartışma ortamını çarpıtan ve boşa çıkaran, parti otoritesi yerine kendi otoritesini hakim kılmaya çalışan, kendine sevdalı, kendini tüm gelişmelerin merkezine koyan, bireysel iktidar hastalığıyla devrimci iktidar yolunu tıkayan, bölgeci, eyaletçi diyebileceğimiz dar, tehlikeli tutum ve anlayışları esas alıp ulusallaşmayı yadsıyan ve böylece partileşme ve ordulaşmaya ket vuran bireysel tarzları şiddetle mahkum eder. Tüm partilileri büyük bir önemle bu anlayış ve tarza karşı mücadeleye çağırır.

Bütün bu temel yaklaşımlara bağlı olarak tüm partililerin önüne, parti öncülüğünü, mücadelenin her alanında mutlak surette tesis etmeyi, yaşama hakim kılmayı, engellenemez ve vazgeçilmez bir görev olarak koyar.

Bu temelde 5. Kongremiz;

1- Partileşmede en temel görevlerden birisinin, şimdiye kadar gerçekleştirilmesinin neden ve sonuçları açığa çıkarılarak ortaya konulan, sağlam, yeterli ve işleyen bir merkezleşmeye ulaşmak olduğu gerçeğinden hareketle, doğru devrimci anlayış temelinde tüm parti, ordu ve cephe çalışanlarına hükmeden, taktiğin bütün esaslarını geliştiren politik dönemlere göre uygulayan, Parti Genel Başkanlığı'nın denetiminde süreçlere yön veren ve 29 asil, 11 yedek üyeden oluşan güçlü bir parti merkez komitesinin örgütlenmesini,

2- Kongremizce seçilen Parti Genel Başkanlığı ve Merkez Komitesi'nin bütün bu çalışmaların başarıyla yürütülmesinden sorumlu ve yetkili kılınarak, onların yönetiminde Başkanlık Konseyi ile diğer bağlı büroların oluşturulmasını,

3- Kongremizce seçilen Merkez Disiplin Kurulu'nun parti çalışmalarında ortaya çıkan tüzük ihlallerini görüşmek ve karara bağlamakla yükümlü kılınıp, bu kurulun 7 asil, 3 yedek üyeden oluşturulmasını,

4- Başkanlık Konseyi ile Merkez Komitesi'nin Parti Genel Başkanı'nın yaşam ve çalışma tarzına uygunluk arzetmeyen, onun çalışma temposunun gerisinde kalan ve kolektivizmi yadsayan her türlü bireyci ve dar çalışma tarzını aşarak, kendisini ülkenin bütününden sorum-

22

den alınma veya yeni göreve getirilmelerinin bir üst kurumun bilgi ve onayı ile gerçekleştirilmesi ve parti kadrolarını herhangi bir biçimde harcadığı veya saf dışı ettiği tesbit olunan sorumluluklar hakkında gerekli örgütsel tedbirlerin alınmasını,

4- Hiçbir kadronun işlevsiz kalmayıp, yetkin bir biçimde rolünü oynayabilmesi için doğru, planlı ve isabetli düzenlemeye gidilerek, her kadronun en az bir işle görevlendirilmesi ve görevinde başarı gösteren kadroların ödüllendirilerek teşvik edilmesini,

5- Kadroların dönemlerin özgün görevlerine hazırlanıp aşınmalarını önlemek ve onları yenilemek için, belli sürelerde bir kadro komutan okulunda ya da Parti Merkez Okulu'nda eğitime tabi tutulması, ideolojik-politik-örgütsel ve askeri açılarından yetkinleştirilerek parti formasyonuna ulaştırılmalarının sağlanması,

6- Parti kadroları yetki düzeyleri ne olursa olsun, parti çizgisi ve yaşamı karşısında eşit derecede sorumlu olduklarından, bu sorumluluğuna sahip çıkmayan, düşüncede ve eylemde parti dışı anlayış ve yaklaşımlarını üzerinden atmayan ve partinin eğitici, dönüştürücü çaba ve yöntemlerine rağmen bunda ısrar edenlerin, kadrosal görevlerin dışında tutulmasını,

7- Parti tüzüğü'nün tüm parti kadrolarına en kısa sürede eğitim yöntemiyle özümsetilip, bundan böyle gö-

lu görüp, proletaryanın kolektif irade birliğini temsil eder seviyeye çıkarması ve Genel Başkanlığın başarı getiren çalışma üslubunu esas alıp gereklerini yerine getirmekle yükümlü kılınması ve kendi bireysel tarzını esas alıp çalışmasını, Parti Genel Başkanlığı ve Merkez Komitesi'nin denetimine kapalı tutan, faaliyetlerinde parti politikası ve taktiği ile çelişen Merkez Komite üyelerinin, Parti Genel Başkanlığı tarafından görevinden alınarak, Merkez Disiplin Kurulu'na sevk edilmesini sağlayan işleyiş mekanizmasının oturtulmasını, karar altına alır.

Kadrolar Sorunu

1- Başkanlık Konseyi ile Merkez Komitesi'nin kongremizin benimsediği doğru devrimci yaklaşım çerçevesinde, bütün parti kadrolarını gözden geçirerek, yenileme ve dönüştürme temelinde onları yeniden bir düzenleme ve görevlendirmeye tabi tutmasını,

2- Kadroların seçimi ve tayin-terfisinin, genel parti ölçülerine göre, çizgi karşısındaki durumları ideolojik-politik ve pratik düzeyleri, görev ve sorumluluğa yaklaşımları, yetenekleri ve görevlerindeki başarı oranının dikkate alınarak yapılmasını ve bu konuda tüzük esasları dışında bireysel ölçülerin kabul edilmemesini,

3- Kadroların görev durumları belirlenerek, görev-

23

rev düzeyi ne olursa olsun hiçbir partinin tüzük dışı davranışının kabul edilmemesini,

8- Tüm parti kadrolarının, 5. Kongre'nin de açığa çıkardığı gibi, esas tehlikenin dış düşmandan daha çok onun direkt ve dolaylı etkilerinden oluşan iç düşmandan geldiğini bilerek, partinin ideolojik, örgütsel kişiliğini taşımayı ve kaynağını orta sınıflardan alan, çeşitli dönemlerde değişik biçimlere bürünse de, özünde aynı olan, parti çizgi ve yaşamına gelmeyen, parti çizgisini uygulamadığı gibi uygulatmayan, onu aşındıran ve saptıran işbirlikçi, burjuva, liberal vb. karakterler taşıyan orta sınıf partisi ve "kontra parti" faaliyetleriyle partimize provokasyonu dayatan iç düşmana karşı çizgi devrimciliğinden şaşmamayı, ona karşı tavizsiz ve ilkeli mücadeleyi en temel bir görev olarak bilip, parti içi sınıf mücadelesini her koşul altında kararlıca yürütmesini,

9- Önümüzdeki dönemde yeni kadrolar yetiştirilerek, 4 yılda parti kadrolarının bir kat artırılmasını karar altına alır.

Parti içi eğitim

1- Parti Önderliği'nin insan kazanma, yenileştirme ve dönüştürmeyi sağlayan büyük eğitici yöntemi ve çabasına rağmen, parti saflarımızda hala yaygınca görülen

kendini eğitmeme, eğitimi temel bir parti görevi olarak görmeme, küçümseme ya da onu demagojik laf düzeyinde ele alma gibi dar ve yüzeysel yaklaşımların mahkum edilerek, bütün kadroların bu hastalıklı yaklaşımdan arındırılıp partinin doğru eğitim politikası ve yaratıcı yönteminin kadro yetiştirilmesinde esas alınması ve bunun için gereken oranda parti eğitim okullarının açılmasını,

2- Parti faaliyetlerinin yürütüldüğü her alanda eğitimin yaşamın ayrılmaz bir parçası düzeyinde ele alınıp sürekli bir görev olarak kabul edilmesi ve tüm partililerin Parti Önderliği'nin çözümlene ve talimatlarını temel eğitim materyali olarak görüp, bunları özümsetmeye çalışmayı ve yaratıcı bir biçimde uygulamayı bir parti talimatı olarak kabul edip hayata geçirmesinin sağlanmasını karar altına alır.

Parti içi yaşamın düzeltilmesi

1- Tek ve doğru yaşam biçiminin parti yaşam tarzı olduğu gerçeğinden hareketle, bu yaşam tarzının parti faaliyetlerinin olduğu her birimde temel bir görev sayılarak, tavırsız bir uygulama ile hayata geçirilmesini,

2- Parti yaşam tarzının önemli bir aşınmaya uğradığı ve bir tehlike ile karşı karşıya olduğu dikkate alınarak, en üstten en alt sorumluya kadar her partilinin, partinin

26

emeğe ve çabaya dayalı yaşam ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalıp, bu doğrultuda yaşamını yeniden bir düzenlemeye tabi tutulmasını,

Bunun için;

a) Her türlü bireysel, özerk, lafazan, ağavari, tutucu, fanatik vb. yaşam anlayış ve alışkanlıklarının aşarak, partinin devrimci yaratıcı ve kolektif yaşam tarzının esas alınması ve faaliyetlerde tekleşmeye meydan verilmeyerek kolektivizmin özenle uygulanmasını,

b) Kişinin kendine göre katılım yapıp, kendi yaşamına feda eden ve parti yaşamına ters düşen her türlü keyfi anlayış ve tutumun mahkum edilerek, katılım ve yaşamda doğru-dönüştürücü tarza ulaştırılması,

c) Tüm parti örgütlenmesinin tüzük esaslarına göre kurumlaştırılıp, parti disiplin ve resmîyetinin her alana egemen kılınarak tüzük devrimciliğine ulaştırılması,

d) Kürdistan'da en insani, en özgür ve en yaşanılabilir ilişki olan yoldaşlık ilişkisine dayatılan her türlü sektör, bastırmacı, despot, laçka, ahbap-çavuş tasarrufçu vb. anlayış ve tutumları şiddetle mahkum ederek, bunların yerine ilkeli, saygı ve sevgiyi esas alan, sade, dürüst, dayanışmacı anlayış ve tutumların geçirilmesinin vazgeçilmez görülerek şart kılınmasını,

e) Parti Önderliğimizin yaşam tarzında ifadesini bulan günlük olarak tamamen amaca bağlılığı, kazanmayı,

27

başarmayı, disiplinli ve programlı çalışmayı esas alan ve partileşmenin özünü oluşturan profesyonel ölçülere ulaşılmasını,

3- “Yaşamda kendimizi düzeltelim, parti yaşamına ulaşalım” sloganına uygun, 1995 yılı boyunca sürecek olan parti yaşamını düzeltme kampanyasının ilan edilmesini tüm partililer ve sempatanların bu sürece tüm güçleriyle, en özlü ve en aktif bir biçimde katılarak her türlü sınıf dışı eğilim ve anlayışı tasfiye etmeye çağırılmasını ve bunun, yerine getirilmesi şart olan bir parti talimatı olarak kabul edilmesini, karar altına alır.

Ordu ve cephe çalışmalarının denetimi

1- Partinin tüm cephe ve ordu kademelerinde nicelik ve nitelik olarak hakimiyeti sağlayacak düzeyde örgütlenmesi, ordu ve cephe saflarından partiye kadro ve aday üye sağlama çalışmasının yetkince yürütülmesini,

2- Partimizin ordu ve cephe çalışmalarının çizgiye ve taktiğe uygun olarak yürütülüp denetlenmesinin Genel Başkanlık ve yetkili merkezi kurumlar vasıtasıyla yapılması ve yine bu görevin ihtiyaç duyulan hallerde çeşitli düzeylerde oluşturulacak denetleme kurulları vasıtasıyla da yerine getirilmesini,

3- Ordu içindeki eğitim ve denetim görevinin atanan

28

siyasi komiserler vasıtasıyla yapılmasını karar altına alır.

Toplantı rapor ve talimat sistemine ilişkin

1- Parti faaliyetlerine ilişkin toplantı ve rapor sisteminin tüzükte belirlenen süreler içerisinde işleme konularak gereklerinin yerine getirilmesi,

Bunun için;

a) Toplantıların zamanında yapılmasından yönetim sorumlu olup, toplantıların resmîyet kazanması için, üye sayısının salt çoğunluğunun şart kılınması ve bir üstün onayı olmadan ertelenmemesi,

b) Raporların kişilere değil, kurumlara yazılmasını, raporların yazıldığı kurum dışında hiç kimsenin okumasını, Parti Genel Başkanlığı'nın izni olmadan hiç kimse tarafından açılmamasını ve açılması halinde bunun örgütsel suç sayılmasını,

2- Parti Önderliği'nin talimat ve çözümlerinin sadece bir eğitim materyali olarak değerlendirilmesi tutumuna son verilip, daha çok bir uygulama talimatına dönüştürülmesini, her talimatın öncelikle yönetimler tarafından özümşenerek bir planlama ve uygulama gücü haline getirilmesini ve Parti Önderliği'nin genele yönelik açık talimatlarının hiçbir sürette hasıraltı edilmeme-

29

sini ve uygulama dışı tutulmasını karar altına alır.

Değerlere yaklaşım

Yüce değerlerin bir birikimi ve yoğunlaşmış ifadesi olan partimizde, değerlere hoyratça yaklaşan, onları bireysel yaşam güdülerinin bir aracı olarak kullanıp üzerinde kurulan, bu değerler üzerinde lüks, bireysel yaşam sürdüren anlayış ve tutum sahiplerinin mahkum edilmesi ve devrim değerlerine en yetkin sahiplenmenin yapılmasını,

Bunun için;

a) Tüm değerlerin yaratıcısı olan insanın kendisi en başta gelen değer olup, partimizin tüm değerler bileşkesinin Parti Önderliği olduğunun iyice bilinince çıkarılmasının sağlanmasını parti şehitleriyle parti kadrosu, savaşıları ve çalışanlarının en temel parti değerleri olarak görülüp öyle yaklaşılmasını,

b) Değerler üzerinde tüzükte belirlenen yaşam ölçüleri dışında başka bir yaşam tarzının geliştirilmesinin kabul edilmemesini, hiçbir maddi ve manevi değerın kişinin özel kullanımına alet edilmemesini ve parti onayı olmadan hiçbir parti değerinin kimseye verilmemesi ve harcanmamasının sağlanması için çalışılmasını,

c) Parti değerlerinin parti ve devrim çıkarları doğrultusunda büyük bir sorumluluk ve hasasiyetle en verimli

tarzda kullanılmasını,

d) Tüm partililerin kendisine emanet edilen değerleri sadece korumakla değil, geliştirmek ve büyütmele de yükümlü kılınmasını,

e) Parti değerlerinin kolay kazanılmadığı gibi kolay da kaybedilemeyeceği ilkesinden hareketle, değerleri ucuz kaybettiren onlara karşı duyarsızlık gösteren, kurum ve kişilerin tüzüğe uygun olarak işleme tabi tutulmasını,

f) Şehit ve yaralı arkadaşlara yanlış yaklaşımların suç sayılarak tüzüksel işleme tabi tutulmasını karar altına alır.

5. Kongremiz; bütün bu kararlar temelinde tüm parti yapısını, parti kişilik ve yaşamını korumaya, güçlendirmeye, geliştirmeye, bunun başarılı bir savunucusu ve savaşçısı olmaya, Parti Önderliği'nin yaşam ve mücadele çizgisinde yürümeye, kongremizin açtığı bu yeni ve tarihi süreçle özgür ve demokratik bir ülkeye ulaşmak için var olan koşulları yaratıcı bir biçimde değerlendirmeye, zaferi ve geleceği yaratan PKK'nin başarılı ve şerefli bir evladı olarak büyük bir moral, cesaret, coşku ve Apocu ruhla tarihi görevlere sarılmaya çağırırken, bütün bunların bir başarıma ve zafer talimatı olarak kabul edilmesini kararlaştırır.

ULUSAL ORDULAŞMA ÜZERİNE KARAR

Ordu ve savaş birbirleriyle oldukça ilişkili kavramlardır. Savaş, politikanın en yoğunlaşmış ve silahlı şiddeti içeren biçimiyken, ordu da en yoğunlaşmış politik-askeri örgütlenme ve savaşı yürüten temel güçtür. Tarihte ortaya çıkan tüm ordular ister savaş, ister barış süreçlerinde olsun bağlı oldukları sınıfın damgalarını taşırlar. Ve ona uygun bir işlev görürler.

Genellikle orduların başlangıçta hazır ve kurulu biçimiyle ortaya çıkmadığı, küçük birliklerden giderek geniş ve düzenli ordu birliklerine ulaştığı açıktır. Yine savaş yürüten ordular savaşın düzeyi ve kapsamındaki büyümeye uygun olarak gelişmek durumundadırlar.

Kürdistan'da partimiz öncülüğünde yürütülen ulusal kurtuluş savaşı ve savaşı yürüten ordu gücünün her geçen gün bir büyümeyi yaşadığı açıktır. Parti hareketimiz daha başından beri sömürgeci Türk egemenliğine karşı mücadelenin merkezine devrimci şiddeti koymuş ve bir anlamda bunun ifadesi olmuştur. Ulusal demokratik halk devrimini gerçekleştirmenin en temel yöntemi olarak silahlı mücadeleyi esas alan partimiz temel örgütlenme biçimi olarak da ordu örgütlenmesini tespit etmiştir. Bu gerçeğe uygun olarak, küçük ve gizli, silahlı birimlerle devrimci şiddet uygulanmasını geliştirmiştir. 15 Ağustos Atılımı'yla birlikte, gerilla ordulaşmasının önemli bir adımını atan partimiz, yaygınlaşan gerilla savaşı temelinde bugün binlerle ifade edilen ordu düzeyine varmıştır. Ancak mevcut düzeyin zafere ulaşma açısından oldukça geri olduğu açıktır. Önümüzdeki dönem açısından nicelik ve nitelik olarak büyüyen, her bakımdan ulusal temsil gücüne ulaşan böyle bir ordulaşma hareketini yaratmak, gerçek bağımsızlığa ulaşmanın bir gereğidir.

A- Ordunun büyütülmesi ve örgütlenmesine ilişkin

Savaşı geliştirmenin en temel gücü olan ordu, büyütülmeden savaşın genişliğine ve derinliğine

34

ayaklanmaları geliştirme temelinde alan düşürme ve savunma taktiği gündemdedir. Savaşı bu düzeyde geliştirmek, nicel veya nitel olarak büyümüş, merkezi bir komuta ve yönlendirmeye kavuşmuş olarak tek bir birim, özü ihtiva eden ve aynı siyasal amaç uğruna ortak bir duygu ve davranışı sergileyen ulusal bir ordu düzeyini yakalamayı zorunlu kılmaktadır. Geline aşamada klasik gerilla tarzı ve ordu düzeyinde ısrar etmek, orduyu büyütüp örgütlememek, bu düzeyde çakılıp kalmak, savaşı geliştirmemek ve kurtuluşu istememek anlamını taşır. Gelişme karşısında tutuculuğu, dolayısıyla gerici bir direnişi ifade eder. Bu yalın gerçeğin vurgulanması temelinde önümüzdeki dönemi bir ulusal ordulaşma dönemi olarak ilan eden 5. Kongremiz;

1- Kürdistan kurtuluşunu zaferle taçlandırmanın temel yöntemi olan ulusal kurtuluş savaşını geliştirmek, ordulaşma hareketinin büyütülmesi ile sıkı sıkıya bağlantılıdır. Orduyu büyütmeekten ürken, dar grup pratiğinde ısrar eden, yeterli eğitici ve örgütleyici çabayı sergilemeyen, ağavari, bastırmacı, kırıcı ve kışkırtıcı üslubuyla dağıtan, bireysel kişilik özellikleri ve tarzını esas alarak orduyu şekilsizleştiren, mahalli özellikleri ulusal özelliklerin yerine koyan, laçka, ahbap-çavuş ve liberal yaklaşımlarla özü ve biçimi

36 www.theirwords.org

geliştirilmesi de mümkün değildir. Orduyu nicel ve nitel olarak büyüterek savaşı geliştirmek, savaşa dayalı bir ordu büyümesini sağlamak en gerçekçi ordulaşma tarzıdır.

Mücadelemizin bugün ulaştığı düzey, dikkate alındığında ordulaşmada çok ileri düzeyi yakalamak zorunda olduğumuz ortaya çıkmaktadır. Siyasi dengeyi lehine bozan, askeri açıdan dengeyi zorlayan ulusal kurtuluş savaşımız, Türk özel savaşının imha planlarını boşa çıkarmakla kalmamış, ordulaşmada da bir patlama yaratmıştır. Özellikle 1991-92 savaş sürecinde yaygınlaşan kitle serhildanları neticesinde ordu saflarına büyük bir akın olmuş, büyük bir ordulaşmayı yaratmanın tarihi fırsatı yakalanmıştır. Ancak bireyci, dar, tutucu, sekte ve bastırmacı yaklaşımlar, yarı feodal, yarı küçük-burjuva, liberal, sağ, reformist anlayışlar nedeniyle bu tarihi fırsat değerlendirilememiştir. Parti Önderliği'nin yoğun çabaları talimat ve müdahaleleriyle sağlanan ordusal gelişme temelinde gelişen savaşımız, Kürdistan'ın birçok alanında gerilla denetim bölgeleri yaratmıştır.

Geline aşama ülke genelinde parçalı kızıl iktidarlar oluşturma ve bunun merkezine demokratik halk iktidarını oturtma aşamasıdır. Temel savaş biçimi olan hareketli savaşla iç içe yaygın gerilla ve silahlı halk

35

bozan tüm anti-askeri, anti-ordu tutum ve yaklaşımların şiddetle mahkum edilmesini ve parti öncülüğünde halkımızın tarihi ihtiyacı ve geleceğin teminatı olan, savaşan bir halk ordusunun daha da geliştirilmesinin en temel bir görev olarak belirlenmesini,

2- Önümüzdeki dönem için, en az 60 bin kişilik bir ulusal ordu yaratılması, bunun eğitime ve donatma temelinde savaştırılmasının, dönemin ulusal ordulaşma hedefi olarak ilan edilmesini,

3- Askerlik yasası, gönüllü katılım ve askere alınma subelerinin uygulamaya geçirilmesini,

4- Ulusal ordulaşmanın bir kolu olarak kadın ordulaşmasının oturtularak geliştirilmesini,

5- Gelişen demokratik halk iktidarı ve kurumlaşması içerisinde ordunun gerçek yerine oturtularak, rolüne uygun bir işleve kavuşturulmasını,

6- Ordu yönetmeliğimiz olan ARGK yönetmeliğinin yeniden düzenlenmesi ve ordu yaşamının tüm yönlerini içerecek temel yönetmeliklerin geliştirilmesinin Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak konulmasını karar altına alır.

B- Orduda parti öncülüğünün hakim kılınması

Kürdistan'da yeniden doğuş, bağımsızlık, demokrasi

37

ve özgürlükle bağlantılı tüm gelişmeler partimizin öncülüğü altında mümkün olmuştur. Ulusal-demokratik halk iktidarına ulaşmanın en temel aracı ordu çalışmalarına komuta eden partimizdir. İdeolojik-politik amaçtan kopmuş bir ordu ve onun eylemi, halka karşı durumlara girmeye ve giderek kuruluş amaçlarına ters bir konuma düşmeye mahkumdur. Tarihte bunun sayısız örnekleri olduğu gibi, silahlı savaşım tarihimizde de partinin siyasal amaçlarına ters, halka karşı düşmanlığı içeren anlayış ve pratikler bolca yaşanmıştır.

Geçmiş süreçte ortaya çıkan feodal-komplocu, asi, avare ve kontra pratikleri, buna yol açan anlayışlar, parti öncülüğünü reddeden, onu yadsıyan anlayışlardır. Tarihimizdeki isyanların doğru bir siyasal öncülükten yoksun olmaları nedeniyle uğradıkları kötü akıbetin öğretici dersleri kadar, yakın mücadele pratiğimizde ortaya çıkan anlayış ve tutumlarda orduya ve silahlı savaşıma partinin mutlaka öncülük etmesinin, olmazsa olmaz kabilinden, bir önem taşıdığını açıklıkla ortaya koymuştur. Başından beri bu gerçeğin bilinciyle hareket eden partimiz, ordu ve savaş faaliyetlerinde parti çizgisini hakim kılmayı büyük bir özenle ele almış, bu doğrultuda büyük bir savaşım yürütmüştür.

Bu açıdan; “orduya ve silaha parti komuta eder” ilkesinden hareketle, partinin belirlediği siyasal amacın

38

ve halkın temel çıkarlarının savunulması ve korunmasını gözetmeyen bir ordulaşmayı onaylamayan, bunu yargılanması gereken ciddi bir savaş suçu olarak kabul eden, yine bireysel, mahalli ve ahbap-çavuş özellikleri ile ordu yaşamını aşındıran, bozan, disipline, resmiyete, emir-komuta ilişkisine gelmeyen, askerleşmeyen, ideolojik-politik gelişmeyi yadsıyan salt askeri anlayışı ve ordunun eylem hattına ve yaşamına girmeyen küçük-burjuva lafazanlığını, ordu bozanlık olarak değerlendirip makum eden 5, Kongremiz,

1- Ordu yaşamını ve eylemini parti siyasetine uygun yürütmek ve denetlemek için, ordunun en üst komuta merkezi olan Genel Kurmaylık başta olmak üzere, eyalet ve bölge karargah yönetimleri ile tabur ve daha üst birlik yönetimlerinin tümünden partililerden oluşturulmasını,

2- Birlik ve takım yönetimlerinin 2/3'nün partililerden oluşturulmasını,

3- Ordu birliklerinde ideolojik-politik seviyeyi yükseltmek, yaşamın ve savaşın siyasal amaçlara uygun bir şekilde yürütülmesi ve denetlenmesini sağlamak ve bu temelde parti hakimiyetini tesis etmek için siyasal komiserlik kurumunun oluşturulmasını, siyasal komiserin görev, yetki ve sorumluluklarının ordu

39

yönetmeliğinde açıklığa kavuşturulmasını,

4- Orduda komuta ve savaşçı eğitimini yürütecek yeterli düzeyde ve sayıda askeri-siyasi okulları ve şubelerinin örgütlendirilmesi, merkezi ve sistemli ders programlarının oluşturulmasını, bu konuda Parti Önderliği'nin çözümleme ve talimatlarının temel askeri emir olarak ele alınıp uygulanmasını karar altına alır.

C- Orduda merkezileşme ve kurumlaşma

Günümüzde ordulaşmak merkezileşmek demektir. Siyasal amaçlara bağlı ve temel savaş taktiğine uygun ortak bir yaşam ve davranış biçimine ulaşmak; merkezi bir emir-komuta sistemi içerisinde hareket etmek demektir. Bu bakımdan, tamamen yönetmeliklerle belirlenmiş kurallar bütünlüğünü ifade eden sağlam bir resmiyet-disiplin hakimiyeti altında yaşamak demektir. Tek bir beyin, göz ve kulak olmayı başaramayan bir ordu, zafer yürüyüşünü gerçekleştiremez.

Partimizin öncülük ettiği savaş ve ordulaşma hareketinin gelişimine ket vuran birçok anlayış, tutum ve davranışın hala etkili olması sağlam işleyen bir merkezileşme ve kurumlaşmayı yaratamamış olmamızla bağlantılıdır. Farklı bireysel tarzların ağır damgasını taşıyan ağır mahalli, sınıf dışı özellik ve

40

alışkanlıkların etkisi altında bulunan ordulaşma çalışmamız, birçok çarpıklığı ve tehlikeyi bağrında taşımaktadır. Mücadelemizin ulaştığı düzey ve yeni savaş sürecinin temel özellikleri dikkate alındığında, ulusal bir ordu düzeyini yaratmak, temel savaş taktiği ve hedeflerine uygun olarak, orduyu planlı ve koordineli bir savaşa yöneltmek, sevk ve idare etmek bakımından, en üstten en alta kadar orduyu merkezi bir şekilde örgütlemek, merkezi karargah ve birlik düzenlerine ulaşmak, orduda gerekli kurumlaşmaları yaratarak özgün işlevlerini sağlamak zorunludur. Yönetmelik ve talimnamelerde en ayrıntılı ifadeye kavuşmuş, kurallar çerçevesine oturtulmuş disiplinli bir ordu düzeni hem başarının önemli bir teminatı, hem de merkezileşmeyen, kurumlaşmayan her türlü anlayış ve tutumun panzehiridir.

Bu temel yaklaşım çerçevesinde tüm ordu mensuplarını doğru anlayış ve tutumda karar kılmaya, bunun mutlak çaba ve düzeyini yakalamaya çağıran 5. Kongremiz, merke-zileşmeyi ve kurumlaşmayı tıkayan bireyci, ağavari, küçük-burjuva, liberal-uzlaşmacı yaklaşımları, ulusal düzeyi reddeden bölgeci ve eyaletçi tutumları, emeğe, disipline gelmeyen, yaşamı şekilsizleştiren her türlü keyfiliği mutlak suretle aşmayı, en başta ordumuzun üst yönetim ve komuta

41

kademesi önüne başarılması gereken bir görev olarak koyup, merkezileşememe ve kurumlaşmamaya kesin bir son vermeyi dile getirirken;

1- Ordumuzun yaratıcısı ve kurucusu olan Parti Genel Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın, Halk Kurtuluş Ordumuzun Başkomutanı olduğunun bir kez daha ifade edilmesini,

2- Parti Merkez Komitesi üyelerinden oluşan Genel Kurmaylık Kurumu'nun örgütlenmesi, tüm ordu-savaş çalışmalarının planlanması, yürütülmesi ve denetlenmesinde en üst merkezi kurum olarak görevli, yetkili ve sorumlu kılınmasını,

3- Genel Kurmaylığa bağlı savaş cephelerinin sevk ve idaresinden sorumlu saha kurmay-lıklarının oluşturulmasını, eyalet ve bölge düzeyindeki karargahların güçlendirilip oturtulmasını,

4- Nicel artış ve savaşın düzeyine denk düşen birlik düzenlenmesine (bölük, tabur, alay, tümen ve kolordu gibi) gidilmesini,

5- Karargah ve birlik bünyelerinde eğitim, basın-yayın, lojistik, levazım, muhabere, sağlık, yargı vb. kurumlaşmaların sağlamaştırılması ve pratik işlevlerine kavuşturulmasını, tüm bu kurumlaşmaların kuruluş ve işleyiş esaslarının yönetmelik ve talimnamelerle

42

ve yöntemlerle ihtiyaca cevap verecek düzeyde bir lojistik-levazım temini yapılmadan, yine bunların depolanmasını, korunmasını ve değerlerin korunmasını gözeten adil bir tüketimi sağlamadan savaşın geliştirilmesinin zorlaşacağı açıktır.

Geçen mücadele sürecinde bu konuda gerekli hazırlıklar yapılmadığı ve temin edilen malzemeler (silah-cephane, yiyecek, giyecek vb.) sağlıklı depolanıp korunmayarak, savurgan ve yersiz harcandığından, hem ciddi bir maddi değer kaybı ortaya çıkmış ve hem de savaş güçlerimiz lojistik-levazım sıkıntısı nedeniyle ciddi sorunlarla karşılaşmışlardır.

Büyüyen ordu gerçeği ve savaş çalışmalarımız, aynı zamanda artan bir lojistik-levazım ihtiyacını da gündeme getirmiştir. Bu konuda öncelikle ve başarıyla yerine getirilmesi gereken görev, değer anlayışımızın doğru temsilidir. Bu gerçeği önemle dikkate alan 5. Kongremiz neyin, nasıl kazanıldığını bilmeden oldukça sorumsuz, bireyci, savurgan yaklaşımlarla malzemeleri heba eden, korumayan, çürümeye terk eden yaklaşım ve tutumları mahkum eder. Ordu imkanlarını en doğru tarzda kullanmayı, düşmandan temin etme yolunu esas almayı, halkın sunduğu olanaklara büyük bir değer biçerek savaşın hizmetinde kullanmayı doğru ve sorumlu devrimciliğin bir gereği sayar ve;

açıklığa kavuşturulmasını,

6- Ordu örgütlenmesinde sınıflandırmaya gidilerek, uzmanlaşma temelinde uçaksavar, topçu, istihkâmçı vb. birliklerin oluşturulması ve tüm ordunun bu temelde yeniden düzenlenmesini,

7- Orduda her düzeyde komutan yetiştirmek, yedekler hazırlamak için oluşturulan siyasi-askeri okulların, taktik-teknik uzmanlık eğitimi bölümlerini de kapsamı veya bu yönlü eğitim devreleri ve kursların açılmasını karar altına alır.

D- Lojistik-levazım

Etkin ve başarılı bir savaş yürütmek, iyi örgütlenmiş, merkezi ve disiplinli bir ordu yapısını gerektirdiği gibi, savaşı yürütecek düzeyde bir donanımı da şart kılar. Esas gücünü inanç, irade, bilinç ve haklılıktan alan halk ordumuz, en kıt olanakları, en yaratıcı taktikleri kullanarak başarılı bir savaşı yürütmek zorundadır. Düşmanın maddi, teknik ve sayısal üstünlüğünü böylece dengeleyen ordumuz, düşmanın zayıf yanlarını derinleştirirken, güçlü yanlarını da darbeleyerek zayıflatır ve geriletir.

Gerçek böyle olmakla beraber, gelişen ordumuzun bugün önemli bir lojistik-levazım ihtiyacı ile karşı karşıya olduğu açıktır. Değişik kaynaklardan uygun yol

43

1- Lojistik-levazım ihtiyaçlarının temininde, depolanması ve tüketiminde sağlam, disiplinli bir düzen sağlamak için her düzeyde gerekli örgütlenme ve kurumlaşmanın sağlanması,

2- Lojistik-levazım malzemelerinin araziye genişliğine ve derinliğine kullanmayı mümkün kılacak tarzda ve savaşı güçlerin konumlanma düzenine göre en sağlam ve korunaklı yerlerde depolanmasını,

3- Her eyaletin kendi olanaklarıyla ihtiyaçlarını karşılama yolunu açık tutarak merkezileşmeyi hedefleyen bir lojistik-levazım kurumlaşmasının gerçekleştirilmesi ve ihtiyaçların bu tarzda karşılanmasını,

4- Uygun alanlarda teknik atölyeler oluşturarak, silah-cephane, elbise vb. malze-melerin üretimi ve bozuk malzemelerin tamir ve bakımının sağlanması,

5- Her alan ve birliğin en az altı ay yetecek düzeyde lojistik-levazım teminini sürekli sağlanmasını karar altına alır.

E- Tayin-terfi

En önemli sorunlardan biri olarak parti öncülüğünün saptırılması, boşa çıkarılması, beraberinde ordulaşmada da sorunların giderek boy vermesine neden olmuştur.

Bunun bir yansıması da tayin-terfi konusunda

görülmektedir. Orduda tayin-terfi en önemli sorunlarımızdan biridir. Şimdiye kadar bu alanda yaşanan tahribatlar, ordulaşmada önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmıştır.

Geçen süreçte tayin-terfide ölçüler kaçırılmış, sınıf dışı eğilimlere hizmet edilmiş, ahbap-çavuşluk, mahalli, aileci-aşiretçi, bölgeci vb. etkiler bu konuda yönlendirici olabilmıştır. Açık ki, bu durum, süreç içerisinde birçok soruna yol açarak ordulaşma ve savaş alanına doğrudan olumsuz etkisini göstermiştir. Tayin-terfide kişinin ideolojik-politik formasyonu, partiye bağlılığı, savaşma azmi, gücü, yeteneği ve askerlik bilincinin esas alınması gerekirken, tayin-terfiye yüzeysel ve yanlış yaklaşım, yeterli araştırma ve inceleme yapılmamış, en önemlisi de ortaya çıkan aksaklıklar karşısında zamanında uygulama ve tedbirlere gidilmemiştir. Bu ise, tayin-terfide tıkanmaya, zararlara ve kayıplara yol açmıştır. Yine tayinlerde alanın ve çalışmanın özellikleri gözetilmeyerek buna uygun kişilikler seçilmemiştir. Kendi ölçülerini esas alan mantığın yanısıra sorunlarını başka alan ve kurumlara devretme yaklaşımı da görülmüştür. Sorunlardan kurtulma mantığıyla ortaya çıkan bu tutum daha büyük tahribat ve kayıplara neden

46

alanlarda görevlendirilmesini,

5- Tayin-terfide yardımcı olması için düzenli sicil sisteminin hayata geçirilmesini,

6- Bölük ve daha yukarı komutanlıkların, eyalet komutanlığının önerisi ve Genel Kurmaylığın onayıyla atanmasını,

7- Takım komutanlıklarının, bölge komutan-lığının öneri ve eyalet komutanlığının onayıyla atanmasını,

8- Görevden alınmaların da aynı sistem temelinde gerçekleşmesini,

9- Tayin-terfi yönetmeliğinin parti merkez komitesinin denetiminde hazırlanarak işleyişin buna göre yapılmasını karar altına alır.

F-Asker alma

Demokratik halk iktidarını kurmayı hedefleyen savaşımızın, büyüyen bir ordulaşmayı da zorunlu kıldığı açıktır. Büyüyen ordu, nitelik olarak güçlenmeyi gerektirdiği kadar, nicelik olarak artışı, önemli bir siyasal güce ulaşmayı da ifade eder.

Büyüyen ve savaşan bir ordu yaratma gibi önemli bir görevle karşı karşıya olmamıza rağmen geçen mücadele yıllarında bu konuda ortaya çıkan büyük olanak ve fırsatların, yetersizlik anlayışı, taktik ve ordu dışı yaklaşımlar nedeniyle kaçırıldığı açığa çıkarılmış

48

olmuştur.

Gelinen aşamada tayin-terfi konusunda, bütün bu yanlış yaklaşım ve geriliklerden kurtularak parti ölçülerini esas alan yaklaşımlarla soruna köklü çözümler getirmek zorunludur.

Bunun için;

1- Tayin-terfide parti ölçüleri yerine, herkesin kendine göre bir görevlendirmeye gitmeme, bu konuda kolektif değil, bireysel ve keyfiyetçi davranma, kişileri esas alma gibi yanlış tutumların suç sayılarak, yönetmelik çerçevesinde uygulamalara gidilmesini,

2- Tayin-terfide, kişinin ideolojik-politik düzeyi, geçmiş pratiği, kişiliği, partileşme durumu, başarı derecesi ve kapasitesinin göz önüne alınarak sağlıklı bir işleyişin gerçekleştirilmesini,

3- Sık sık görevden alma veya yer değiştirmenin yarattığı olumsuz sonuçların bilinciyle bu konuda ucuz ve yanlış yaklaşımlar göstermekten kaçınılması ve kişiliği eğitimle dönüştürmenin, yine tecrübeyle desteklemenin esas alınmasını,

4- Tayinlerde alanın ve faaliyetin özelliklerine göre kişinin seçilmesi esasının göz önünde bulundurulmasını, sakat ve savaşın ön cephelelerinde yer alamayacak durumda olanların durumlarına göre uygun

47

bulunmaktadır. Özellikle 1991-92 savaş yıllarının ordulaşmada bir hamle niteliği taşımasına karşın bu, doğru ve yaratıcı yaklaşımla değerlendirilememiştir. Ordulaşmadan ürken anlayışlar, bireyci, dar, sekte, ağavari tutumlarıyla savaşçıları kaçırılan, harcayan ucuz ve sorumsuz yaklaşımlar yaygınca görülmüştür. Bu dönemde durumu ve olanakları yoğun katılımları kaldırmaya müsait olmayan bazı bölge ve eyaletlerin bu gücü başka bir alana aktararak sorunu çözmeleri gerekirken, yeni savaşçıları geri gönderdikleri, öte yandan durumu uygun olan bazı alanların ise bu yükü paylaşmaya yanaşmadıkları ve seçmeci davrandıkları bir gerçektir. Yine geçen süreçte, ordu güçlerimiz eğitimsiz, ilgisiz, şekilsiz bırakılarak yıpranmaya ve aşınmaya neden olmuştur. Gönüllü katılımlar bu tip sınıf dışı yaklaşımlarla, ordulaşma gerçeğimizi yadsıyan tutumlarla heba edilirken, askerlik yasası da ya işletilmemiş, ya da yetersiz ve yaratıcılıktan uzak uygulanmıştır. Ordulaşmayı engelleyen bu yaklaşımları şiddetle mahkum eden ve önümüzdeki dönemin büyük ordulaşma hedefine ulaşmada askere alma yöntemlerinin yaratıcı ve başarılı bir biçimde uygulanmasını zorunlu gören 5. Kongremiz;

1- Askerlik yasasının yaratıcı ve başarılı bir tarzda

49

uygulanarak, durumu askerlik yapmaya uygun olan kişilerin orduya alınmasını,

2- Alımların sürekli, sağlıklı ve denetimli olması için, her düzeyde askere alma şubelerinin örgütlenerek işlerliğe kavuşturulması, askerliğe alma şubelerinin karargahların denetimi ve onayı temelinde çalışmalarının sağlanmasını,

3- Mücadelemizin yoğun etkisiyle gelişen gönüllü katılımların gerekli kanal ve irtibatlar oluşturularak artırılması, bu konuda keyfi, bireysel yaklaşım ve kararlarda ortaya çıkan geri göndermelerin suç sayılmasını,

4- Katılımların yığılmaya neden olduğu bölge ve alanların yükünün, durumu uygun bölgelere paylaştırılmasını,

5- Orduya katılmada 16 yaş sınırının asgari düzey olarak kabul edilmesi, 16 yaşından küçük olanlar için askerlik yasasının uygulanmamasını,

6- 16 yaşından küçük olup da gönüllülük temelinde ordu saflarına katılanların eylem ve saldırı birimlerine sokulmamasını,

7- Bayanların askere alımında gönüllülüğün esas alınması, zorunlu askerlik yasasının uygulanmamasını,

8- Türk ordusunda askerlik yapmanın suç olduğunu kitlelere taşımak ve kavratmak için yaygın bir

50

halkın kendini koruması ve adeta her şeyini gerillaya bırakması, kendini ölüme yatırması anlamına gelecektir.

Bu denli önemli olan milise, şimdiye kadar kendi rolü gerektiği gibi oynattırılmamıştır. Ve en önemlisi de bir milis ordulaşması yaratıla-mamıştır. Geçmiş süreçte milis konusunda birçok yanlış ve eksik tutumlara girilerek, gerilla ile milis birbirine karıştırılmış, milise aşırı yüklenilmiş, yanlış politika ve tutumlar sonucu birçok milis ya kaçırılmış, ya da yakalanmalarına neden olunmuş, birçok yersiz şahadetlere sebebiyet verilmiştir. Yine birçok milise basit işlerle yaklaşarak her işe koşturulmuş ve kendi asli görevinden, rolünden kopartılmıştır. Milis örgütlenmesi ve silahlanmış halk olarak düşünülmediği için, kendi içinde bir örgütlülüğe kavuşturulmamıştır.

Gelinen aşamada, savaşın ulaştığı düzey milise daha fazla rol biçmektedir. Dolayısıyla yeni dönemde bütün bu hata ve yetmezliklerden sıyrılarak yetkin bir milis örgütlülüğü ve ordulaşmasına ulaşmak son derece önemli olmaktadır. Bunun için 5. Kongremiz;

1- Milis ordulaşmasının silahlı birim, manga ve takımlar düzeyinde gerçekleştirilerek, bölge milis komutanlıklarına bağlanmasını,

2- Silahlı milis örgütlenmesinin yanısıra cephe

kampanya çalışmasının yürütülmesini, koşulların uygun olduğu yerlerde Türk ordusuna askerlik yapanlara karşı değişik yaptırımlara gidilerek bu durumun engellenmesini karar altına alır.

G- Milis örgütlenmesi

Halk iktidarına doğru giderken halkın tüm kesimlerini örgütleyip savaştırma görevimizin olduğu bir gerçektir. Açık ki, örgütlenmeyen bir halk savaşamaz. Bu bağlamda siyasi ve askeri ordulaşmayı aynı paralellikte yürütmek bir zorunluluk olmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı her alanda çok yönlü bir savaşı yürüten düşmanı yenmek için askeri ordulaşmanın yanısıra, düşmanı çepeçevre saran bir halk ordusu gerçekliğini yaratmak kaçınılmazdır.

Böyle bir halk ordusunu hedeflerken, yurtsever kitlelerin en aktif kesimi olarak milis örgütlenmesini geliştirip yetkinleştirmek, yeni dönemde en önemli görevlerimizden biridir. En önemli görevler olarak, halkın öz savunmasını gerçekleştirmek, onu düşmanın katliamlarına karşı korumak, kontra cinayetlerine karşı tedbir geliştirmek, cephe faaliyetlerinde etkince bulunmak, gerilla ve gerilla ordulaşmasına hizmet etmek olan milis örgütlenmesi, bu açıdan hayati bir önem taşımaktadır. Yoksa milis ordusu yaratmadan,

51

faaliyetlerinde yer alan milis örgütlenmesinin geliştirilmesi ve bunun cephe komitelerine bağlı olmasını,

3- Milis örgütlenme tarzlarından olan keşif, istihbarat, sabotaj, suikast, lojistik, sağlık vb. birimlerin oluşturulmasını,

4- Hem şehir hem de kırsal alanda milislerden savunma birliklerinin örgütlenmesini, kurtarılmış alanlarda ise, savunma, asayiş ve üretim birliklerinin oluşturulmasını,

5- Durumu uygun olan 16 yaştan yukarı herkesin milisliğe kabul edilmesini,

6- Uygun zeminlerde, siyasi ve askeri milis eğitim devrelerinin açılmasını,

7- Profesyonel çalışan, şehit olan ve çalışmayacak düzeyde malul kalan milislerin aileleri için belli bir fonun ayrılmasını,

8- Tutuklanıp bırakılan milisler hakkında araştırma yapılarak, durumu uygun olanların tekrar göreve alınmasını, bunun için soruşturma komisyonlarının oluşturulmasını,

9- İlgili bölge, eyalet ve cephe yönetimleri tarafından milislere ilişkin sicil defterinin tutulmasını,

10- Milislere geçmişte görülen yanlış-ucuz yaklaşımların gösterilmesi, bu temelde yersiz

şahadetler, kaçırma ve yakalanmalarına neden olunması halinde, bunların suç sayılarak, yönetmelik esaslarına göre işlem yapılmasını,

11- MK'nin denetimi altında milis yönetmeliğinin en geç 3 ayda hazırlanarak yürürlüğe sokulmasını karar altına alınır.

Savaşımızın mevcut durumunda, ülkenin önemli stratejik alanlarına gerilla ulaştırılmış, oturtulmuş ve hemen hemen bütün eyaletlerimizde büyük çaplı kızıl siyasi üslerin oluşturulma olanakları yakalanmıştır. Bunun yanında savaşı her bakımdan geliştirebileceğimiz teknik imkanlara, halk desteğine, nicel ve nitel güç birikimine, komuta yoğunluğuna, ordulaşma olanaklarına, en önemlisi de gerillalaşan bir parti öncülüğüne ulaşılmıştır. Düşmanın askeri cephesi ise, yaygınlaşan gerilla saldırıları karşısında maddi ve manevi olarak yıpranmış, ülkemizde özellikle kırsal alanda otoritesi ve hareket olanağı kalmamış, güçlerini daha çok şehir ve ovalarda yoğunlaştırmıştır. Son dönemlerde ise, bütün varlığını özel savaşa, özel ordu

ve kontrgerillaya yatıran askeri çizgi izlemesine rağmen, en son 1994'teki "topyekün özel savaş" ve "alan tutma" taktiklerindeki sonuçsuzluğunda da görüldüğü gibi, başaşağı giden bir konumu yaşamıştır. Denilebilir ki, bugün bir varlık-yokluk savaşı veren bir düşmanla karşı karşıyayız.

Önümüzdeki dönemde taktik görevlerin başarılmaması için, geçmişte yaşanan, savaşa sağ, geri, abartılı, yüzeysel, tutucu, kaçak ve en önemlisi de zafer inancı ve perspektifinden yoksun parti dışı yaklaşımların mutlak anlamda mahkum edilerek aşılması şarttır.

Yine aynı şekilde yanlış ve kayıplara yol açan üslenme, konumlanma tarzının plansız, programsız ve rastgele yayılmanın, etkisiz, silik ve tacizi aşmayan vuruş tarzının, çeteciliğe karşı sağ ve sol tutumların kesinlikle aşılarak, doğru parti ve ordu ölçülerine ulaşılması zorunludur.

A- TEMEL TAKTİK

5. Kongre zirvesi ile yeni bir sürece yönelirken, geçmiş savaş düzeyini aşip önümüzdeki dönemin hedeflerine ulaştıracak nitelik ve kapsamda, aşama kabilinde temel taktik tespitine gitmek zorunludur. Önümüzdeki dönemde, daha büyük güçlerle kapsamlı

hedeflere saldırıları mümkün kılan hareketli savaş esas olmakla birlikte gerilla, yaygın gerilla ve yine hareketli olmak koşuluyla zaman zaman mevzi ve alan savunma savaşlarına geçmek, bunlara uygun bir hareket ve vuruş tarzını tutturmak kaçınılmazdır. Bu açıdan önümüzdeki dönemde silahlı ayaklanma da dahil, gerilla, yaygın gerilla, hareketli savaş ve kısmen mevzi savaşını kapsayan iç içe ve koordineli savaş esas mücadele biçimlerini oluşturacaktır.

Taktiğimizin ağırlıklı kısmını oluşturan gerilla savaşında, kurallara bağlı daha çok gizli ve hareketli olmak, nereden gelip, nerede, nasıl, ne zaman vuracağını düşmanın kestirmesine fırsat vermemek ve düşmanı keskin, mutlak anlamda sonuç alıcı bir tarzda vurmak kaçınılmazken, bunun üst aşamaları olan diğer savaş biçimlerinde de, bu tarzı yadsımamak gerekir. Gerillayı aşan büyük güçlerle tedbir alıp, birlikleri yersiz hareketlilikle yıpratmadan, düşmanın kolay kolay ulaşamayacağı geniş, kızıl üslerde konum-landırarak, sağlıklı bir keşif-istihbarat, güç düzenlemesi, hazırlık ve ön planlamaya dayalı olarak geliştirilen ve içinde birçok eylem biçimini barındıran, yine düşmanı alanlardan söküp atmayı ve güçlerini kuşatarak yok etmeyi amaçlayan bir savaş tarzına ulaşmak hem mümkün, hem de zorunludur.

Savaşımızın ulaştığı düzey ve geçmiş deneyimler göz önünde bulundurularak, hangi savaş tarzının, hangi koşullarda uygulanacağını, bir tarzdan diğerine geçişin nasıl olacağını doğru tespit etmek ve ilkelerini gözardı etmeden yaratıcı bir biçimde uygulamak zaferin garantisi olup, esastır.

Hareketli savaş

Savaşımızın geldiği aşama ele alındığında, gerek ülke genelinde, gerekse eyaletler özgülünde şimdilik düşman lehinde de görünse, büyük oranda stratejik denge durumu yaşanmaktadır. Önümüzdeki dönemde bazı eyaletlerimizde yer yer saldırı aşamasına ulaşılabilecektir. Botan-Behdinan'da hareketli savaş gelişip güçlenirken, diğer eyaletlerde yaygınlaşan ve alanlara oturan gerilla savaşıyla düşman güçleri önemli oranda darbelenmiş, yıpratılmış ve işlemez hale getirilerek, özellikle dağlık ve kırsal alanlarda denetim ve hareketliliği sınırlandırılmıştır. Yine arazi, önemli oranda gerilla güçlerimizin denetimi altına girmiştir. Halk, önemli oranda kazanılmış, savaş zayıf da olsa şehirlere ve ovalara taşırılmıştır. Yıllardır yoğun bir savaşı yaşayan komuta ve savaştan yapımız, nitel ve nicel olarak önemli bir düzey ve tecrübe kazanmıştır. Savaşı daha kapsamlı ve üst bir aşamada yürütmenin

58

taktiği, ağırlıklı olarak hareketli savaştır.

Açık ki, gerilla savaşını hareketli savaşa doğru ilerletmek, gerilla savaşını bir yana itmek demek değildir. Bu, geniş bir alanda hareketli savaşı yürüten temel ordu birliklerinin yanısıra, çok sayıda gerilla birlik faaliyetinin ayrı ayrı yerlerde bulunması demektir. Bu anlamda hareketli savaş, bu savaşın ana kuvvetini oluşturan çekirdek kuvvetlerle, bu kuvvetlerin etrafındaki araziye yayılmış olan gerilla birliklerinin koordineli olarak yürütecekleri bir savaştır. Kürdistan koşullarında hareketli savaşın hızlı, çabuk, sonuç alıcı ve dağılma-toplanma ilkesini iyi uygulayan bir tarzda olması, hem güç yoğunluğumuz, hem düşmanın teknik üstünlüğü nedeniyle şarttır.

Gerilla savaşı cephesinde, bir defa hareketli savaş başladı mı, savaşı daha da ilerletmek, daha da çok sayıda düşman kuvvetini ezip yok etmek için, bu iki savaş biçimi ve bunları yürüten kuvvetler arasında yakın ve doğru eşgüdüm kurulması zorunludur. Bu, savaşın yürütülmesinin genel bir kanunudur.

Bu konudaki deneyimsizlik de dikkate alınarak, hareketli savaş, dar kapsamdan, daha geniş kapsama, basitten karmaşığa, küçükten büyüğe doğru yürütülecek bir savaştır.

Hareketli savaş geliştirilirken, özellikle

maddi, teknik, lojistik, altyapı imkanları yakalanmıştır. Ve hızla bunu daha da tırmandırmanın koşulları vardır.

Bu açıdan bakıldığında Botan ve Behdinan'da iki yıldan bu yana hareketli savaşın ön aşaması diyebileceğimiz bir süreç yaşanmaktadır. Hareketli savaş derken, bu eyaletimiz için bu tarzı oturtmak ve geliştirmek, diğer eyaletlerimiz için ise gelişim düzeyi, güç yoğunlaşması vb. etkenler göz önünde bulundurulmak şartıyla her biri için ayrı ve farklı süreçlerin adım adım hareketli savaşa daha fazla hazırlanması kastedilmektedir. Botan ve Behdinan için esas taktik haline gelen hareketli savaş diğer eyaletlerimizin bazılarında yer yer eylemlerde uygulanmıştır. Ne var ki bu eyaletlerde kapsamlı bir tarza ulaşılmamıştır. Ancak güç yoğunlaşması, deney, birikim, örgütlenme düzeyi vb. etkenler göz önünde bulundurulursa, bu eyaletlerin de hareketli savaşa geçiş için gerekli olanaklara sahip oldukları söylenebilir. Bu geçişin önündeki en ciddi engel, yaygın gerilla dönemi alışkanlıklarının bilince çıkarılmaması ve gerekli altyapı hazırlıklarının yeterli düzeyde olmamasıdır. Önümüzdeki süreçte bu eksiklikleri gidererek, ülkenin mümkün olan en geniş kesiminde hareketli savaşa geçişi zorlamak ve gerçekleştirmek, bu savaş tarzını sadece belli yerlerde sınırlı bırakmamak zorunlu olmaktadır. Çünkü dönemin

59

vurgulanması gereken bir nokta da bu savaş biçiminin hiçbir zaman kendi başına ele alınmaması gerektiğidir. Yani hareketli savaş geliştirilirken; suikast ve sabotajdan tutalım pusu, baskın, çatışma, kuşatma vb. birçok eylem biçiminin iç içe uygulanması tarzında, gerilla ve diğer küçük birim savaşlarının da birlikte uygulanması gereklidir.

Buna göre 5. Kongremiz;

1- Bir alanda hareketli savaşa girmeden önce, hareketli savaşın koşullarının olup olmadığının iyi değerlendirilmesi, koşullar varsa hareketli savaşın altyapı hazırlıklarının (lojistik, silah, cephane, mevzi, tünel, sığınak, eğitim vb.) iyi bir biçimde yapılmasını,

2- Her eyalet ve bölgede hareketli savaşın amaç ve hedefinin iyi tespit edilmesi, bu amaç ve hedefe ulaşmak için güçlü bir keşif-istihbarat ve planlama kadar, doğru bir taktik tespitine gidilmesini,

3- Hareketli savaşın nerede, ne zaman, ne kadar güçle ve nasıl yapılacağını gerçekçi esaslar çerçevesinde tespit edilmesini,

4- Hareketli savaşta güçlerin aynı anda operasyona sokulmamasını, bazı güçler çekilip dinlenirken, diğer güçlerin harekete geçirilmesi, olası durumlara karşı her zaman yedek güçlerin hazır elde bulundurulmasını,

5- Hareketli savaşta koordine ve koordine araçları, sağlık, muhabere, kurye gibi örgütlenmelerin mutlaka devreye sokulmasını,

6- Hareketli savaşın, düşmanın önemli oranda darbelendiği ve kitlesi yurtsever, arazinin uygun olduğu, altyapı hazırlıklarının yapıldığı, güçlerimizin nicel ve nitel olarak yoğunlaştığı alanlarda gerçekleştirilmesinin esas alınmasını,

7- Hareketli savaşın bir alan ya da bölge ile sınırlandırılmaması, adım adım diğer alanlara doğru yaygınlaştırılması, savaş tecrübelerinin (broşür, kitap, güç değişimi vb.) çeşitli yöntemlerle değişik alanlara aktarılmasını,

8- Yoğun düşman zorlamaları karşısında bu savaş tarzında ısrar edilmesi, ondan da öteye mevzilere yatılmaması ve zorlanıldığında tekrar gerilla tarzına geçilmesini,

9- Hareketli savaş adı altında güçlerin atıl bırakılmaması, gerilla ve daha değişik savaş tarzlarının sürdürülmesini karar altına alır.

B- SAVAŞIN ÜSLENDİRİLMESİ

Gerilla ordulaşmasını yaşadığımız ve henüz dağlarımızın doruklarında savaşan bir ordu durumunda

62

Genel Kurmaylık rolünü oynayacak olan Merkez Karargahı'nın savaşımızın yarı kurtarılmış alanlarında, saha ve eyalet karargahlarının da kendi sorumluluk sahalarındaki uygun üs alanlarında üslenmesini,

2- Tutulan stratejik üs alanlarının derinliğine ve genişliğine araziyi kontrol altına alacak ve birbirlerini savunacak bir tarzda tutulmasını, bu biçimde her saha komutanlığının kızıl üslere dayanarak sarı ve beyaz bölgelere doğru yayılmalarını,

3- Üs alanlarının hareketli savaşa ve manevralara uygun arazi parçalarından oluşmasını, hareketli savaştan gerillaya, gerilladan hareketli savaşa geçişi sağlayacak özelliklere sahip olmasını,

4- Ovalık alanlara da birer savaş alanı olarak bakılmasını, bu alanlara büyük gerilla birliklerinin değil, koşullara göre küçük gerilla birimlerinin ve milis ordusunun üslendirilmesi ve küçük gerilla birimlerinin yer altına çekilmesini,

5- Her birliğin kendi alanında veya bağlı bulunduğu bölge karargahının uygun göreceği alanlarda temel ve yedek üslenme hazırlığının, gerekli gücün ayrılarak zamanında yapılmasını,

6- Her üs alanının kısa, orta ve uzun vadeli (lojistik, cephe vs.) ihtiyaçları göz önünde bulundurulup, hazırlığın ona göre yapılmasını,

bulduğumuz için, ülkemizin yüksek dağları, gelinen aşamada da savaşımızın temel üs alanlarıdır.

Ordular kendi güçlerini, kimisi daha fazla silahlanmaya, kimisi disipline, kimisi güç büyütme ve kimisi de uygun arazisine dayanarak kanıtlarlar. Kürdistan'ın engin, engebeli ve sarp dağ silsileleri göz önünde bulundurulduğunda, bunun ordumuzun en güçlü dayanağı olduğunu söyleyebiliriz. Bu yüzden ülkemizin her alanını savaş koşullarımıza göre işleyip, gerilla ordulaşmasına açmak, kızıl üs alanlarına ve giderek kurtarılmış üs alanlarına ulaşıp, savaşı bu alanlarda üslendirmek en büyük hedefimizdir. Bu hedefe ulaşabilmek için, geçmişte olduğu gibi köye, yarı ovalık alanlara dayalı olan, rahat yaşam anlayışından kaynaklanan ve birçok eyaletimizde yersiz kayıplara yol açan yanlış üslenme tarzını mahkum etmek şarttır. Bununla birlikte halkımıza yönelik katliamlara karşı misilleme yapmak, düşmanı arkadan darbelemek, Türkiye devrimine katkıda bulunmak ve savaşımıza soluk aldırabilmek amacıyla savaşın Türkiye'de de üslendirilmesi bir zorunluluktur. Ayrıca ülkemize komşu alanları taktik yaklaşımlarla geri cephe durumuna getirmek, hatta savaşı buralarda üslendirmek diğer bir hedefdir.

Bu konuda 5. Kongremiz,

1- Savaşımızın merkezileşmesini sağlamak için,

63

7- Geçici (hareketli) üslerde düşmanı arkadan vurup yıpratmak amacıyla savaşı düşmanın geri hatlarına taşıracak her türlü hazırlığa gidilmesini karar altına alır.

C- YAYILMA VE VURUŞ TARZI

a) Yayılma esasları

Gerilla savaşının en önemli ilkelerinden biri olan yayılmak, düşmanı çeşitli cephelerde zorlamak, savaşı yaymak bu temelde onun sayı üstünlüğünü, tekniğini ve esas olarak da askeri stratejisini boşa çıkarmak için uygulayacağımız temel bir taktiktir. Güçlerin belli noktalarda aşırı yoğunlaşmış olmasını önleyerek adım adım geniş alanlara açılımı ve savaşın yaygınlaştırılmasını ifade eder. Bu açıdan zamanında yayılmayan, ülkenin bütün alanlarına derinlemesine ve genişlemesine açılmayan bir savaş her zaman boğulmaya ve yenilgiye uğramaya açıktır. Savaşın gelişim düzeyi de dikkate alınarak, yayılma, eyaletler arasındaki irtibat ve dayanışmayı, ortak hareketleri mümkün kılacak tarzda olmalıdır.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Bir alanda belli bir güç yoğunluğuna ulaşmış alana derinlemesine oturduktan sonra, buradan kademeli bir

biçimde savaşın ülke geneli de göz önünde bulundurulacak, bütün sahalara yayılmasını; eyalet özgülünde bölgelerin, bölgeler özgülünde ise mıntıkların birleştirilmesinin esas alınmasını,

2- Yayılmanın savaşın yoğunlaşmasını zayıflatır düzeyde olmamasını,

3- Mümkün olduğunca kopukluk yaratmayan, üsse dayalı ve koordineli bir yayılmanın gerçekleştirilmesini,

4- Yayılmada güçlerin nitelik ve niceliğini birbirine uygun olacak şekilde ayarlanmasını,

5- Yayılmanın iyi bir keşif-istihbarata, temel bir ilişki ağına, bazı hedeflerin zorlanması veya kaldırılmasına dayanacak şekilde ve bir ön safha çalışmasının yapılması sonucunda gerçekleştirilmesini,

6- Yayılmada düşmanın güç yoğunlaştırmasını engellemenin ve kendi açımızdan kurumlaşma ve savaşı süreklileştirmenin hedeflenmesini, bu sonucu vermeyen yayılmalardan kaçınılmasını karar altına alır.

b) Vuruş tarzı

Vuruş tarzında esas olan tutum, parti ruhu ve parti çizgisinin işlerliğidir. Son tahlilde belirleyici olan şudur: "Sen öyle bir ülkede, öyle bir halk için savaşıyorsun ki, her şeyin acımasız bir terörle elinden alınmıştır. İnsan olma hakkın bile elinden alınmıştır. Bu bağlamda senin

66

vatana ve özgürlüğe ekmek su kadar ihtiyacın vardır, senin şeref ve onura ihtiyacın vardır. Tüm bunlar düşman tarafından yok edilmiştir. Sen bunları kazanmak için partiye adım attın. Ve sen onun için o kadar öfkeli ki, bunları ele geçirmek için silaha sarılıyorsun. Eğer bu konuda bir yanılın yoksa, kararın kesinse vuruş tarzın belirlenmiştir. Hedefe ulaştığın zaman tutumun aslan gibi vurmaktır, zavallıca, yorulmuş, yıpranmış değil, kesin sonuç alacaksın. İşte yılan nasıl ısırır, akrep nasıl sokar, aslan nasıl parçalar, şahin nasıl dalar ve sonuç alır deyip onları vurup almaktır. Vuruş tarzı ve temposu, düşmanı son yenilgiye götürecek gerilla inisiyatifidir." (Parti Önderliği)

Bu temelde 5. Kongremiz;

1- Günümüzde vuruş tarzının düşmanı kuşatmak, ezmek ve tamamen imha etmek olarak ele alınmasını, bunun dışındaki vuruşların imhayı destekleme amacına bağlı olarak hayata geçirilmesini ve vuruşlarımızın kapsamına göre düşmanı darbeleyip daraltan ve somut sonuç yaratan bir tarzda olmasını,

2- Vuruş tarzındaki sağ-sol ve geri yaklaşımları dayatan anlayışlara karşı doğru militan tarzı esas almanın vazgeçilmez bir zafer ilkesi olarak algılanmasını,

3- Vuruş tarzını salt silahla değil, bilinç, söz, yürek

67

ve örgütle vurma biçiminde ele alarak, bütün bu silahların hakkının verilmesini,

4- Doğru bir vuruş tarzı için sağlam bir vuruş pozisyonuna (konumlanma, güçleri düzenleme, harekete geçirme) geçilip, keskin bir saldırı, koparma ve imha etme stiline esas alınmasını, bunun kapsamının dar ve tek yönlü değil, geniş ve çok yönlü olmasını,

5- Doğru bir vuruş tarzı için sağlam bir yaşam dinamizmine, ataklık, üstün moral ve zafere sonsuz inanç ilkesine sahip olunmasını, edilgen, pasif ve kendiliğindenci tarzın reddedilmesini,

6- Doğru bir vuruşta halkın güvenliğine azami derecede önem verilmesini,

7- Sağlam bir vuruş tarzı için güçlerin ideolojik-politik ve askeri eğitimlerinin ihmal edilmemesini,

8- Doğru vuruş tarzının rastgele değil, planlı ve programlı bir şekilde hayata geçirilmesini,

9- Doğru vuruş tarzının dostu çoğaltan, düşmanı azaltan bir tarzda uygulanmasını,

10- İyi bir sonuç almak ve zafere ulaşmak için zorunlu kaldıkça değil, inisiyatif dahilinde parça parça vurma yönteminin esas alınmasını,

11- Sağlam bir vuruş tarzını yakalamak için düşmanın kontrolü dışında bulunmaya mutlak anlamda itina gösterilmesini,

12- Durgunluk ve hareketsizliğin ölüm demek olduğu, atılganlık ve hareketliliğin ise, zafer için şart olduğu bilinciyle vuruşta atılganlık ve hareketliliğin esas alınmasını,

13- Vuruş tarzımızı büyümeye, yayılmaya, açılmaya, örgütlenmeye ve otorite olmaya temel teşkil etme ve bunları ilerletmenin esas alınmasını,

14- Vuruş tarzımızdan doğan her fırsatın düşmanı vurmanın bir aracı haline getirilmesini, verilen bir kaybın, on kazanım için, atılan bir geri adımın, on ileri adım için zemin haline getirilmesini,

15- Sağlam bir keşif ve istihbarata dayanmayan, düşmanı hesaba katmayan ve hazırlıksız güçlerle yapılan bir vuruşun kazanma değil, kayba yol açmasından dolayı bundan kaçınılıp tersinin esas alınmasını,

16- Doğru bir vuruş tarzı için hedefin kapsamına göre güçlerin yoğunlaştırılması veya dağıtılmasını,

17- Doğru bir vuruş tarzı için düşmanın görülen güçlü yönlerine değil, zayıf yönlerine etkin güçlerle yönelip ezici bir şekilde vurma yönteminin esas alınmasını karar altına alır.

D-ALAN KURTARMA VE AYAKLANMA

a) Alan kurtarma

Ulusal kurtuluş savaşımızın geldiği düzey,

uluslararası ve bölgesel koşulların, yine TC'nin içinde bulunduğu krizli durum ve askeri-siyasi imkanlarımızın “alan düşürme” veya “kurtarılmış alan yaratma”ya elvermesi, partimizi bir alan kurtarma sorunu ile karşı karşıya getirmiş bulunmaktadır. Özellikle Botan-Behdinan'da her düzeyde hazırlığı yapıldıktan sonra, birçok savaş tarzını iç içe ve koordineli uygulayarak, girişilecek kapsamlı saldırılarla düşmanı alandan tümüyle temizleyip atmak mümkündür. Ayrıca bunun için, geniş halk kitlelerini örgütleyip, en üst düzeyde soruşturmak da gerillanın esas bir konusudur. Ancak bunu gerçekleştirmek, sadece bir alanın hazırlık ve saldırılarıyla değil, ülke çapında savaşın yoğunlaştırılarak, düşmanın büyük oranda yıpratılması ve esas darbenin de kurtarılmış alanlarda vurulmasıyla mümkün olur. Bu, bütün eyaletlerimize önemli rol yükleyip, bu konuda tümünü sorumlu kılmaktadır.

Stratejik konum itibarıyla kurtarılmış alan yaratma hedefi, TC ile Güney Kürdistanlı işbirlikçilerin ittifak halinde iki taraflı engellemelerini alt edecek bir düzenleme ve planlama içinde olmamızı şart kılmaktadır. Bunun için alan kurtarma savaşımını bir sahada ve tek sayıda değil, fazla yerde ve çok sayıda örgütleyip yürütmek önemlidir.

Alanların kurtarılması sürecinde olduğu gibi,

70

açılım kanalları, teknik yoğunlaşma vb.),

3- Hem kurtarılmış alan yaratmanın, hem de buranın savunulmasında savaşı daha da ileri cephelere taşımanın ve yoğunlaştırmanın esas alınmasını,

4- Kurtarılmış alanın yaratılması ve savunulmasında halk kitlelerinin harekete geçirilmesi ve yaşamsal ihtiyaçlarının asgari düzeyde de olsa karşılanmasını,

5- Kurtarılmış alanda daha güçlü bir devlet ve ordu olmanın temel hazırlıklarının yapılmasını,

6- Bu sahalarda esnek olmak şartıyla sürekli bir savaş halinde olunmasını karar altına alır.

b) Ayaklanma

1991-92 serhildanlarının katliamla bastırılarak, köy boşaltmalar ve kontrgerilla cinayetleriyle tekrar bir pasifikasyona sürüklenmek istenen halkımız, geçmiş süreçte her ne kadar bir geri çekilmeyi yaşasa da, bu daha kapsamlı bir ayaklanma dönemini başlatmak için bir güç toplama anlamına gelmektedir. TC tüm vahşetine rağmen halkımızın direnişini kıramamıştır. Geline aşamada topyekün özel savaş uygulamalarının halkımızın tahammül sınırlarını zorladığını görmekteyiz. Bu nedenle hızla dolan şehirler patlatmaya hazır bir vaziyettedir.

Yeni bir ayaklanma döneminin başlatılması bir

72

kurtarıldıktan sonra savunulmasında da savaşın teknik ve taktik tarzlarını çok yaratıcı bir biçimde uygulamak zorunluluk arz etmektedir. Bu durumda da hareketli savaş esas alınmakla birlikte, güçleri cepheler biçiminde konumlandırıp, gerilla, hareketli savaş ve mevzi savaşını iç içe yürütmek en doğru olanıdır. Ayrıca bu kapsamdaki bir hedefi gerçekleştirmek için geri üslere dayanmak gerekli olduğu için, kurtarılan alanların da yeni kurtarılmış alanlara geri üs hizmeti görme zorunluluğu vardır. Ancak şu husus açıktır ki, bu alanları her koşul altında, yenilgi pahasına bile olsa savunmak gibi bir yanılgıya da düşülemez. Zaman zaman taktik geri çekilme yapıp gerektiğinde tekrar saldırıya geçilmesi gerektiği de bir gerçektir.

Bu hususlara dikkat çeken 5. Kongremiz;

1- Önümüzdeki dönemde yeterli güç yoğunlaştırılıp, Botan-Behdinan düşürülerek, özgür kurtarılmış bir alan ilan edilmesi ve Botan-Behdinan'ın kurtarılmasından sonra diğer alanların kurtarılması yoluna gidilmesi, Botan-Behdinan'ın bu yeni alanların bir geri üssü ve dışarıya açılma kanalı haline getirilmesini,

2- Kurtarılmış alan yaratma ve buraları savunmanın tüm tedbir ve hazırlıklarının önceden belirlenip yapılmasını (lojistik, yeraltı savunma sistemi, dış

71

örgütlenme işi olup, önümüzdeki dönemin önemli bir görevidir. Bu konuda kadro gücünün doğru örgütlenip seferber edilmesi, 1991-92'yi kat be kat aşacak gelişmelere yol açabilecektir. Hele başucunda kendisini kesintisiz bir şekilde ayakta tutan ve güven veren bir gerillanın varlığı, halkımızı üstün moralli kılıp cesaretlendirecektir. Gelişecek ayaklanmalar (silahlı-silahsız) bu sefer eskisinden farklı olarak parçalı iktidarı hedefleyecektir. Yani önümüzdeki dönemde halk ayaklanmalarının ucunda siyasal iktidar vardır.

Ancak bu alanda başarılı olabilmek için, eski yaklaşım ve çalışma tarzlarının terk edilerek, şehir çalışmalarına, zayıf parti militan kişilik özelliklerinden yoksun kadroların değil, partimizin önderlik çizgisini temsil edecek kadroların ayrılması kesin gereklidir.

Bu konuda 5. Kongremiz;

1- Ayaklanmalarda parti öncülüğünü esas alıp, sevk-idare ve koordinenin oturtularak sürekli hale getirilmesini,

2- Ayaklanmalarda hedeflerin gerçekçi konulmasını,

a) Gerilla ordulaşmasının genişliğine ve derinliğine oturtulduğu kızıl olarak nitelendirilen bölgelerde ayaklanmaların düşmanı fiilen koparıp atmaya hedeflemesini,

73

b) Gerillanın derinliğine ve genişliğine yeterince oturmadığı ve sarı olarak nitelendirilen bölgelerde, koşullara göre silahlı veya silahsız ayaklanmalara gidilmesini,

c) Beyaz olarak nitelendirilen ve Kürdistan'ın yeni yeni açılan bölgelerini, süreç içinde giderek sarı bölgeler haline getirmenin hedeflenmesini,

d) Köy boşaltmalar nedeniyle önemleri artan şehirlerde, dıştan gerillanın, içten öz savunma birliklerinin katılımıyla silahlı ayaklanmaların geliştirilmesi, gerek şehir, gerekse kırlarda bu şekilde denetim sağlanmasının hedeflenmesini,

3- Ayaklanmaların pratikte örgütlülüğe ve yönetime kavuşturularak merkez, saha ve eyalet karargahları bünyesinde kurmaylık düzeyinde ele alınıp görevlendirmelere gidilmesini,

4- Ayaklanmayı, dayanacağı uzun süreli halk savaşımızın taktik bir parçası ve önemli bir aşaması olarak görüp, ona yüklenmenin esas alınmasını,

5- Parti öncülüğünde yürütülen bütün faaliyetlerin bir anlamda ayaklanma hazırlığı olarak ele alınmasını, ayaklanmalarda halkı koruma yöntemlerinin geliştirilmesini ve gerektiğinde halkın gerilla biçiminde dağlara veya cephe gerilerine çekilmesini,

6- Ayaklanmalarda Türk halkını, uluslararası

74

maktadır.

Böyle olmasının en önemli nedeni, toplumun içinde bulunduğu geri yapı, aşiretsel parçalanmışlık ve kitle politikamızda parti ölçülerinden hayli uzak olumuzdur. Bütün bu olumsuzluklar birleşince, özel savaş güçleri bu durumdan oldukça faydalanma imkânını bulmuştur.

Hemen belirtelim ki, bugün bu çetecilik ağının içinde bulunanların çok büyük bir yüzdesi bu işe gönülsüz bulaşmış olan kesimlerdir. Yoksa hainlik temelinde savaşımıza karşı duranların sayısı fazla olmayıp, oldukça sınırlıdır. Özel savaş güçleri de bu durumun farkında olduğu için durumu lehine çevirebilmek için çeşitli provokasyonlar tezgahlamaktadır.

Durum ne olursa olsun çetecilik ağının dağıtılması, savaşımızın önemli bir gelişim sorunu olarak önümüzde durmaktadır. Bizim açımızdan atılacak olumsuz bir adım, durumu daha da ağırlaştırıp içinden çıkılmaz hale getirebilecektir. Bundan dolayı çeteciliğe karşı geliştireceğimiz tavrın politikamıza uygun olmasına büyük özen gösterilmesi gerektiği açıktır. Yine çeteciliğin, içinden geçtiğimiz dönemde özel ordu ile birleşerek örgütlenmesi karşısında, bu kurumun mutlak anlamda çözümlü tasfiye edilmesi şarttır.

Bu hususları önemle dile getiren 5. Kongremiz;

76

kamuoyunu etkileyip harekete geçirecek iletişim ve diplomasi kanallarını her zaman açık tutarak işletilmesini,

7- Ayaklanmaların doğuracağı siyasi kazanımların örgütlenilerek, yeni ayaklanmalara zemin teşkil etmesinin sağlanmasını,

8- Ayaklanmaların kendiliğindenci değil planlı-programlı, tek düze ve sıradan taktiklerle değil geniş ve zengin taktiklerle geliştirilmesi ve kopuk değil birbirini destekler tarzda koordine edilip yönetilmesini,

9- Kurtarılmış alan yaratmanın hedeflendiği sahalarda, ordu gücümüzün yürüttüğü savaş taktikleriyle koordineli olarak silahlı halk ayaklanmasına gitmenin esas alınmasını karar altına alır.

E- ÇETECİLİĞE İLİŞKİN

15 Ağustos Atılımı'yla başlayan silahlı savaşımızın başından beri, TC, savaşımızı içten çökertmek için tarihteki Hamidiye Alayları örneğine benzer bir uygulamaya gitmiştir. “Köy koruculuğu” sistemini geliştirerek, bunda önemli bir mesafe aldığı gibi, hiç de azımsanamayacak bir gücü karşımıza dikebilmiştir. Ve çetecilik giderek mücadelemizin önündeki en ciddi engellerden biri olmuştur. Mevcut durumda bu konumunu koru-

75

1- Savaşımızın ana hedeflerinin açık düşman güçleri olduğu ve çetecilik dahil her türlü kötülüğün kaynağında düşmanın bulunduğu unutulmayıp, askeri eylemlilikte temel yönelimin düşmanın üzerinde yoğunlaştırılması, ona indirilecek darbelerle kitleler nezdinde otoritemizin güçlendirilmesini ve bu şekilde çetecilik içinde yer alan kesimlerin ise, psikolojik güç kaynağından yoksun bırakılmasını,

2- Çete ağı içinde düşmanla bütünleşip bize karşı savaşan ajan-azılı çete odaklarının, çeteciliğe karşı savaşımızda esas hedef haline getirilip ezilmesini,

3- Çeteciliğe karşı eylem geliştirirken, “ne olursa olsun eylem” anlayışıyla hareket edilmeyerek, geliştirilen eylemlerin çeteleri çoğaltıcı ve bütünleştirici değil, aksine parçalayıcı, etkisizleştirici ve halk tarafından kabul edilir nitelikte olmasını,

4- Teslim olmak isteyen çete kesimlerine son bir şans verilerek kazanımcı yaklaşılmasını,

5- Partimize karşı savaşan çete odaklarına karşı kitle gücümüz ve milisin yapacağı içten darbeleme eylemlerinin geliştirilmesini,

6- Çetecilik ağı içindeki azılı ajan odaklarla diğerleri arasındaki çelişkilerin derinleştirilerek, bu çelişkilerden devrim lehine yararlanılmasını,

7- Çetelere yönelik tarafsızlaştırma ve kazanma

77

CEPHE FAALİYETLERİNİN GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE KARAR

amaçlı yoğun bir propaganda faaliyeti yürütülüp, çağrılar geliştirilmesini,

8- Çeteciliğin dağıtılıp, tasfiyesini amaçlayan eylem ve uygulamalarda çete aile ve çocuklarının korunması- na özen gösterilmesini,

9- Silah bırakan çetelerin tekrardan düşmanın dayatmasıyla silah almamaları için, bu alanlarda parti denetiminin silahlı güçlerimiz tarafından mümkün olduğunca sağlanmasını,

10- Düşmanın son dönem taktiklerinden olan gizli çetecilik politikasının boşa çıkarılması için teşhir, tecrit ve deşifre yöntemlerinin kullanılmasını,

11- Çetelerin ekonomik varlıklarına el koyarak ya da tahrip ederek maddi yönden de çökertilmesinin hedeflenmesini,

12- Çete odaklarının askeri ve ekonomik abluka altında tutularak yaşam imkanlarının kısıtlanmasını karar altına alır.

F- CENEVRE SÖZLEŞMESİNE İLİŞKİN

PKK 5. Kongresi, savaş ve ahlak kurallarını belirleyen uluslararası Cenevre Sözleşmesi'ni ek maddeleriyle birlikte kabul eder ve bunun tüm yükümlülüklerini yerine getirmeyi garanti eder.

78

serhildanlarla eylem desteği sunması ve savaşı daha da boyutlandırmak için orduya akın etmesi bunu göstermektedir. Bu olanaklar, doğru temellerde örgütlenip, devrimimizin hizmetine layıkıyla sokulabilmesi, 1990 yılı sonrası süreçte zaferi yakalamamız mümkündür. Bunun yapılmaması mücadelemizin gelişimini yavaşlatmıştır.

Bundaki temel nedenlerden biri de cephenin partimizin kitle politikasına, onun halkçı çizgisine göre örgütlenememesi, örgütlenmenin de dağınıklaktan kurtarılıp merkezileştirilmemesidir. Cephenin devrimimizde oynadığı rol kavranmayıp tali planda tutulduğundan, doğru ve sonuç alıcı bir çalışma tarzına ve onun perspektifine ulaşamamıştır. Bu açıdan cephe ordulaşmaya gelmeyen, ordu ve yaşam disiplini- ninden uzak, sakat veya ağırlık teşkil eden bireylerin bir çalışma alanı olarak görülmüş, bu şekilde yapılan isabetsiz görevlendirmelerle bir mücadele sahası olmaktan çok rahatlama, bol imkanlara kavuşup bireysel yaşamı örgütleme alanına dönüştürülmüştür. Cepheyi ikinci plana atmanın bir ürünü olarak, lojistik, maliye gibi görevler öne çıkarılıp, cephe temel işle- vinden uzaklaştırılmış ve örgütlenmesi zayıf kalmıştır. Merkezden yoksunluk dağınıklığın sürmesine, her sahada farklı tarz ve uygulamaların ortaya çıkmasına

Kürdistan ulusal kurtuluş cephesi ERNK, halkımızın siyasal ordusu olup, resmi kuruluşunu gerçekleştirdiği 1985 yılından bu yana çalışmalarını derinleştirerek sürdürmektedir. Bu süreçte halkımızın cephesel gelişmesi, salt Kuzey-Batı Kürdistan'la sınırlı kalmamış, Kürdistan'ın diğer parçalarına, Türkiye ve Avrupa metropollerine, Kafkasya'ya, nerede Kürt halkı varsa oraya kadar, kurum ve temsilciliklerini oluşturarak oldukça geniş bir alana yayılmıştır.

Silahlı mücadelemizin gelişip bütün Kürdistan'a yayılması, düşman karşısında ulusal kurtuluş savaşımızı tırmandırırken, aynı zamanda cephesel gelişmemiz için de muazzam olanaklar yarattı. Duyguda ve düşüncede devrimcileşerek yeniden bir dirilişi yaşayan halkımızın,

79

yol açarken, aynı zamanda cephe faaliyetlerine bireyselliği hakim kılarak verimliliğin düşmesine, imkandan yararlanmanın sınırlandırılmasına ve sonuçta tahrip edici, kaçırıcı, kaybettirici pratiklerin sergi- lenmesine kadar götürmüştür.

Cephenin siyasal iktidarlaşmanın aracı, yol ve yöntemi olduğu bir gerçekliktir. Bu gerçeklik temelinde iktidarlaşma adım adım geliştirilmeliydi. Bunun için, kitle birliklerinin, "Koma Gel"lerin, örgütlenerek yetkinleştirilmesi zorunluydu. Ancak iktidarlaşmanın temelini oluşturan bu çalışmalara yeterince inanılmadığı için, beklenen düzeyde bir gelişme sağlanamamıştır. Bu yön- lü atılan adımlar sınırlı olup, iktidarlaşmanın ihtiyaçlarına cevap vermekten uzaktır.

Örgütlenmede yaratıcı olmamanın, üslenme ve halka hatalı yaklaşımla da ilintisi vardır. Sınıf bakış açısı yeterince gözetilmeyip, çalışma ağırlıklı olarak yoksul emekçi kesime dayandırılacağına, daha çok orta sınıflara dayandırılmıştır. Ki, bunun mücadelemize sağladığı yarardan çok zararı olmuştur. Kırsal kesimde yeterli örgütlülüğün sağlanamaması bu nedenledir. Yine şehir- lerde çalışmaların düşman denetimine girmesinin, yaygın tutuklanmaların ve doğru bir örgüt çalışma tarzı tutturamamanın temelinde orta sınıfa dayanma tutumu yatar. Özellikle tutuklanmalarda, çözülmenin adeta

meşru görülerek, yaygın hale getirilmesi ve çalışmalara destek veren halka büyük zararlar vermiştir. Bu, şiddetle mahkum edilmesi gereken bir durumdur. Geçmiş pratikte devrimin orta sınıflardan yararlanması gerekirken, onlar devrimin olanaklarından yararlanmış ve giderek bazı çevreler halkın başına bela olan elit bir tabaka konumuna gelmiştir. Bu anlayış, temel dayanağımız olan halka da yanlış yaklaşımı doğurmuş ve halkın malı, canı savurganca kullanılmıştır. Oysa muazzam bir gelişme kaydeden halkımız cephe ile bütünleşerek düşmanla bağlarını koparmış, düzen, idare, yargı sistemini büyük oranda reddederek sorunlarını cepheye havale etmiş, çözülmesini beklemiştir. Ancak bu sorunlar halledilmemiş, doğru çözümler geliştirilmemiş, sorunu çözme adı altında çoğu kez sorunlar içerisinde boğulup kalınmıştır.

Mücadelemizin ortaya çıkardığı imkanlar bugün eskisinden daha fazladır. Oluşturulan cephe karargahları başta olmak üzere, birim ve komitelerin her alanda merkezleştirilerek örgütlenmeleri doğru bir yaklaşım ve çalışma tarzıyla bu imkan ve fırsatlar devrimimizin hizmetine çok daha güçlü bir biçimde sunulabilir.

Özellikle devrimimizin ulaştığı bugünkü iktidarlaşma düzeyinde bu kesin zorunludur. Adım adım iktidara yürüdüğümüz bu aşamada demokratik halk iktidarının

82

mi, serhildan komitesi, arşiv, sicil, askerlik şubesi ve halk mahkemeleri gibi kurumların oluşturulması, bu kurumları örgütleyebilecek nitelikte ve nicelikte yönetimlerin atanmasını,

7- Cephe birlik örgütlenmelerinin her alanda örgütlenmesi ve cephe karargahlarında temsile kavuşturulmasını,

8- Eyalet cephe konferanslarının her yıl yapılmasını,

9- Eyalet cephe karargahlarının kendi alanlarındaki cezaevleriyle ilişki içerisinde olması, ilişkilerin sağlamlaştırılarak süreklileştirilmesini,

10- Bütün halkı kucaklayacak özgün halk örgütlenmelerine gidilmesini karar altına alır.

CEPHE BİRLİKLERİ

A-İşçiler Birliği

Sömürgeci kapitalizmin çarpık da olsa, Kürdistan'a girmesiyle birlikte her türlü güvenceden yoksun bir işçi potansiyeli ortaya çıkmıştır.

Bu potansiyelin ağırlıklı kesimi düzen çerçevesinde var olan birlikler ve sendikalarda örgütlenmemiş, dolaşısıyla yoğun sömürüye tutulmuşlardır.

Devrimimizin öncü gücü işçi sınıfı ekonomik olduğu kadar, askeri bir güç olarak da, mücadelede yerini alma-

örgütlenmesi için, gerekli zemin ve potansiyel önemli oranda mevcuttur. Bu zemin ve olanakların değerlendirilerek devrimci bir tarzda işlenerek iktidar organlarının yaratılıp halkın yaşamına hükmettirilmesinde temel görev cepheye düşmektedir. Kitlelerin buna hazırlanması ve iktidar oluşumu içinde örgütlenmesi için, cephe faaliyetlerinin döneme özgü bir tarzda yürütülüp, bu konuda atfedilen rolün istenildiği gibi oynanması gerektiği açıktır.

Bu nedenle 5. Kongremiz,

1- Tüm cephe çalışmalarına parti öncülüğünün oturulmasını,

2- Cephe faaliyetlerinin merkezleştirilerek parti merkez komitesinde temsil edilmesi ve merkezi cephe bürosunun örgütlenmesini,

3- Tüm eyalet yönetim ve yürütme birimlerinde cephenin temsil edilmesini,

4- Koşulları olan eyaletlerde cephe ve ordunun birbirinden ayrıştırılması, bunun zemininin olmadığı eyaletlerde ise bunun hedeflenmesini,

5- Eyalet cephe karargahlarının oluşturularak, bunların iç tüzük esaslarına göre çalıştırılmasını,

6- Oluşturulacak cephe karargahlarında basın-yayın, lojistik, eğitim, maliye, sağlık, muhabere, metropol biri-

83

sı gereken bir kesimdir. Ancak geline aşamada, cephe kadrolarımızın bu sınıf yerine orta sınıfa dayanmaları işçi sınıfına yeterince ulusal ve sınıfsal bilincin taşırılmamasına ve bu potansiyelin aktif bir güç olarak mücadeleye kanalize edilmemesine yol açmıştır. Özellikle bu potansiyelin yoğun olduğu ülkemizin sınır boylarında ve iç kesimlerdeki düşmana ait işletmelerde, tarım alanlarında, yer altı kaynaklarıyla ilgili ekonomik faaliyet sahalarında vb. yerlerde çalışan işçilerin ulusal kutuluş mücadelesi doğrultusunda eğitilip öz örgütüne kavuşturulması ve bu temelde mücadeleye akıtılması kadar, Avrupa, metropoller ve Ortadoğu'da olan işçi kesiminin de örgütlenmesi ve ülkeye dönüş teşvik edilmesi önem arz etmektedir. Bu kesimin de örgütlenilip ayağa kaldırılması, öz örgütlerinin kurulması önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Mücadelemizin doğal gelişim süreciyle birlikte işçi sınıfının mücadeleye aktif bir güç olarak katılması ve özgün örgütünün oluşturulmasının koşulları olgunlaşmıştır.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Kürdistan'da, Avrupa'da, Türkiye metropollerinde vb. yerlerde bulunan işçilerin özgün örgütlenilmesinin geliştirilmesini,

2- Mevcut sendikaların mücadelenin hizmetine çe-

kilmesi, bu konularını kaybettiklerinde ise, işçilerin bu sendikalarda örgütlenmelerine engel olunmasını,

3- Örgütlenilen işçilerin süreçlere uygun eylemliliklere kaldırılması ve o coşkuyla savaş cephesine güç aktarılmasını,

4- Türkiye işçilerinin haklı ve demokratik istemleri doğrultusunda geliştirdikleri eylemliliklerin desteklenmesi ve dayanışma içinde olunmasını,

5- Uluslararası devrimci işçi çevreleri ile ilişki geliştirilerek enternasyonalist ölçüler dahilinde yardımlaşma ve dayanışmaya gidilmesini,

6- Cephe karargahlarında İşçiler Birliği ile ilgilenecek temsilcilikler veya birimlerin oluşturulmasını,

7- İşçilerin ekonomik, demokratik talepleriyle ilgilenilmesi, gerektiğinde ulusal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşecek demokratik talepli eylemlerin gerçekleştirilmesini,

8- Her alandaki işçi sendikaları temsilcilerini bir araya getiren platformlar oluşturup, olanaklar dahilinde bunların yukarıdan aşağıya doğru komiteleştirilmesini,

9- İşçiler Birliği'nin ilişkide bulunduğu işçilerden düzenli olarak aidat toplamasını karar altına alır.

B- Gençlik Birliği

Kürdistan gerçekliği göz önüne getirildiğinde toplu-

86

2- Ordumuzun ve savaşımızın önemli bir kadro potansiyeli olduğu dikkate alınarak bu kesimin hem Kürdistan'da, hem metropollerde örgütlenilmesini,

3- Gençliğin devrimci görev ve yükümlülük gereği orduya aktarılmasını,

4- Şehirlerdeki kontra saldırılarına karşı halkın korunması temelinde gençliğin silahlandırılıp, milislikle görevlendirilmesini karar altına alır.

C- Köylü Birliği

Ülkemiz ve savaşımızın gerçekliği göstermiştir ki, köylü kesimi savaşımızın ve ordulaşmamızın temel gücüdür. Bu kesim fiili olarak savaşın içindedir. Bu nedenle, düşmanın insansızlaştırma ve göç ettirme politikalarıyla en çok yöneldiği ve hedeflediği kesimi oluşturmaktadır.

Bu anlamda köylü kesimi savaşa çekmek, orduya almak, milis ve köy komitelerini köy meclisleri şeklinde örgütlemek şarttır. Köy savunma birlikleri örgütlenilerek kadın ve çocukları da içerecek biçimde bütün köylülerin görevlendirilmesi zorunludur.

Gerilla ile yakın teması ve gerilla ordulaşmasının kırsaldaki etkinliği köylü kesimini örgütleme ve harekete geçirme kolaylığı sağlamaktadır. Cephe çalışanlarının mücadelemizin belkemiği olan bu kesimi devrime kat-

88

mun en dinamik ve en yoğunluklu kesimini gençlik oluşturmaktadır. Sömürgeci düzende hiçbir geleceği olmayan kesim olarak gerek öğrenci gençlik, gerek işçi-işsiz gençlik olsun, yoğun olarak sömürgeciliğe karşı olup örgütlenmeye hazır aktif bir güç konumundadır.

Düşman, toplumun bu yapısını bildiği için 12 Eylül sonrası çok boyutlu özel savaş politikalarıyla, eğitim ve öğretim kurumlarıyla, özendirildiği yoz yaşamla, gençliği sorumsuz, yüzeysel, kendi gerçekliğinden uzak ve kendine yabancılaşan bir duruma getirmeye çalışmış ve belli başarılar da sağlamıştır. Bugün bu politikasını daha gelişkin biçimde yoğunlaştırmaktadır.

Bu bakımdan hem düşmanın gençlik üzerindeki bu politikasını boşa çıkarmak, hem de sıcakkanlı, dinamik, savaşkan ve toplumun motor gücü olan bu kesimi mücadele saflarına çekmek büyük bir görev olmaktadır.

Şimdiye kadar gençlik örgütlenmesi öğrenci gençlik ile sınırlı tutulmuş, diğer gençlik kesimleri ihmal edilmiştir. Önümüzdeki süreçte bu yetmezliğin aşılması bütün gençliğin örgütlenip savaşa çekilmesi büyük önem arz etmektedir.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Gençlik Birliği'nin var olan programının yetkince hayata geçirilmesini,

87

ması ve örgütleyerek ayağa kaldırması, büyük bir serhildan potansiyeli olarak değerlendirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Bunun için, 5. Kongremiz;

1- Cepheye bağlı olarak Köylü Birliği'nin kuruluş, program ve tüzüğüne kavuşturulmasını,

2- Düşman yönelimi sonucu boşaltılmaya zorlanan köylerin direnişe teşvik edilerek korunması, buna rağmen boşaltılan köy sakinlerinden durumu savaşa elverişli olanların orduya alınması, geri kalanların ise ülkenin uygun alanlarına yerleştirilmesini,

3- Köylü Birliği'ne üye olanların çeşitli hedef ve çalışma kapsamı olan kooperatiflerde örgütlenilmesini,

4- Başka alanlara göç ettirilen köylü kitleleri ile ilişkiler geliştirip örgütleyerek, tekrar ülkeye geri dönüşe teşvik edilmesini,

5- Milis ve köy komitelerinin yetkinleştirilerek rollerini oynamalarının sağlanmasını karar altına alır.

D- Esnaflar Birliği

Kürdistan'da gelişen sömürgeci kapitalizm ve kompradorlaşma temelinde oluşan şehir ve ilçe merkezlerinde bu gelişmeye bağlı küçük-burjuva reformizm ve tutuculuğa alet olan bu kesim, ulusal kurtuluş mücade-

89

lemizin gelişmesi ve serhildanlarla birlikte yoğun biçimde mücadeleye katılmış ve serhildanlarda yerini almıştır. Birçok kitlesel eylemliliğe kepenk-kontak kapatma, satış yapmama vb. eylemlerle katılım sağlamıştır. Topyekün özel savaşla birlikte TC bu kesimin malına ve canına yönelmiş, yaygınca tahribatlarla birçok işyeri ve dükkan çalışamaz duruma getirilmiştir.

Bütün bunlardan dolayı savaşın geldiği düzey ve ulusal kurumlaşmanın temellerinin atıldığı bugünkü aşamada, bu kesime yönelik Esnaf Birliği'ni pratik örgütlülüğe kavuşturmak gerekli ve zorunludur.

Geçmişte yaşanan tek düze esnaf eylemlilikleri bu kesimin eylem alanını daraltmıştır. Esnafı sadece maddi kaynak sağlayan bir destekçi olarak görme yaklaşımı, bu kesimin gerçek rolünü oynamasını önemli oranda engellemiştir. TC'nin saldırılarını karşılamada hazırlıksız ve örgütsüz bırakılmaları rollerini oynayamamalarının bir diğer nedenidir.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Esnafın ulusal kurtuluş temelinde eğitilip hazırlanarak, kendi örgütlenme ve birliklerine kavuşturulmasını,

2- Esnafın çeşitli eylemliliklere, mücadeleye katılması; Kürdistanlı esnafı kendi içinde illegal örgütlen-

90

luluğudur. Kendi ilgi alanında ulusal kurtuluşçuluğun militanı, eylemci ve kararlı savunucusu olmak, gereklerini inatla kitlelere taşımak aydınların ve Aydınlar Birliği'nin temel görevidir.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Aydınlar Birliği'nin sadece yurt dışında değil, metropol ve ülke içinde de ağlarını örgütleyerek, aydınların bu birliğe katılmalarının sağlamasını; önlerine görevlerin konulmasını, mücadele karıştı olanların teşhir ve tecrit edilmesini,

2- Aydınların kendi aralarında iş bölümü ve görevlendirmelere gidip çeşitli konularda araştırma yaparak, yeteneklerinin birçok yönüyle açığa çıkarılmasının sağlanmasını,

3- Uluslararası alanda çeşitli aydın kuruluşlarında yer alarak demokratik çevre, insan hakları vb. kurumlarla ilişki geliştirilmesini,

4- Kürdistan ve savaş gerçekliğimiz üzerine eserlerin yazılıp yayınlanmasını,

5- Uluslararası etkinliklere katılarak bilgi alışverişi yapılması, ülkemizi ve mücadelemizi tanıtacak etkinliklerin içine girilmesini,

6- Aydınlar Birliği çalışmalarına parti olarak destek sunulmasını karar altına alır.

dirmenin yanısıra değişik örgütlenme ve faaliyetlerde de yer almalarının sağlanması; TC'nin oluşturduğu esnaf kuruluşlarının içinde çalışarak, onlardan yararlanılması ve mücadelenin hizmetine sokulması,

3- Esnaflardan uygun yol ve yöntemlerle maddi kaynak sağlayarak ulusal kurtuluş davasının hizmetine sunulmasını karar altına alır.

E- Aydınlar Birliği

Geçmişin halk ve ülke gerçekliğinden kopuk, kendini değil düşmanı yaşayan aydın tipolojisi de, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesine bağlı olarak, olumlu yönde bir değişikliğe uğramaktadır. Bugün küçümsenemeyecek bir aydın kesimi devrimimizde bütünleşme sürecini yaşamaktadır. Bu açıdan halkın önünde olması gerekirken ardılı durumuna düşen aydınları bu durumdan kurtarıp, onlara gerçek rollerini oynatmak, Aydınlar Birliği'nin temel görevlerinden biridir. Yine mücadeleden uzak duranlar ve ona karşıt konumda olanlarla anlayış düzeyinde mücadele etmek bir diğer sorumluluktur.

Olayları ve olguları bilimsel temelde incelemek, ortaya çıkarmak, ulusal kurtuluş mücadelemizin edebiyatını, tarihini, direnişini, romanını, şiirini vb. yazmak, halkı ve ulusal kurtuluş kültürünü işlemek, bunları yaratıcı tarzda ortaya koymak aydın olmanın tarihsel sorum-

91

F- Çocuklar Birliği

Kürdistan'da mücadele geliştikçe tüm sınıf ve katmanlar, kendi özgünlüğü içinde örgütlenilerek mücadelenin hizmetine sokulurken, çocukların da ayrı bir güç olarak örgütlenilmeleri önem kazanmaktadır. Çok çocuklu aile yapısı, çocukların genelde evde dar bir sosyal yapı içinde kalmaları, eğitimsiz ve işsiz olmaları, yine köle koşullarda çalışmaya zorlanmaları göz önüne alındığında, düşmana karşı çıkmada önemli ve aktif bir güç oldukları görülecektir.

Günümüzde savaşta en çok zarar gören bir kesim de çocuklardır. Onlara yaşamı zehir eden ve zorbalığıyla ülkelerini yaşanmaz duruma getiren düşmanı tanımakta zorlanmayan çocuklar, serhildanlarda en önde yer alacak bir güç durumundadır. Çocukların özgün durumları göz önüne alındığında birçok alanda yetişkinlerden daha fazla ulusal kurtuluş mücadelesi içerisinde rol oynayabileceklerini ve önemli görevler alabileceklerini sıcak savaş tarihimiz kanıtlamıştır.

Kürdistan'da TC eğitim kurumlarının tasfiye edilmesiyle çocuk eğitiminin geliştirilmesi ve kurumlaştırılması bir zorunluluk olarak kendini dayatmaktadır. Yine çocuğun kişilik şekillenmesinde zemin oluşturacak ulusal devrimci kültür ile eğitilerek, yeni insan tipinin ya-

ratılmasına çocuk yaştan başlanması önemlidir. Çocuğun anneye ve gençliğe olan yakınlığı göz önüne alındığında, her iki kesimin de çocukları örgütleyip eğitmede önemli rol oynayacağı görülecektir.

Bu temelde 5. Kongremiz;

1- Çocuklar Birliği'nin oluşturularak, kitle eylemlilikleri temelinde eğitilip örgütlenmesi, bu birliğin destek sunmasının olanaklı kılınmasını,

2- Çocukların ulusal kurtuluş mücadelesine hizmet edecek biçimde eğitilerek, seviye ve ilgi alanları göz önünde bulundurularak müzik ve folklor gibi kültürel etkinlikler içine alınmalarının sağlanmasını,

3- Kürdistan'da sömürgeci eğitim kurumlarının tasfiye edilmesiyle çocukların eğitim sorunları kendini yakıcı bir şekilde dayatacağından, bunun için gerekli eğitim olanaklarının yaratılmasını,

4- Çocuk kesimi içinde gerilla ile dayanışma amaçlı "Fon" oluşturulmasını,

5- Şehit, tutuklu ve savaşçı çocuklarının eğitilip yetiştirilerek ulusal kurtuluş mücadelesine hizmet edecek duruma getirilmesini, bunun için zemini olan yerlerde vakıf, okul, kreş gibi kurumlaşmalara gidilmesini,

6- Çocuklara yönelik dergi çıkarılmasını karar altına alır.

94

mizden etkilenen bu kesimin de yurtsever Yezidiler olarak örgütlenmesine ihtiyaç vardır.

Avrupa'ya göç eden Yezidi Kürtler üzerinde emperyalizm, Türk devleti ve bu kesimi kendi çıkarları için kullanmak isteyen bazı Yezidilerin çabaları söz konusudur.

Ulusal özellikleri en fazla taşıyan, dil konusunda asimile olmayan Yezidi Kürtleri, eğer sahiplenilmez ve kültürleri korunmazsa, Avrupa'da yok olma ile karşı karşıyadırlar. Özellikle güçlerinin erime tehlikesi vardır. Cephe örgütlenmeleri halkımızın bu kesiminin kendisini korumasında önemli rol oynamaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin varlığı, Yezidi Kürtlerin varlığını korumada önemli güvencedir. Bu güvence yalnız Avrupa'daki Yezidiler için değil her parçadaki Yezidiler için geçerlidir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisi ve demokratik muhtevası bu kesimin de Kürdistan Yurtsever Yezidiler Birliği çatısı altında örgütlenmelerini ortaya çıkarmıştır.

Bu temelde 5. Kongremiz;

Kürdistan Yurtsever Yezidiler Birliği'nin, Yezidi Kürtlerin kültürünü koruma, emperyalistlerin, sömürgecilerin ve belirli çevrelerin oyunlarına karşı mücadele etme ve bu dinsel kesimi ulusal birlikte bütünleştirme çabalarının desteklenmesini karar altına alır.

96 www.theirwords.org

G- ÇEŞİTLİ DİNSEL ÖRGÜTLENMELER

Kürdistan etnik halk ve dinsel gruplar bakımından zengin bir ülkedir. Ülkemizde İslamiyet'in çeşitli mezhepleri olduğu gibi, İslamlaşmamış Kürtler ve yine daha başka azınlık topluluklar da bulunmaktadır. Bunlar içinde Sünni, Alevi ve Yezidi Kürtler büyük bölümü oluşturmaktadır. Bu kesimleri içine alan yurtsever örgütlenmeler de ortaya çıkmıştır.

Bu temelde 5. Kongremiz;

Mevcut durumda var olan Kürdistan Yezidiler Birliği, Kürdistan Aleviler Birliği ve Kürdistan İslam Hareketi'nden ikişer üyenin oluşturduğu ve bir cephe temsilcisinin başkanlık ettiği, "**Kürdistan İnananlar Dayanışma Konseyi**"nin 6 ayda bir toplanmasını önerir.

Kürdistan Yurtsever Yezidiler Birliği

Ulusumuzun önemli bir parçası da Yezidi Kürtlerdir. Yezidiler, Kürt kültürünü en fazla taşıyan halk kesimidir. İslamlığı kabul etmeyen Yezidiler, yoğun bir dinsel horlanma ile karşılaşmışlardır. Hem bu horlama, hem ekonomik nedenler, hem de Türk devleti ve emperyalist devletlerin teşvikiyle Yezidi nüfusun %90'ı Avrupa'ya göç etmiştir. Ancak Güney Kürdistan'da hala önemli bir Yezidi kitlesi yaşamaktadır. Ulusal kurtuluş mücade-

95

Kürdistan Aleviler Birliği

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, Kürdistan ve Türkiye'de her türlü demokratik gelişmenin önünü açmakta, tabuları bir bir yıkmaktadır.

Tek ideoloji, tek ulus, tek mezhep yaklaşımını altüst eden ulusal kurtuluş mücadelemiz, Alevi kesimin kendini ifade etme isteğini geliştirmiştir.

Türk devleti tarihsel geleneği olarak, toplum içinde var olan tüm farklılıkları ulusal kurtuluşumuzun aleyhine kullanmak istemektedir. Ancak kurtuluş mücadelemiz, ulusal birliği sağlamada büyük başarı kazanmıştır. Alevi Kürtler de halkımızın diğer kesimleri gibi mücadelemize akmaktadır. Türk devleti Kürt ulusal birliğinin kendisi için ölüm demek olduğunu bildiğinden, Kürt Alevileri mücadelemizden koparmak için özel savaş yöntemlerini devreye sokmaktadır.

Partimiz demokratik muhtevasıyla dinsel, kültürel ve lehçesel farklılıkların, kendilerini özgürce geliştirmelerine ve ifade etmelerine olanak tanıması sonucu bütün topluluklar için bir çekim merkezi haline gelmiştir. TC, bizim demokratik yaklaşımımıza karşı özel savaşın birer parçaları olarak, çeşitli dernek, kurum ve kişileri devreye sokarak, bu gelişmeyi önlemek istemektedir. Bugün Türkiye ve Avrupa'da, Alevi Kürtleri mücadeleden koparmak, Aleviliğin, Türkleşmesinin ve Türk

97

devletine bağlanmasının aracı olarak kullanılması için birçok dernek türetilmiştir.

Bu açıdan ulusal kurtuluş mücadelemizin demokratik muhtevasının yaşam bulması temelinde Kürt Alevilerin daha özgürlükçü ve ulusal kurtuluşçu olmalarını sağlamak ve kendilerini ifade etme özlemlerini gidermek için kurulan Kürdistan Yurtsever Aleviler Birliği'ne önemli görevler düşmektedir.

Bunun için 5. Kongremiz;

Ulusal kurtuluş cephemizin bir parçası olan Kürdistan Aleviler Birliği'nin Alevi kesimin kendisini ifade etmesini sağlama ve özel savaşın oluşturduğu kurumlara karşı mücadele etme çalışmalarının desteklenmesini karar altına alır.

Kürdistan İslam Hareketi

Kürt halkı bugün inancı ve kültürü ile İslam topluluklarının en önemlilerindedir. Bugüne kadar İslam dinini Türkler, Araplar ve Farslar Kürtlerin aleyhine kullanmışlardır. Halbuki İslamiyet hiçbir ulusun dini değildir. Kürtlerin de diğer İslam ulusları gibi bağımsız yaşamaya ve kendi kültürlerini geliştirmeye hakları vardır. İslamiyet'i kabul etmek diğer İslam ülkelerinin köleliği kabul etmek demek değildir. Aksine köleliğe karşı mücadele etmek, İslamiyet'e uygundur. Bu nedenle

98

Ulusal kurtuluş mücadelemiz hem silahlı savaşımı, hem de serhildanlarıyla demokrasi ve kendini ifade etme özlemi içinde olan bütün ulusal ve dinsel azınlıkların kendilerini ifade etmelerinin önünü açmış, onların örgütlenmesini, kendilerini yeniden tarih sahnesine çıkarmalarını teşvik etmiştir. PKK en büyük tabu olan "Kürt tabusu"nu yıkararak toplumdaki tüm tabuların yıkılmasının önünü açmıştır. PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, halkların özgürlüğü, demokratik dayanışması ve kardeşçe yan yana yaşamaları anlamına gelmektedir. Mücadelemizin bu karakteri her zaman korunmalı ve daha da geliştirilmelidir.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Dar milliyetçi anlayışa düşmeden, yabancı güçlerin ülkemiz üzerindeki oyunlarının bozulması ve ulusal kurtuluş mücadelesinin demokratik özelliği gereğince Kürdistan'daki ulusal azınlıklara destek sunulmasını,

2- Kürdistan'da bulunan azınlık topluluklarına dil, kültür, gelenek ve göreneklerini geliştirecek ortamların sağlanmasını,

3- Azınlıkların kendi örgütlenmelerini geliştirmeye teşvik edilmesi, kendi yerel yönetimlerini (ilçe ve köy meclisleri) oluşturmalarının ve eyalet meclisleri ile ulusal mecliste temsil edilmelerinin sağlanmasını,

Türk, Arap, Fars sömürgeciliğine karşı savaşmak inanan halkımız için bir görevdir.

Bu temelde 5. Kongremiz;

Her türlü sömürgeciliğe ve köleliğe karşı savaşmak için kurulan Kürdistan İslam Hareketi'nin desteklenmesini, inanan halkımızı aydınlatma ve ulusal birliği sağlama konusundaki çabalarına güç verilmesini karar altına alır.

AZINLIKLAR

Tarihte uygarlığa beşiklik etmiş Kürdistan aynı zamanda bir halklar mozaiği durumundadır. Halklar cenneti olarak bilinen Kürdistan'da çok sayıda halk topluluğu yaşamış, bu halklar arasındaki kültür alışverişi zengin bir kültür birikimini ortaya çıkarmıştır. Emperyalist aşamada tarihin bu en eski halk toplulukları adeta tükenişin eşiğine getirilmiştir. Kürdistan'a egemen olan dış güçler, halkları birbirine düşürüp kırdırtmıştır. Süreç içerisinde Kürt halkı, ulusal tükenişe doğru sürüklenerek, Kürdistan neredeyse bir halklar mezarlığı durumuna düşürülmüştür. Ulusal kurtuluş mücadelesini durdurmak ve geri almak isteyen Türk özel savaş rejimi günümüzde oldukça yetkinleştirdiği yöntemlerle halkları birbirine düşürme çabalarını sürdürmeye devam etmektedir.

99

4- Sömürgeciliğe karşı verilen mücadeleye katılımlarının teşvik edilmesi ve bu yönlü örgütlenme çabalarının desteklenmesini,

5- Özel savaşın başka halkları, ulusal ve dinsel azınlıkları, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanma taktiklerinin boşa çıkarılmasını,

6- Kürdistan halkının, diğer azınlık halklara karşı hoşgörülü ve saygılı olacak bir biçimde eğitilerek bilinçlendirilmesini,

7- Kürdistan'ın bütün parçalarında, ulusal ve dinsel azınlıkların birbirleriyle ilişki geliştirmeleri için gereken olanakların sağlanmasını,

8- Dünyadaki bütün ulusal ve dinsel azınlık kurum ve kuruluşlarıyla ilişki geliştirilmesini,

9- Kürdistan'daki ulusal ve dinsel azınlıkların dünyadaki bu yönlü imkan ve ilişkileri ulusal kurtuluş mücadelemize destek olarak sunmaları için gereken çalışmaların yapılmasını karar altına alır.

Kürdistan'da göç

Kürdistan'da yüzyıllardır amaçlarına ulaşmak isteyen sömürgeci egemen güçler her türlü insanlık dışı uygulamalara başvurarak değişik özel savaş yöntemlerini geliştirmişlerdir. Bunlardan biri de Kürdistan'ın insansızlaştırılması, Kürtsüzleştirilmesi, göç ettirilmesi politika-

sıdır.

Halkımız süreç içinde ekonomik açıdan zor durumda bırakılmış ve geçimini sağlamak amacıyla arayışlar içine itilerek göçe zorlanmıştır. Başlangıçta Avrupa ve Türkiye metropollerine göçler olsa da, bunlar sınırlı olmuştur.

Ancak halkımızın kendi insani ve siyasi istemleri doğrultusunda ayağa kalkması, gerillayı oluşturup geliştirilmesi, özgürlük ve bağımsızlık yolunda önemli adımlar atması gibi gelişmeler karşısında daha da vahşileşen sömürgeciler kendi ekonomik göç politikalarına yaygın bir siyasi içerik kazandırmışlardır. Halkımız ulusal olarak tüketilmek böylece, ulusal kurtuluş mücadelemiz kan kaybına uğratılmak istenmiştir. Çünkü savaşın yarısı göçtür ve bu politika en az silahlı savaş kadar etkilidir. Düşmanımız bu politikayı Kürdistan'ın her alanına yayarak özellikle gerillanın yoğun faaliyetliliğinin bulunduğu alanlarda mezraların, köylerin boşaltılıp, yakılıp-yıkılmasından insanların katledilmesine kadar, çok ileri bir düzeye varmıştır. TC devleti ülkemizde yarattığı yakma-yıkma politikasını dünyadan gizlemek ve özel savaş yöntemlerini kamufle etmek için, özellikle halkımızı daha çok metropollere göç ettirmekte, böylece gerillaya lojistik desteği de kesmeyi hedeflemektedir. Milyonlarca Kürdistanlı yerinden yurdundan edilerek,

102

5- Buldukları bölgelerde (savaş sahası) zor durumda olan insanlarımızın başka imkan kalmaması durumunda cephe komitelerinin izni ile ülke içi göçlerine izin verilmesini,

6- Türkiye metropollerine göç eden ve özellikle iç göçü yaşayan halkımızın yol-yöntem konusunda gerekli destek sunularak tekrar kendi yerlerine dönmeye ve mücadeleye aktif katılmaya teşvik edilmesi,

7- Düşmanın baskı ve katliamları sonucu göçe zorlanan halkımıza sahip çıkılarak,

a) Gerillanın denetiminde olan geri cephelere çekek can güvenliklerinin sağlanması,

b) Kürdistan'dan göçe zorlanan halkın konumlandığı yerlerde, yerel iktidar organlarının oluşturulmasını,

c) Kürdistan'ın diğer parçalarında siyasi mülteci kamplarının açılması ve olanaklar elverdiği ölçüde onlara her türlü maddi ve manevi desteğin sunulmasını,

d) Bu kitle içerisinde cephe örgütlenmesine giderek, onların eğitilmesi, sosyal, kültürel, ekonomik sorunlarının çözülmesi ve onlara ileri düzeyde öncülük yaparak her yönüyle devrim hizmetine girmelerinin sağlanması,

e) Düşmanın göç politikasının uluslararası kamuoyunda teşhir edilmesi ve göç eden kitlenin her türlü sorunlarına köklü çözüm bulmak için, başta Birleşmiş

bir taraftan başta Türkiye metropollerini olmak üzere, dünyanın dört bir tarafına savrulurken, diğer taraftan ülkesini terk etmek istemeyen halkımız, Kürdistan'ın diğer parçalarına geçmenin yollarını aramaktadır.

Düşman, halkımızı ülkesinden koparıp yerinden-yurdundan etmekle yetinmeyip kendi denetimindeki alanlara çektiği insanlarımızı ruhta, düşüncede, yürekte de ülkesinden kopararak, ulusal özünden boşaltarak, amacına ulaşmak istemektedir. Ve bunu belli oranda başarmıştır da. Düşmanın göç politikasını uluslararası kamuoyunda tam anlamıyla deşifre edemediğimiz de bir gerçek. Bu göç politikasına etkili yaklaşılmalı, tersine çevrilmeli ve düşman kendi içinden vurulmalıdır.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Cephe bünyesinde göç sorunlarına çözüm bulmak amacıyla göç komitelerinin oluşturulması ve giderek bunun kendi merkezi örgütlenmesine kavuşturulmasını,

2- Düşmanın bu yönlü politikasını boşa çıkarmak ve bu konuda halkı aydınlatmak amacıyla halk içerisinde eğitim, propaganda-ajitasyon faaliyetlerinin uygun araç-gereçlerle geliştirilmesini,

3- Ülke sahası dışında olan göçlerin yasaklanmasını,

4- Kürdistan'daki göçe öncülük yapan kurum, şebeke ve kişilere yönelerek devre dışı bırakılmasını,

103

Milletler olmak üzere uluslararası tüm insani kurum ve kuruluşların harekete geçirilmesini,

8- Türkiye metropollerine göç eden halkımızın ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, ulusal dayanışma içinde bulunmalarını sağlamak için bu yönlü legal, yarı-legal, illegal örgütlenmelerin oluşturulması ve bu temelde buldukları yerlerde etkinliklerinin artırılmasını,

9- Dünyanın diğer bölgelerine göç eden halkımızla ülke sahasındaki halkımız arasında sağlam bağların kurulup geliştirilmesi ve bu temelde sağlıklı örgütlenmelerin yaratılmasının sağlanması,

10- Türkiye ve dünyanın diğer alanlarına savrulan halkımızın "kaynağa dönüş" sloganı etrafında birleştirilmeye çalışılması, onların bu yönlü eğitilmesi ve ülkeye aktarılmasının araç gereçlerinin yaratılarak yaşama geçirilmesini karar altına alır.

KİTLESEL EYLEMLİLİKLER VE SERHİLDANLAR

Silahlı mücadelemizin gelişmesi kitlelerde muazzam bir kabarığa yol açmıştır, bu da muazzam eylemliliğin ortaya çıkmasına zemin olmuştur. Bu eylemsellik süreci 1990-92'de bütün ülkede zirveye ulaşmıştır. Nusaybin, Cizre, Silopi'de başlayan kitlesel eylemsellik, bütün

halk kitlesini etkilemiş, bu etki kısa sürede Diyarbakır, Hakkari, Doğubeyazıt başta olmak üzere Kürdistan'ın en ücra köşelerine kadar yansımıştır. Bir talimatla kepenklerin açılıp kapanması, yine serhildanların gelişmesi yaşanmıştır.

Avrupa alanında ve Türkiye metropollerinde de Kürdistan'daki kitlesel eylemliliğin yansıması sonucu oturma eylemleri, protesto, boykot vb. eylemsellikler gündeme gelmiştir. Gelişen silahlı mücadele kitlesel eylemselliği doğurmuş, kitlesel eylemlilikler savaşın tırmandırılmasına olanaklar sunmuştur.

Kitlesel eylemliliğin artmasıyla halkımız devrimsel patlamanın eşiğini yakalamıştır. Ancak bu alanda yaratılan muazzam olanaklardan devrim yeterli oranda yararlanılamamış, bu olanaklar ya kullanılmamış ya da çarçur edilmiştir. Kitlesel kabarışa uzun vadeli yaklaşmadığından, plansız-programsız çalışıldığından düşman yönelimlerine açık kapı bırakılmıştır. Yine kitleler bilinçlendirilip eğitilmediğinden, direnişler fazla uzun soluklu olmamış, etkisi kısa sürmüştür. Kitlesel kabarış eğer denetime alınıp doğru çalışma tarzı hakim kılınmazsa düşmanın yönelimleri sonucu pasifikasyona uğrayabilir. Gerçekleşen de zaten bu olmuştur. 1990-92 yılındaki kitlesel patlamayı iyi örgütleyemediğimizden düşmanın yönelimiyle kitleler sindirilmiş, pasif bir sa-

106

vunmaya geçmiştir. Açık ki, eylemselliğin doğru bir temelde geliştirilmesi için, eylemsel örgütlülüğün sağlanması gerekmektedir. Ancak örgütlenmesi tam yaratılmadığından eylemsellik rastgele olmuştur. Şehirlerde kepenk kapatmaların, oturma eylemi vb. sık sık olması, zamanlı zamansız yapılması, bunların kısa sürede önemini yitirmesine neden olmuştur. Kitlesel eylemlilikte yaratıcı olunamamış, eski, tekdüze eylem biçimlerinde ısrar edilmiştir. Bu yönüyle kitlelerin ekonomik, demokratik talepleri eylemliliğe dönüştürülemediği.

Bu alanda en etkili silah serhildanlardır. Fakat serhildanların da doğru yürütülmemesi yaşanmıştır. Örgütsüz, hazırlıksız, programsız, amaçsız serhildanların geliştirilmesi, bu etkili silahın olur-olmaz zamanlarda kullanılması kitleleri yıpratmıştır. Genelde silahsız gelişen serhildanların yanında bazı alanlarda imkanlar ve koşullar uygun olduğu halde silahlı serhildanların geliştirilmemesi bir zaaftır. Gerillanın denetiminde olan alanlarda gerilla veya silahlı milis koruması altında geliştirilebilecek serhildanlara hemen hemen hiç yaklaşmamıştır. Serhildanların belli bir koordineyen yoksun olması da istenilen sonuca ulaşılmasını engellemiştir. Serhildanların orduyu büyütme, güç kazandırma gibi bir rolü de olduğu halde, doğru serhildan politikasına ulaşılamaştır.

107

Bu nedenle 5. Kongremiz;

1- Cephe eylemliliğinin özgünlüğünü de dikkate alarak, bu duruma denk düşecek birim, komite ve örgütlenme oluşturulmasını,

2- Siyasal cephede legal olanaklar büyük ölçüde ortadan kalktığından, illegal örgütlenmeye derinlik kazandırılarak, bu konuya doğru yaklaşımın sergilenmesini,

3- Kontrgerillanın halka yönelik yoğun saldırılarını önlemeyi amaçlayan yeni örgütlenmelere gidilmesi; bu tür karşı-devrimci faaliyetleri izleyerek, uygun yol ve yöntemlerle boşa çıkarılmasını,

4- Mücadelemize hizmet etmeyen, düşmanın siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel vb. bütün kurum ve kuruluşları ile sosyal dayanakları olan işbirlikçiler, korucular, aşiret güçleri ve ajanları hedefleyip, her cephe çalışanına ve yurtsevere bu tür eylemleri yapma inisiyatifinin verilmesini,

5- Düşmanın kapsamlı yönelimlerine karşı halkın direniş temelinde eğitilmesi, bunun için gerekli örgütlenmenin, araç-gereçlerin yaratılmasını,

6- Eylemlerde kamulaştırılmaya ağırlık verilmesini,

7- Sömürgeciliğin zam, işten çıkarma, ücret kısıtlama vb. ekonomik yönelimlerine karşı halkın tepkisinin örgütlenmesi ve serhildana dönüştürülmesinin amaçlan-

masını,

8- Kitle eylemselliğinde mücadelenin gelişimine ve dönemin gereğine göre bir yaklaşımın esas alınması; güvenliğini sağlamak kaydıyla Kürdistan şehirlerinde basitten karmaşığa, dar birimlerden kapsamlı güçlere kadar her türlü kitlesel eylemselliğin geliştirilmesini,

9- Sömürgeciliğin sportif çalışmalarının geniş bir perspektif ile düşman karşıtı durumuna getirilmesini,

10- Türkiye'de geliştirilen ekonomik-demokratik genel eylemliliklere denk düşen eylemliliklerin Kürdistan koşullarına uyarlanarak geliştirilmesini,

11- Yangın, sabotaj, suikast vb. halk eylemliliğinin geliştirilmesini,

12- Köy, kasaba ve şehirlerde halkın öz savunma birliklerinin geliştirilmesini,

13- Gençliği yozlaştıran kurum ve etkinliklere karşı tavır alınmasını,

14- Güvenliğini sağlayarak sivil protesto eylemlerinin örgütlenerek geliştirilmesi; bunun için gece-gündüz, açık-gizli vb. halkın fiziki gücüyle yapılacak bu eylemlerin, düşmanın otoritesini zayıflatmak, hatta oldukça zorlamak amacıyla her fırsatta geliştirilmesini,

Çok özgün ve zengin içeriğe sahip olan ve özgün şartlara göre çoğaltılabilecek sivil protesto eylemliliği için,

a) Okullarda boykotların geliştirilmesini; bu temelde sömürgeci eğitimin tasfiyesinin amaçlanmasını,

b) Fabrikalarda işi yavaşlatma, durdurma eylemlerinin ve grevlerin yapılmasını,

c) Kepenk-kontak kapatma vb. türden eylemlerin geliştirilmesini,

d) Oturma eylemleri, protesto yürüyüşleri ve mitinglerin geliştirilmesini,

e) Ulusal günlerimizde (21 Mart, 15 Ağustos, 27 Kasım vb.) mücadeleyi yükseltebilecek uygun eylemlerin geliştirilmesini,

f) Büyük katliamların ardından yas ilan edilmesi ve buna uygun eylem biçimlerinin geliştirilmesini,

g) Şehitlerin cenazelerine sahip çıkılmasını; törenler düzenlenmesini,

h) Devlet daireleri, belediyeler, bankalar, burjuva basın ve partileri, sömürgeci okul ve ekonomik sistemi gibi kurum ve kuruluşların tamamen işlemez duruma getirilmesi ve tasfiye edilmesinin amaçlanmasını karar altına alır.

KİTLE POLİTİKASI VE ÇALIŞMA TARZI

Kitle politikamız bütün kitle birliklerini kucaklayarak, tüm kesimleri kapsar. Devrimimizin temel güç ve

110

malarda içinde bulunulan dönemi, gelişmeleri ve çeşitliliği dikkate alarak gerekli esneklik ve çok yönlü çalışmalarla kitleleri kazanmak, eğitmek, örgütlemek, harekete geçirmek ve savaşa katmak gerekir.

Birçok cephe kadrosu kitle içerisinde eriyerek, onun gerisinde kalarak, daha da önemlisi başta orta sınıf olmak üzere kitlenin kuyrukçusu durumuna düşerek, yine karşılıklı çıkar için birbirlerini kullanarak çizgi dışı bir çalışma yaratılmaktadır. Bu tür anlayış ve çalışmaların mahkum edilmesi zorunludur.

Halkın deniz, gerillanın ise balık olduğu gerçeğinden hareketle, düşmanın denizi kurutma ve bulandırma çalışmalarına karşı olarak bizim çalışma tarzımız suyu çoğaltmak ve berraklaştırmaktır. Düşmanın sürgün, köy boşaltma taktikleri dikkate alındığında daha titiz ve kazanımcı tarzın esas alınması gerektiği açıktır. Serhildanların ve kitle eylemliliklerinin etkisi dikkate alınarak, çalışmalara güç vermek ve yaratıcı bir çalışma sergilemek temel görevdir.

Bu nedenle 5. Kongremiz;

1- Kitle içinde esnek, zengin ve yaratıcı bir tarzla çalışılmasının esas alınmasını,

2- Halkın örgütlenmesinde onlara zarar verecek yaklaşımlara karşı durulmasını,

dayanağı olan kitlelerin savaştırılması, devrimin hizmetinde örgütlenilip eğitilmesi doğru bir kitle yaklaşımı ve politikasıyla yakından ilintilidir. Kitle çalışmalarımızın aksamasında, yeterince yapılamamasında düşmanın yönelimleri bir etken olmuşsa da, kitle politikamızın çizgi temelinde doğru uygulanmayışı belirleyici role sahiptir.

Cephesel çalışmada var olan düzey, doğru bir çalışma ve yaklaşım tarzını tutturamadığımızın bir göstergesidir. Yanlış yaklaşımlar sonucu bırakalım halkın örgütlenilmesini, birçok yerde halk kaçırılmış, deyim yerindeyse tüketilme noktasına getirilmiştir. Oysa parti politikasının temelinde cephe politikası vardır. Cephe çalışmasının da kitle faaliyeti olması itibarıyla, politikamızın temelinde kitle vardır.

Kitle politikası en basitten karmaşığa kadar zengin ve karmaşık bir yaklaşımı gerektirir. Mücadelemizin gelişmesiyle birlikte kitle tabanımız da oldukça genişlemiştir. Son dönemlerde orta ve zengin sınıfların mücadeleye akışı, cephe faaliyetlerinde oldukça dikkatli olmayı gerektirmektedir. Cephe çalışmasında temel dayanağımız olan işçi ve köylüleri temel alarak diğer kesimlerden yararlanmasını bilmek gerekir. Aksi halde bunların kendi anlayışlarını cepheye taşıma ve palazlanma tehlikesi ortaya çıkar. Bu temelde halka yönelik çalış-

111

3- Temel dayanağımız olan işçi, yoksul köylü ve diğer yoksul kesimleri esas alma çizgisinden sapılmamasını,

4- Halkın malına, canına ve değer yargılarına saygılı olunmasını,

5- Kitleye sekte, kırıcı, kaçırıcı değil, partiyi benimsetme ve kavratma temelinde yaklaşılmasını,

6- Kitle kuyrukçusu değil, öncüsü olunmasını,

7- Kitlenin her türlü sorunuyla ilgilenilmesini,

8- Kitlenin eğitilip örgütlenilmesine, savaşa aktarılmasına önem verilmesini,

9- Çalışma tarzında legal, yarı-legal ve illegal sistemlerin birbirine karıştırılmadan uygulanmasını,

10- Kitle çalışmasında gizliliğin, ciddiyetin ve devrimci yaşam tarzının esas alınmasını,

11- Çalışma yürütülen alanın özelliklerine dikkat edilmesini,

12- Cephe çalışmasında örgütsel işleyişe, disipline dikkat edilmesini,

13- Kitle faaliyetlerinde yerli ve deşifre olmamış kadroların yetiştirilmesi ve çalıştırılmasını karar altına alır.

METROPOL ÇALIŞMALARI

Ulusal kurtuluş mücadelemizin başlangıcından günümüze kadar partimiz tüm alanlara olduğu gibi, metro-

pol çalışmalarına da önem vermiştir. İlk dönemler dar olanaklar içinde bazı çalışmalar yapılmışsa da, özellikle 1987'den bu yana fiili anlamda komiteleşmeye gidilmiştir. Ancak yine de bugüne kadar çalışmaların rayına oturtulmadığı da bilinen bir gerçektir.

Açık ki, Türkiye metropolleri düşmanın geri cephesi durumundadır. Savaşı kazanmanın bir koşulu da düşmanın geri cephesinin yıpratılmasıdır.

Düşmanın Kürdistan kitlesini gerilladan koparmak amacıyla geliştirdiği köy boşaltma, yakma politikaları temelinde göç eden kitlenin önemli bir kesimi de metropollere kaymıştır. Dolayısıyla metropoller kitlemiz açısından da özel savaşın doruklaştığı bir konumdadır. Gerçek özel savaşın uygulamalarının tersine çevrilmesi açısından, gerekse düşmanın geri cephesi konumunda olduğundan dolayı metropol çalışmaları önemlidir. Metropol çalışmaları, düşmanın savaşı Kürdistan'da sınırlama politikasını da boşa çıkaracaktır. Düşmanın metropollerde rahat bırakılmaması, Kürdistan'daki savaşı fazla sürdürmemesini beraberinde getirecektir.

Bugüne kadarki cephe faaliyetlerinde bulunan kadrolar parti politikasında yeterli derinleşmeyi sağlamadıklarından dolayı, bu alanı tali bir alan gibi görmüş ve faaliyetlerini sınırlı olarak para, lojistik ve savaştı aktarımları ile sınırlandırmışlardır. Metropolleri rahat çalışma

114

1- Tüm metropol faaliyetlerinin yalnız metropol çalışmalarlarıyla ilgilenecek ve uygun yerde üslenecek bir koordineye kavuşturulmasını,

2- Eyaletlerin metropole ilişkin çalışmalarında, bu koordineyle irtibatlı ve ilişkili olmasını,

3- Metropol cephe koordinesinin eyalet cephe karar-gahları ile sürekli ilişki içinde olması, metropollerdeki büyük şehirlerin bölgelere ayrılarak birbirinden tecrit biçimde metropol koordinesine bağlanmasını,

4- Metropollerde çalışacak kadroların rastgele seçilmemesi, buralara nitelikli kadroların atanması, atanmaların uzun süre metropollerde bırakılmaması ve yerli kadroların çalıştırılmasının yaygınlaştırılmasını,

5- Düşmanın eline geçen kadroların çözülmesinin mahkum edilmesini,

6- Çalışmalarda illegalitenin esas alınmasıyla legal ve illegal çalışmaların ayrıştırılmasını,

7- Metropollerde vergilendirmenin koordinatöre bağlı özel bir birim tarafından yapılması, vergilendirmenin giderek ulusal vergi konumuna çıkarılması, bu konudaki her türlü keyfilik, usulsüzlük ve yanlışlığa son verilmesi ve yönetmeliğe ulaşılarak ilkeli davranılmasını,

8- Halk ve savaş gerçekliğimize ters düşen refor-

alanı olarak gören, düşmanın özel savaşının etkilerine açık olan kadronun çalışmalara ve alana yanılığlı yaklaşımı, bu alanda verimliliği düşürdüğü gibi, tahripkar rol de oynamıştır. Bu anlayış ve çalışma tarzı, düşman denetimine çabuk girerek, tutuklama ve tasfiyeleri beraberinde getirmiştir. Çalışmaların düşman denetimine girmesinde, kadroların yoksul-işçi-köylü kesime değil de orta kesime dayanması da bir etkidir. Ve şiddetle mahkum edilmesi gerekir. Yine çalışmalarda legal-illegal sınıflandırmanın yapılmayışı, her ikisinin birbirine karıştırılması ve tek elden yürütülmesi de istenmeyen sonuçları doğurmuştur.

Kitleye yaklaşım, kitle politikamızın uygulanması ve eylemsellik alanında da bir ölçüsüzlük hakimdir. Kitle politikamızın doğru uygulanmaması, halk nezdinde parti otoritesini zayıflattığı gibi, inançsızlığa yol açmakta ve kopuşu doğurmaktadır. Eylemsel anlamda da ciddi eksiklikler vardır. Oysa metropol eylemlerinin amaca hizmet etmesi ve kazandırıcı olması esastır. Eylemlerin ulusal kurtuluş mücadelemize ve Türkiye demokratik hareketine hizmet etmesi gerektiği açıktır. Şehir eylemlerinde ağırlıklı olarak bombalama eylemlerinde ısrar etmek, kaçak döğüş tarzını doğurmuştur. Bu anlamda eylem çeşitliliğinin geliştirilmesi önemlidir.

Bu nedenle 5. Kongremiz;

115

mizm ve uzlaşmayı dayatan kültür kurumlarının yeniden düzenlenmesini halka hizmet temelinde var olan kurumların güçlendirilmesi, şubeler biçiminde her alana taşırılmasını,

9- Metropollerde savaşa her türlü teknik araç, lojistik aktarımının sağlanması, savaştı alımları için bölge askeri şubelerinin açılması ve savaştı alımlarında ARGK'nin belirlediği kıstasların esas alınmasını karar altına alır.

AVRUPA CEPHE ÇALIŞMALARI

Devrimimizin ve öncülüğünün tüm yönleriyle kendisini uluslararası alanda örgütlemesi, tanıtması, ittifak esprisinin uluslararası boyutlara ulaştırılması kaçınılmaz bir görev olmaktadır. Bu görevi koşullandıran etmenlerin bir yönü içeride düşmanı yenilgiye uğratmakken, diğer yönü de düşmanı dışarıda yenilgiye uğratma zorunluluğudur. Düşman mücadelemize karşı hem içeride, hem dışarıda çeşitli ilişki ve faaliyetler geliştirip nasıl mücadele yürütüyorsa, dünyayı kendisine güç kaynağı yaparak mücadelemizi yalıtıma çalışıyorsa, bizim de düşmanı uluslararası alanda yenilgiye uğratmamız her geçen gün önemi daha da artmaktadır. Avrupa ekonomik, siyasi, askeri, kültürel, diplomatik vb. birçok

konuda dünyanın politika ve karar merkezidir.

Avrupa'nın dünyaya açılan kapı konumu ve özellikle siyasi-diplomatik ve ekonomik ağırlığı, yine Kürdistan'ın dış dünyaya kapalılığı göz önüne getirildiğinde, bizim açımızdan da büyük öneme sahip olmaktadır. Geçmiş isyanların dışarıya açılmaması yenilginin bir nedeni olurken, bu konudaki geçmiş zaaf ve yetmezliğin aşılması, kaçınılmaz bir görev olarak önemini da-yatmaktadır.

Diğer yandan Avrupa, yoğun bir Kürt nüfusunun da yaşadığı ve örgütlenmeye ihtiyaç duyduğu bir kıtadır. Avrupa'daki Kürt halkının Kürdistan'a bağlanması, kaynağa dönüşünün sağlanması ve bu alandaki olanakların, çalışmaların, kitlesel ilişki ve kanallarla ülkeye ve metropoldeki halkımıza taşımanın da merkezi alanlarından biridir. Ulusal örgütlenmeyi tamamlamak için, tüm halk kesimlerini kazanacak ve katacak olan örgütleri yaratmak ve "Kürdistan vatandaşlığını Avrupa'dan başlatılm" hedefiyle, bu kıtadaki tüm Kürdistanlı kitleleri iktidarlaşma amacıyla bir araya getirebileceğimiz alandır.

Tüm bu özellikleriyle Avrupa, genelde uluslararası alanda hemen her konuda mücadelemiz için harekete geçirici imkanlar sunarken, ulusal kurtuluşumuz için de tartışmasız bir öneme sahiptir. Ayrıca mutlaka harekete geçirilmesi gereken hem maddi ve hem de insan potan-

118

olacak yabancıların özgün örgütlülüğe kavuşturulması-

7- Buradaki dernek, federasyon ve konfederasyonların işlevsel hale getirilmesini,

8- Avrupa'daki kadro politikasının savaş gerçekliği-miz temelinde gözden geçirilmesi, eğitimlerinin yetkinleştirilmesi ve çok sayıda kadronun ortaya çıkarılması-

9- Avrupa'ya giden savaş kaçkınlarına karşı gerekli tavır geliştirilmesini,

10- Maddi ve manevi değerlere titizce sahip çıkılması ve korunması için her türlü tedbirin geliştirilmesini; değerlere yanlış yaklaşımlara anında müdahale edilmesi ve gerekirse yaptırımlara gidilmesi, daha büyük maddi değerlerin yaratılması için değişik çabaların geliştirilmesi, çeşitli ekonomik yatırımlara gidilmesini,

11- Teknik gelişkinliği kullanarak, ülkeyi de kapsayacak biçimde yayın, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinin geliştirilmesini,

12- Avrupa'da örgütsel varlığımıza ve halkımıza karşı özel savaş çerçevesinde yöneltilen çabalara karşı tedbirlerin geliştirilmesini; bu temelde öz savunma mekanizmasının yetkinleştirilmesi, ihanetçi, faşist ve işbirlikçilere karşı gereken tavırların uygulanmaya sokulması-

siyeline sahiptir.

İşte bütün bu özelliklerinden dolayı Avrupa sahası mücadelemiz için kaçınılmaz bir çalışma ve örgütlenme alanı olmaktadır.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Parti öncülüğünün Avrupa cephe çalışmalarına oturtulmasını,

2- Avrupa alanındaki ERNK çalışmaları içinde sağlam bir merkezi örgütlülüğün geliştirilmesi, bu merkezi örgütlülüğün cephe birlik komite ve örgütlerinin, ulusal kurtuluş savaşının ihtiyaç ve gelişmelerine uygun biçimde oluşturulması ve geliştirilmesini,

3- Avrupa çalışmalarında dayanışmacı, ortayolcu, liberal, savaş gerçekliğimize uzak yaşam özelliklerinin örgüt bünyesinde yaşatılmaması, örgütün parti militan ölçülerine uygun düzeyde geliştirilmesini,

4- Bu alandaki kitlemizde kaynağa dönüş ve savaş ruhunun geliştirilerek savaşan halk gerçekliğine ulaşılmasını,

5- Avrupa'daki cephe birliklerinin özgün örgütlemelerinin geliştirilmesi, bu birliklerin Avrupa cephe merkezi ve eyalet yönetimlerinde temsilini bulması ve ülkedeki birliklerle ilişki kurmasını,

6- Avrupa'da ulusal kurtuluş mücadelemize destek

119

13- Mücadelemizi destekleyecek dayanışma amaçlı etkinliklerin, döneme uygun bir şekilde, zamanında örgütlenmesi ve yaşama geçirilmesini karar altına alır.

ORTADOĞU ALANI

Bu alan zengin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları ile stratejik bir konuma sahip olması dolayısıyla emperyalizm için önemli bir sömürü kaynağını oluşturmaktadır. Yine Ortadoğu'da ulusal, sınıfsal, sosyal çelişkilerin doğru bir çözüme kavuşturulmamış olması, bölgeyi daha sıcak bir konumda tutmaktadır.

Bölge üzerindeki emperyalist hesapların derinliğinin yanısıra, diğer önemli bir yan da bölgenin devrimci bir potansiyele sahip olmasıdır. Arap-İsrail çelişkisi emperyalizm ve bölge gericiliği için geçici bir çözüme ulaştırılmaya çalışılmışsa da bu çelişki halen daha önemli devrimci olanakları yaratmaya devam edecek niteliktedir. Yine İran anti-emperyalist niteliğiyle de bölgedeki çelişkileri beslemede önemli bir rolün sahibi olmaktadır. Son olarak Irak şahsında bölge gericiliğiyle emperyalizmin çelişkiye düşmesi, "yeni dünya düzeni" açısından düzensizliği yaratmış ve bölge için yeni devrimci güçlerin gelişmesinin önünü açmıştır.

İsrail-Filistin ve İsrail-Ürdün anlaşmaları, İsrail-Su-

riye görüşmeleri, ABD-Suriye ilişkileri bölgede yeni denge kurma arayışlarıdır. Bu gelişmelerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini doğrudan etkileyeceği açıktır. Öte yandan İsrail ve Filistin sorununun çözümü ister istemez Kürdistan sorununu öne çıkaracaktır. Bu nedenle ulusal kurtuluş mücadelemizin bu gelişmeyi yakından takip etmesi, bu durumun getireceği olumlu-olumsuz gelişmeleri lehimize çevirecek duyarlılıkta olması gerekir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, gerek sahip olduğu devrimci dinamikleri, gerekse ülkemizin coğrafik konumu nedeniyle, çok önemli bir devrimci durumu yaratmaktadır. Ortadoğu gibi stratejik bir alanda böylesine stratejik bir konumda olan ulusal kurtuluş mücadelemiz, bu çelişkilerden olumlu yönde etkilenmekte ve yine devrimsel gelişmeleri etkilemektedir. Anti-emperyalist güçlerden en radikal sosyalist güçlere kadar birçok devrimci güç odağı ile asgari düzeyde bile gerçekleştireceği ittifaklar, dostluklar, birçok devrimci gelişmenin yaratıcısı ve besleyicisi olabilecektir. Ulusal kurtuluş mücadelemiz ile bu güçlerin ittifak ve dostlukları emperyalizm ve bölge gericiğine karşı kararlı bir duruşun adımları olacaktır.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Alandaki çelişkilerden yetkin bir tarzda yararlan-

122

limlere ve farklı politik yapılanmalara girmiştir. Aynı zamanda savaşımlara varan çelişkilerin yaşanması durumu daha da karmaşıklaşarak, bir kaos ortamını yaratmıştır. Yani Kafkasya ile Bağımsız Devletler Topluluğu'nda bir sistem yıkılmış, yeni sistem ise henüz oturamamıştır. Açık ki bu sürecin getirdiği boşlukları, imkanları ulusal kurtuluş mücadelemizin daha fazla değerlendirmesi gerekirdi.

Ermenistan ile Azerbaycan arasında ortaya çıkan çelişki ve çatışmalar sonucunda, daha önceden var olan Kızıl Kürdistan yeniden ortaya çıkmış, ancak bu konuya gerekli olan duyarlılık gösterilmemiş ve bu olanak değerlendirilmemiştir.

SSCB'nin dağılması koşullarında ortaya çıkan fırsatla birlikte çok küçük halklar bile boşluktan iyi yararlanırken, bu alandaki Kürtler tarafından değerlendirilmediği gibi, bizim de onları harekete geçirme konusunda gerekli duyarlılığı göstermememiz gerçeği vardır. Oysa Kızıl Kürdistan doğru değerlendirilebilseydi, mücadelemiz açısından uluslararası alanda iyi bir sığına ortamı haline getirilebilirdi.

Öte yandan TC sömürgeciliği buradaki çelişkileri fırsat bilerek, söz konusu alanlara yönelimi istemişse de, Rusya, Ermenistan vb. güçlerin şiddetinden çekinmiş ve farklı bir cepheleşmeyi yaratmak istemişse de

mak için, kararlı bir çabanın sahibi olunmasını,

2- Bölgedeki anti-emperyalist, halkçı, demokratik güçlerle ilişki ve dayanışmanın geliştirilerek devrimin hizmetine sunulmasını,

3- Kürt halkının yaşadığı ülkelerdeki devrimci, demokratik güçlerle ilişki kurulması, Ortadoğu halklar federasyonunun oluşturulma zemininin hazırlanmasını,

4- Bölgenin mücadelemizin bir geri cephesi olarak kullanılmasını,

5- Ortadoğu'nun çeşitli alanlarında (Libya, Suudi Arabistan, Lübnan vb.) Kürt kitlesinin derinliğine ve genişliğine örgütlendirilmesi, buralarda ulusal kurtuluş mücadelemize maddi ve manevi desteğin sağlanması, savaşımın kadro, savaştığı ve silah ihtiyacının karşılanması,

6- Ortadoğu'nun doğru ve yetkince kullanılması için buradaki örgütsel yapımızın yetkinleştirilmesi, çalışmaların yetkin kadrolarda temsilini bulmasını,

7- Buradaki kitle ve örgüt gücümüzün, iç ve dış tehlikelere karşı korunması için, gerekli uyanıklık ve duyarlılığın faaliyetlere egemen kılınmasını karar altına alır.

KAFKASLAR CEPHESİ

Reel sosyalizmin çözülmesi ile bu alanlarda eski yapılanma aşılıp, birçok cumhuriyet ve halk yeni yöne-

123

Türki Cumhuriyetlerden de yüz bulamamıştır. Aynı zamanda Türk devletinin Kafkasya politikasından rahatsız olan birçok devlet vardır. Bu çelişkiler temelinde söz konusu devletleri, her açıdan değerlendirme olanakları bulunmaktadır.

Böyle bir yapılanma içinde olan bu alanda, Kürt nüfusu iyi değerlendirilirse mücadelemizin kullanacağı bir potansiyelin ortaya çıkması olanak dahilindedir. Zaten SSCB'nin çözülmesinin ardından buradaki Kürt kitlesinin de mücadelemize karşı ilgisi gelişmiş, ulusal kurtuluş özelemleri artmış, şimdiden maddi ve manevi değerlerini mücadelemizin hizmetine sunmaya başlamışlardır. Açık ki onların çok ağır koşullar altında da olsa desteklerini sunmaları ulusal düzeyde çok büyük anlam ifade etmektedir.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Bu alan faaliyetlerinin merkezileştirilerek parti MK'nin denetiminde yürütülmesini,

2- Bu alandaki tüm cumhuriyetlerdeki Kürt kitlesi ile yoğun ilişkilerin geliştirilmesi; onların cephe esprişi ile anavatana sahip çıkma temelinde örgütlendirilmesi, var olan örgütlenmelerin ortak bir doğrultuya çekilmesi ve merkezi örgüte ulaştırılmasını,

3- Oradaki Kürtlerin buldukları cumhuriyetlerde

ulusal azınlık haklarını kazanmalarına yönelik mücadeleye teşvik edilmesini,

4- Kültürel, sosyal, akademik çalışmaların geliştirilip mücadelemizin hizmetine sunulması, kitle eğitim faaliyetlerinin geliştirilerek bu yönde okulların açılması,

5- Bu alandaki çeşitli cumhuriyetler ve politik güçlerle siyasi temelde ilişki geliştirilmesi, onların hem kendi aralarındaki, hem de TC ile olan çelişkilerinden yararlanılması ve bu çelişkilerin ulusal kurtuluş mücadelemizin hizmetine sunulmasını,

6- Bu alanın geri cephe olarak kullanılması ve savaşın çok çeşitli teknik ihtiyacının karşılanmasını karar altına alır.

STRATEJİK KÖYLER

Ulusal kurtuluş mücadelemiz her yönden büyüdükçe sömürgeci güçler sömürü yöntemlerini geliştirip derinleştirmekte, bunu en ince yollarla yaşama geçirmektedir. Öte yandan Kürdistan halkı bilinçlenmiş, tek kurtuluş umudunu PKK öncülüğündeki gerilla savaşımında görmüş, bu yönlü her türlü fedakarlığı yaparak destek sunan, direnen ve artık savaşan bir halk düzeyine gelmiştir. Bunu gören sömürgecilerin halk üzerindeki haki-

126

2- Stratejik köylerin içerisinde komite ve milis örgütlenmesine gidilmesini,

3- Köy içerisindeki çete ve işbirlikçilere karşı halk kesiminden özel suikast timleri oluşturularak eylemler düzenlenmesini,

4- Stratejik köylerde düşmanın oluşturduğu sosyal, siyasal, kültürel kurum ve örgütlenmelerin hedeflenmesi, bu yönlü kurumlaşmanın önlenmesini,

5- Gizlilik temelinde stratejik köylerdeki faaliyetleri gözleyen ve gerekli yerlere bildiren dar istihbarat birimlerinin oluşturulmasını karar altına alır.

CEPHE PROGRAMININ YENİDEN GÖZDEN GEÇİRİLMESİ

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugün ulusal kurtuluş cephesini, her kesimi kucaklayacak bir kapsama kavuşturmuştur. Kürt ulusu ilk defa gerçek bir ulusal cepheye ve onun eylemliliğine ulaşmıştır. Serhildanların yaygın yaşanması, ulusal kurtuluş ordusunun otoritesinin artması, birçok alanda halk iktidarının nasıl biçimleneceğini de ortaya koymuştur. Yine bu süreçte çeşitli sınıflar ve tabakaların tutumu da netleşmiştir. Mücadelemiz Kürdistan'ın tüm parçalarını, metropollerini ve dünyadaki tüm Kürdistanlıları sarsmış ve önemli değişime uğrat-

128 www.theirwords.org

miyetlerini gün geçtikçe yitirmesi, onları adeta çılgınlaştırmış ve çareyi çetelerin, devlet yanlısı güçlerin de içinde yer aldığı stratejik köyleri oluşturmakta bulmuşlardır. Tarih boyunca ulusal kurtuluş savaşı veren diğer ülkelerde, halk, düşman tarafından toplama kamplarına doldurulurken, gerçek yüzünü gizlemeye çalışan faşist TC, bunu daha sistemli ve ince bir tarzda uygulayarak, "stratejik köyler" adı altında gerillayı halktan, halkı gerilladan koparmak istemektedir. Bununla da yetinmeyip halkı kendi denetimine alarak, onu sosyal, kültürel, ekonomik olarak kendine bağlayıp, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bir konuma getirmeyi ve bu köyleri bize karşı üs olarak kullanmayı hedeflemektedir. Bu oluşuma karşı koymak, oluşturulan stratejik köylerde sömürgeciliğe karşı iç patlamaları hazırlamak ve bu köyleri karşı üs haline getirerek, düşmanın bu politikasını da tersine çevirmek gerekmektedir.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Düşmanın oluşturmak istediği stratejik köylerden amaçlananın ne olduğu konusunda halkın bilinçlendirilmesini; bu tür yerlerde halkın düşmana toplu karşı koyuşunu sağlayarak, stratejik köy statüsünü parçalama temelinde isyanların örgütlenmesi ve sömürgecilerin bu politikasının boşa çıkarılmasını,

127

miştir. Büyük bir ulusal cephe ve onun çok çeşitli örgüt biçimleri kendini ortaya koymuştur.

Ulusal kurtuluş cephesinin programı ve ilkeleri teorik düzeyden pratik düzeye yükselmiştir. Savaşımız, yurtseverlikten Ulusal Meclis kavramına kadar birçok olguya yeni içerik kazandırmıştır.

Bu durumda somut ve pratik hale gelen cephe programı, hedefler ve ilkeler, artık daha canlı ve uygulanabilir ifadelerle kavuşturulabilir. Yakın dönemin sorunları ve hedeflerini daha gerçekçi ve gerçekleştirilebilir hale getirmek mümkündür.

Dünyadaki değişiklikler de, dünyaya bakış ve cephe programı konusunda güncel yaklaşımları gerekli kılmaktadır. Kürdistan'ın diğer parçaları ve Ortadoğu'daki değişiklikler ortamında ve genel olarak bir dengeden diğer bir dengeye geçiş sürecinin ortaya çıkardığı somut durumda mücadelemiz açısından temel müttefiklerin yanında geçici ve kısa vadeli ittifakları da ortaya çıkaracak zenginliği yakalamak mümkündür. Bu nedenle cephe programının geçiş sürecinin avantajlarından yararlanacak bir esnekliği taşıması gerekli olmaktadır. Ayrıca programda demokratik devrim konusunu günümüz koşullarında en iyi ifade edebilecek daha zengin bir düzeyin yansıtılması da gereklidir.

Sonuç olarak, Kürdistan ulusal kurtuluş cephesi

129

HALK İKTİDARLAŞMASI ÜZERİNE KARAR

programının hem günümüz koşullarına göre güncelleştirilmesi, hem de canlı pratiğin ortaya çıkardığı uygulanabilir düzeyinin yüksek formülasyonlara kavuşturulması bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Bu nedenle 5. Kongremiz;

1- Ulusal kurtuluş cephesi programının yeniden gözden geçirilmesi için Parti Merkez Komitesi ya da Merkez Komite'nin uygun göreceği bir komisyonun görevlendirilmesini,

2- Gözden geçirme öncesinde çeşitli alanlardaki cephe birim ve temsilcilikler; ile cephe bünyesindeki birlik ve kurumların görüşlerinin alınmasını karar altına alır.

Adım adım ve büyük fedakarlıklar pahasına gelişen devrimimiz ulusal kurumlarını oluşturma aşamasına gelmiş bulunmaktadır. Ordu güçlerimiz Kürdistan'ın birçok alanında denetimi sağlamış, bazı alanları da yarı kurtarılmış alanlar haline getirmiştir. TC, Kürdistan'daki varlığını artık sadece çıplak askeri zora dayalı olarak sürdürebilmektedir. Kürdistan halkının TC'den hiçbir beklentisi kalmamış ve TC'den kopuş süreci hızlanmıştır. Bu kopuş, halkımızın ortak iradesinin temsil edilebileceği iktidar organlarının yaratılıp geliştirilmesini zorunlu hale getirmiştir. Halkın ulusal iradesinin en üst düzeyde temsili Kürdistan Ulusal Meclisi'nin kurulmasıyla kesinlik kazanacaktır.

130

131

Kürdistan Ulusal Meclisi, TC'nin Kürdistan'daki tüm kurumlarını işlevsiz kılarak, Kürdistan'da özgün kurumları ortaya çıkararak ve tam bir otorite haline gelerek, halkın yönetim görevlerini üstlenecektir. Bu meclis; eyalet, il, ilçe ve köy meclisleriyle birlikte, ulusal iradenin en geniş tabana yayılmasını sağlayacaktır. Özellikle bir savaş hükümeti olarak Geçici Devrim Hükümeti'nin bu konuda önemli bir yeri vardır. Geçici Devrim Hükümeti halkın yaşamını ilgilendiren her konuda çözüm gücü olacak, ekonomik, sosyal, kültürel, yargı, asayiş, sağlık vb. her konuda gerekli düzenleme ve planlamaların yapılması görevini yerine getirecektir.

Dönem; iktidarlaşma, devletleşme ve bunların pratik örgütsel ihtiyaçlarına cevap verme dönemidir. Parti, ordu ve cephe güçlerimize düşen görev bu kurumların pratik inşasına koşmak, bu organların inşası için ortaya çıkan imkanları en iyi bir şekilde değerlendirerek, mücadelenin hizmetine sunmaktır.

Kürdistan halkı tarihinin hiçbir döneminde bağımsızlık ve ulusal iktidarlaşmasına bu kadar yaklaşmadı. Özgürlük hiçbir zaman böyle elle tutulacak kadar yakın olmadı. Böyle bir dönemde toplanan 5. Kongremiz, halkımızın ortaya çıkan bu demokratik iktidarlaşma hedeflerini gerçekleştirmek için;

A- Ulusal Meclis

1- Oluşmuş ya da oluşturulacak olan eyalet, il, ilçe ve köy meclisleri üzerinde denetim kurarak ülke çapında merkezileşen,

2- Halkın çıkarları ve savaşın ihtiyaçlarına uygun yasalar çıkaran,

3- Diğer devletler ve halklarla işbirliği ve karşılıklı çıkara dayalı anlaşmalar imzalayan,

4- Ulusal kurtuluşun yeni tutum alan tüm sınıfları ve Kürdistan'da yaşayan tüm azınlıkları mümkün olduğunca nüfusları oranında çatısı altında toplayan,

5- Halkın yaşamını, ulusal kurumlarını ve bu kurumların birbirleriyle ilişkilerini düzenleyen ve devrimimizin durumuna uygun demokratik ve katılımcı bir anayasa hazırlayarak halkın onayına sunan,

6- Yürütme yetkisine sahip bir Geçici Devrim Hükümeti'ni görevlendirerek meşruiyetini ilan eden,

7- Avrupa'da toplanmaya çalışılan Sürgünde Kürdistan Parlamentosu'nu, ulusal devrim çıkarlarına uygun hareket ettiği müddetçe destekleyen ve bu parlamentonun faaliyetlerini kendi çalışmalarıyla birleştiren,

8- Kendisine üye olarak hangi alanda kaç kişinin seçileceğine ve seçimin mümkün olmadığı yerlerde milletvekillerinin hangi yöntemlerle atanacağına, Parti Merkez Komitesi tarafından karar verilen ve halkın en

fedakar, en mücadeleci ve en güvenilir bireyleri olarak, onun iradesini temsil yeteneğindeki milletvekillerinden oluşan,

9- Başta Kuzey-Batı Kürdistan olmak üzere, genel olarak tüm Kürdistan halkını temsil eden bir Ulusal Meclis'in toplanmasını karar altına alır.

B- Eyalet meclisleri ve yerel yönetimler

1- Eyaletlerdeki tüm halkın temsil yetkisini elinde bulunduran, halkın yaşamını “**savaşan halk, savaşan ordu**” gerçeğine göre düzenleyen, buna uygun yasaları çıkarma yetkisine sahip olan ve eyaletlerde bulunan ordu karargahları ile uyum içinde çalışan,

2- Eyaletlerdeki yaşamın ihtiyaçlarına cevap veren kurum ve kuruluşların örgütlendirilmesi, işletilmesi ve denetlenmesi için Eyalet Hükümetleri'ni görevlendiren,

3- İl, ilçe ve köylerde oluşturulan yerel meclislere katılımcı, demokratik iktidar organlarını eyalet çapında birleştiren,

4- Halkın en fedakar ve ulusal kurtuluştan yana temsilcilerinden oluşan ve koşulların bulunduğu yerlerde bu temsilcileri seçimle, seçim mümkün değilse atamaya görevlendiren Eyalet Meclisleri'nin örgütlendirilmesini karar altına alır.

134

kümler çıkarabilen Ulusal Kongre'nin toplanmasını Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

E- Dil

Kürdistan halkının ulusal birliğinin sağlanmasının önemli öğelerinden biri de Kürt dilidir. Mevcut durumda Kürt dili, Kürdistan halkının parçalanmışlığını yansıtacak biçimdedir. Dilin bu parçalanmışlığı ulusal birliği gerçekleştirilmesinin önünde engeldir.

Şimdiye kadar Kürt dilinin okuma-yazma dili haline getirilmesi ve zenginleştirilmesi için partimize bağlı kurumlar ve demokrat bazı kişi ve çevreler tarafından (çeşitli dergiler, Kürt enstitüleri vb.) çalışmalar yapılmasına rağmen bunlar daha çok dağınık ve sistemsiz olmuştur. Bu haliyle de Kürt dilinin birleştirilmesi amacına gerektiği kadar katkı sunmamışlardır. Bu bakımdan Kürtçe'nin tüm lehçelerinin birleştirilip, tek bir dil olarak Kürdistan halkının tümü tarafından konuşulur ve yazılır hale getirilmesi zorunludur ve devrimimizin önünde duran bir görevdir.

Bu durumu göz önünde bulunduran 5. Kongremiz;

1- Kürtçe'nin yaygın bir şekilde okuma-yazma dili haline getirilmesi için çabaların yoğunlaştırılması ve parti, ordu, cephe çalışmalarında eğitim dili haline geti-

C- Geçici Devrim Hükümeti

1- Ulusal Meclis'in gözetim ve denetiminde savaşın kapsamlı görevlerini yürüten,

2- Ulusal kurumlaşmanın ülke çapında örgütlendirilmesi ve denetimiyle yükümlü kılınan,

3- Halkın ve ordunun her türlü ihtiyaçlarının karşılama görevlerini düzenleyen,

4- Ya Ulusal Meclis tarafından kurulan, ya da Ulusal Meclis'in oluşumundan önce koşullar uygun ve gerektiriyorsa Parti Merkez Komitesi tarafından görevlendirilebilen,

5- Ulusal Meclis ve halkı uluslararası planda temsil edebilen bir yürütme gücü olarak Geçici Devrim Hükümeti'nin kurulmasını,

D- Ulusal Kongre

1- Kürdistan'ın dört parçasında ve dünyada Kürtlerin yaşadığı bütün alanlarda halkımızın en temel çıkarlarını gözetin ve Kürdistan ile Kürtlerin birliği için mücadele etmekten yana tavır koyan tüm örgüt ve bireylerden oluşan,

2- Uluslararası planda Kürdistan ve Kürtlerin çıkarlarını savunabilen lobi vb. kurumları oluşturmaya yetkili kılınan,

3- Dünyadaki tüm Kürtler arasında davranış birliği sağlamayı hedefleyen ve bu çerçevede bağlayıcı hü-

135

rilmesini,

2- Halkın eğitim ihtiyacının Kürt dili ile merkezi olarak karşılanması için gerekli hazırlıklara (dergi, broşür ve eğitim kitapları çıkarma) ve kurumlaşmalara gidilmesini,

3- Bütün lehçeleriyle birlikte Kürtçe'nin geliştirilmesi için araştırma kurumlarının oluşturulması ve çalışmalarını sürdüren kişi ve kurumlara gereken desteğin verilmesi, ya da aynı ortak amaca çekilmesi ve bu şekilde bunların merkezi bir yapıya kavuşturulmasını,

4- Kürdistan'da bulunan ulusal azınlıkların dillerinin geliştirilmesi için çalışmaların hızlandırılması ve bu doğrultuda faaliyet yürüten kuruluşların uygun bir tarzda desteklenmesini,

5- Bütün bu çalışmaların merkezi düzeyde örgütlenmesinin sürdürülmesi ve resmi kurumlarına kavuşturulmasının Geçici Devrim Hükümeti tarafından yerine getirilmesini, Geçici Devrim Hükümeti'nin oluşturulmasına kadar ise bunun Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak konulmasını karar altına alır.

F- Kültür

Kültür ulusal birliğin öğelerinden biridir. Kürt kültürü talan edilmiş ve yok edilmekle karşı karşıya getirilmiş durumdadır. Uzun zamandan beri partimizin etkin-

liğiyle Güneybatı Kürdistan, Türkiye ve Avrupa'da kültürümüzün ortaya çıkarılması ve geliştirilmesi için birçok çalışma yapılmaktadır. Ama bunlar birbirinden bağımsız oldukları için çalışmalar amaçlarına ulaşmamaktadır. Bugün Güney Kürdistan, Avrupa (Akademi vb.) ve Türkiye'de (MKM vb.) yüzlerce Kürt kültür örgütü birbirinden bağımsız olarak faaliyet sürdürmekte ve bu dağınıklık ulusal ve demokratik kültürün ortaya çıkması hedefine varmaya yetmemektedir.

Bu durumu dikkate alan 5. Kongremiz;

1- Mücadelemizin ulaşmış olduğu iktidarlaşma düzeyine uygun bir kültür örgütlenmesi ve faaliyetinin gerekli imkanlar sunularak, cephe ve ordu bünyesinde geliştirilmesini,

2- Kürt ulusal kültür değerlerinin ortaya çıkarılması ve ortaya çıkan değerlerin korunması ile geliştirilmesi için mevcut kuruluşların bu amaca hizmet edecek tarzda yönlendirilmesi, desteklenmesi ve merkezi bir yapıya kavuşturulmasını Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

G- Sağlık

Ulusal kurtuluş savaşımızın ulaştığı düzey sağlık konusunda köklü önlemlerin alınmasını gerekli kılmakta-

138

dilmesini,

5- Sağlık kuruluşlarının merkezi bir yönetmeliğe kavuşturularak, bu alandaki farklılıklar, bilgi eksiklikleri ve yetmezliklerin giderilmesini,

6- Sağlık malzemelerinin karşılanması için merkezi kampanyaların düzenlenmesi ve toplanan malzemelerin uygun tarzda dağıtımının yapılmasını,

7- Eyaletler arasında sağlık kadrolarının aktarılması-na işlerlik sağlayacak bir sistemin oturtulmasını,

8- Merkezi sağlık okullarının örgütlenmesini Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

H- İstihbarat

Devrimimizin içinde bulunduğu aşamada dönem düşmanın hareket planlarını, komplolarını ve diğer karşı-devrim faaliyetlerini öğrenmek, açığa çıkarmak ve buna uygun önlemler geliştirerek geri püskürtmek, güçlü istihbarat elde etmekle mümkündür. Devrim hareketimiz bu açıdan hiçbir mekanizmaya sahip değilken, düşman çok büyük bir istihbarat ağını işletebilmektedir. Bu ağı etkisiz kılmak, düşman planlarını ve faaliyetlerini öğrenerek, bunlara karşı önlem geliştirmek ve bu temelde savaşımızı ilerletmek için gizli hareket eden bir istihbarat örgütüne ihtiyaç vardır.

Bu hususa parmak basan 5. Kongremiz;

dır. Denetimimiz altındaki alanlarda halkın sağlık gereksinimlerini karşılamak bu konuda örgütlenmeyi zorunlu hale getirmektedir.

Öte yandan savaşta hastalanan, yaralanan yoldaşlarımızın tedavisinde çeşitli sorunlar yaşanmakta, ilgisizlik ve tedbirsizlikten dolayı yerinde olmayan kayıplar ortaya çıkabilmektedir. Sağlık ihtiyaçlarının karşılanması için mevcut örgütlenme ve hazırlıklar ihtiyaca cevap vermediği gibi var olan birikim ve olanaklar da diğer alanlara aktarılamamaktadır.

Bu sorunun önemine dikkat çeken 5. Kongremiz;

1- Savaşın ihtiyaçlarına cevap verecek sağlık kuruluşları, hastane ve sağlıkçıların tüm eyaletlerde örgütlenmesi için gerekli çalışmaların yapılmasını,

2- Sağlık örgütlenmelerinin askeri esaslar çerçevesinde oluşturulmasını,

3- Cephe (ERNK) sağlık personelinin örgütü olan Yurtsever Doktorlar Birliği'nin örgütlenmesini; öğrenci, sağlıkçı ve doktorların ikna temelinde ulusal kurtuluş mücadelesinin ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir çalışmanın içine çekilmesini,

4- Yarı kurtarılmış ya da kurtarılmış alanlarda cephe bünyesinde olmak üzere halkın sağlık gereksinimlerini karşılayacak düzeyde hastane oluşumlarına gi-

139

Geçici Devrim Hükümeti oluşuncaya kadar Parti Genel Başkanı'nın denetimi altında çalışacak gizli bir istihbarat örgütünün oluşturulması, bunun için gerekli hazırlıkların yapılması ve iç işleyiş esaslarının belirlenmesini Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

I- Heyva Sor â Kurdistan (Kürdistan Kızılayı)

Bu kurumun giderek artan önemine dikkat çeken 5. Kongremiz;

Çalışmalarını başlatmış olan Heyva Sor â Kurdistan (Kürdistan Kızılayı)'ın ulusal bir kurum olarak tanınması, desteklenmesi ve faaliyetlerini her alana yayması için yardım edilmesini Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

OKUL VE EĞİTİM SİSTEMİ ÜZERİNE KARAR

A- Parti okulu ve parti eğitimi

Yok olmanın eşiğindeki bir toplumda büyük bir inanç ve irade gücü olarak doğan ve gelişen PKK önderliği, dünyaya bakış açısıyla, çalışma ve yaşam felsefesiyle kendine özgü bir okul durumundadır. Yeni özgür yaşamın yaratılması, bir kişinin giderek kendini bir örgüt, halk ve hatta insanlık haline getirebilmesi için baştan itibaren böyle bir okul düzeni içinde sürdürülen çalışmayla sağlanmıştır.

1970-80 döneminde gidilen her yer ve bulunulan her oda bir okul haline getirilerek, bitmez-tükenmez bir çaba ve azimle bilgi üretimi ve insan eğitimi yapılarak, yeni insanın ve yaşamın yaratılması başarılmıştır. Bu temelde PKK önderlik gerçeğiyle eğitilen, üstün bir

moral ve iradeyle donatılan devrimciler, Kürt halkının yok oluşa giden tarihini tersine çevirmeyi, onu birlik ve gelişme yolunda ilerletmeyi sağlamışlardır.

12 Eylül rejiminin tüm barbarlığına karşın, büyük bir başarıya ve kazanma tutkusuyla her şeyi yoktan var etmeyi bilen PKK önderliği, yurt dışının zor koşullarında çaresizlikten çare, çözümsüzlükten çözüm üretmeyi bilerek, ayakta kalmayı ve direnişi geliştirmeyi başarmıştır. Bu dönemde ideolojik-politik ve askeri eğitim bütünlüğüne ulaşarak, okul düzenini askeri kamplar düzeyinde geliştirmiştir. Derin bir beyin ve yürek yoğrulması olan militanlarının gösterdiği kahramanca direnişlerle PKK'nin ideolojik-politik örgütsel bilincinin her koşula hükmetme gücünde olduğu kanıtlanmıştır.

15 Ağustos Atılımı'yla gelişen silahlı mücadelenin karmaşıklaşan sorunlarını değerlendiren Parti 3. Kongresi, okul ve eğitim düzeninde de bir sıçrama noktası olmuştur. Bu temelde Mahsum Korkmaz Akademisi, 1987-1992 döneminde yürüttüğü faaliyetle savaş ve komutanlaşma önündeki her türlü sorunu çözüp ortaya çıkan engeli aşarak, dönemin özelliklerinin gerektirdiği formasyona sahip on bini aşkın militan yetiştirerek devrim ve savaş sorunlarının yüksek çözüm merkezi olmuş; bir yandan partileşmeyi

ileri düzeyde geliştirirken, diğer yandan da tarihi boyunca ordulaşmamış olan bir toplumu ilk defa modern bir ordulaşma sürecine sokmuştur. Bunun ne denli büyük bir tarihsel öneme sahip olduğu ortadadır.

Böyle bir birikim ve zemin üzerinde yükselen Parti Merkez Okulu bir yılı aşkın faaliyeti içinde devrimci gelişmeyi an be an yaşayarak, devrimin ve savaşın tüm sorunlarına en köklü çözümü dayatarak, en geri insana bile derin bir ruh ve davranış yüceliği, muazzam bir parti bilinci ve kazanma azmini vererek, büyük bir insan dönüştürme ve yenileme ocağı olduğunu kanıtlamıştır. Yüzlerce insanın sağlam parti militanı olarak eğitildiği bu süreçte, parti, ordu ve halk için bir hazine değerinde olan onlarca ciltlik çözümler geliştirilmiştir.

Ancak bu muazzam birikim partiye, orduya ve halka yeterince yansıtılmamış, Parti Önderliği'nin ciltler dolusu çözümlerinin yüksek eğitici değerinin gerekleri yerine getirilmemiştir. Akademi ve Merkez Okulu'nun değerli birikim ve tecrübeleri Kürdistan sathına yeterince aktarılmamış, okul düzeni devrimci görevlere denk bir biçimde geliştirilmemiştir. Tersine düzensiz, dar, yüzeysel, yaratıcılığı pekiştirmeyen, sınırlı bir eğitim düzeyi içinde kalmıştır. Devrimin ve savaşın istendiği gibi gelişmemesinde böyle zayıf bir

eğitim düzeyinde kalınmasının belirgin bir rolü vardır ve parti, ordu yapımız içinde bu durum asla kabul edilemez. Bu geri durumun aşılması ve baştan beri bir okul olan önderlik gerçeğinin parti, ordu ve halka tam yansıtılması zorunludur.

Bütün bu hususları değerlendiren parti 5. Kongremiz;

1- PKK önderlik gerçeğinin esası olan eğitime gereken önemi vermeyen, parti eğitimini her koşulda geliştirmeyen, lakayt, yüzeysel, dar ve isteksiz yaklaşan, eğitimi pratikten kopararak laf düzeyine düşüren her türlü anlayış ve tutumu mahkum eder.

2- On bini aşkın militan eğiten Mahsum Korkmaz Akademisi'nin tüm devrimci gelişmedeki, partileşme ve ordulaşmadaki belirleyici yer ve rolünü tescil eder.

3- Parti Önderliği'nin çözümlerinin her koşul altında partiye, orduya ve halka ulaştırılmasını en temel parti görevi olarak tüm parti militanlarının önüne koyar.

4- Önümüzdeki dönemde parti eğitiminin geliştirilmesi için;

a) Akademi ve Merkez Okulu'nun tecrü-belerinden yararlanarak, onların şubeleri biçiminde Kürdistan'ın her eyaletinde parti okullarının açılmasını,

b) Parti Önderliği'nin temel çözümlerinin bu

146

eğitimin rolü belirleyicidir. Ordu ve savaş baştan sona bir ortaklıkta, her şey ortakça yaşam çerçevesinde düzenleniyor ve yürütülüyorsa, bunu sağlayan, kişiyi böyle bir ortaklığa en yüksek disiplinle katan şey de eğitim olmaktadır.

Savaş ve ordu faaliyetimiz geliştikçe eğitimin önemi daha da artmaktadır. Başlangıçta sadece partinin ideolojik-politik eğitimi verilir ve kadrolar bununla donanarak devrimci pratiğe yürürdü. Daha sonra böyle sağlam bir parti eğitimiyle birlikte, temel bir askeri eğitim de görülür hale getirildi. 1980-1990 arası dönemde Mahsum Korkmaz Akademisi faaliyetleri bu çerçevede yürüdü. Akademi düzeni zayıf bir biçimde Kürdistan'a da yansıdı ve eyaletlerde Akademi şubeleri açıldı.

Şimdi savaş ve ordu pratiğimizin geldiği bu aşamada böyle bir askeri eğitim düzeni artık yetmemektedir. Yoğunlaşan savaş pratiği salt askeri görüşün gelişmesine yol açmakta, bu da ideolojik-politik öncülüğün yadsınmasına, dolayısıyla parti öncülüğünün zayıflamasına götürmektedir. Ayrıca askeri eğitim sistemi de zayıftır. Değişik biçimlerdeki askeri eğitime yeterli önem verilmemekte, bu da ordulaşmayı önleyip, savaşta ağır kayıplara yol açmaktadır. Temel askeri eğitim düzeyimiz, katılan kişiyi her bakımdan sağlam

okullarda ders kitabı olarak işlenmesini ve ayrıca önderliğin çözümlerinin irdelenerek uygun ders kitaplarının hazırlanmasını,

c) Her kadro eğitim devresinin iki-üç ay arasında yapılmasını ve programın buna göre düzenlenmesini,

d) Partinin kadro eğitiminin temel savaşı eğitiminden ayrı tutulmasını,

e) Devrimci çalışmayı aksatmayacak tarzda her kadronun böyle bir kadro eğitiminden geçirilmesini,

f) Eğitimin, derin bir teorik bilgilendirme ile birlikte terbiyeyi içeren kişilik dönüşümü düzeyinde ve araştırma-incelemeye dayanan ve yaratıcılığı, üretkenliği geliştiren bir tarzda yapılmasını,

g) Her okuldaki eğitim yönetiminin tüm öğrencileri temsil edecek şekilde düzenlenmesini,

h) Mümkün olduğu oranda kadroların önderlik eğitiminden geçmelerine olanak verilmesi ve bunun yetkin düzenlenmesini,

ı) Cezaevlerine yönelik olarak, zaman zaman eğitim programlarının ve materyallerinin hazırlanıp gönderilmesini karar altına alır.

B- Askeri eğitim ve askeri okullar

Başarılı bir askerlik çok güçlü bir eğitimi gerektirir. Dolayısıyla ordulaşmada ve zafer çizgisinde savaşmada

149

bir asker yapmakta ve onu disipline etmekte yetersizdir. Ağır düzen özellikleriyle devrimci saflara gelen kişileri eğitip disipline ederek asker yapmak, büyük bir çabayı ve doğru bir eğitim politikasını gerektirmektedir.

Temel askeri eğitimle birlikte taktiğin özümsetilmesi amacıyla verilen eğitimler ile komuta eğitimi de geri ve zayıf bir durumdadır. Komutan eğiten askeri okullarımız yok denilecek kadar azdır. Ve böyle bir okul düzenimiz henüz gelişmemiştir. Ordu komutanlarımız çoğunlukla ideolojik-politik olarak eğitimsizdir ve sağlam bir taktik eğitimden, yönetici eğitimi görmüş olmaktan da uzaktır. Dolayısıyla sadece kendi pratiklerinden öğrendikleriyle hareket etmektedirler. Ki, bu da herkesin kendine ait bir tarzı uygulamasına yol açmaktadır.

Temel askeri eğitim ve komutan eğitiminin bu durumu yanında daha da geri bir düzeyde olanı teknik askeri eğitimidir. Bazı askeri araç-gereçler kullanılmaktadır. Fakat bu eğitim yeterli bir teknik eğitime dayanmadığı için, çoğunlukla en kaba bilgileneyle çokça hata yapılarak gerçekleştirilmektedir. Bunun sonucunda ise, araçlar tahrip edilmektedir. Gereken teknik eğitim yapılamadığı için çok sayıda askeri araç-gereç de hiç kullanılmamaktadır. Yine böyle bir eğitimin yapılamaması,

birliklerimizin adına uygun bir birlik haline gelmesini, dolayısıyla ordumuzun kurumlaşmasını önlemektedir. Bunlar da askerleşmenin zayıf kalmasına, ordu içinde sivilleşme eğilimlerinin ortaya çıkmasına ve ordulaşmanın gelişmemesine yol açmaktadır.

Bütün bunları değerlendiren parti 5. Kongremiz;

1- Hangi düzeyde olursa olsun, tüm alanlarda askeri eğitimi küçümseyen, gereksiz gören, önem vermeyen ve ciddi bir tarzda ele almayan her türlü anlayış ve tutumu ordulaşmamızı ve savaşımımızı zayıflatan en temel faktör olarak belirler ve mahkum eder.

2- Ordulaşmanın gelişmesi için askeri eğitimin her düzeyde mutlak yapılmasını ve komutanlık adına herkesin kendi bildiğini uygulama durumunun önlenmesini gerekli görür.

3) Temel eğitim alanında:

a) Temel askeri eğitim okullarının her eyalette gerektiği kadar açılmasını,

b) Eğitimin, askerliği bir yaşam biçimi olarak benimsetecek ve temel askeri bilgileri kavratarak düzeyde verilmesini,

c) Her savaşçıya kime karşı hangi amaçla ve nasıl savaştığını öğreten bir ideolojik-politik ve moral eğitiminin verilmesini,

150

a) Savaş ve ordu gerçeğimizin ihtiyaç duyduğu teknik uzmanlık eğitiminin, muhabere, keşif-istihbarat, nişancılık, topçuluk, patlayıcı gibi alanlarda verilmesini,

b) Böyle bir eğitime zaman geçirmeden hemen başlanmasını,

c) Mümkün olan yerlerde askeri okullar bünyesinde bu tür teknik eğitim bölümlerinin açılmasını ve olanakların az olduğu yerlerde ise, böylesi amaçla eğitim devrelerinin düzenlenmesini,

d) Bu eğitimleri verecek uzman kişilerin bulunması ve yetiştirilmesini,

e) Bu tür eğitimler için öğrenci seçiminin doğru yapılmasını,

6- Milis eğitimi alanında:

a) Askeri eğitim çerçevesinde milis eğitim devrelerinin de düzenlenmesini,

b) Milis eğitiminin kendi özgünlüğünü içeren bir program çerçevesinde ve uygun süre içinde yapılmasını karar altına alır.

C- Halk Eğitimi

Tarihte hiçbir halk Kürdistan halkı kadar vahşet derecesindeki uygulamalara uğrayıp, ulusal kimlik ve değerlerine yabancılaştırılmamıştır. Sömürgecilik

d) Her savaşçıya ancak böyle temel bir eğitimden geçirildikten sonra silah verilmesini,

e) Eğitim devrelerinin 15-45 gün arasında düzenlenmesini,

f) Böyle bir eğitimin sadece belli alan ve zamanlarda değil, savaş birlikleri bünyesinde de yapılmasını,

4- Komutan eğitimi alanında:

a) Merkezi olarak saha komutanlıkları bünyesinde ve mümkün olursa eyaletler düzeyinde komutan eğitim okullarının, yani askeri akademilerin açılmasını veya belli zamanlarda bu düzeyde eğitim devrelerinin düzenlenmesini,

b) Bu okullarda partimizin askeri çizgisinin ve dönemin taktiklerinin tam olarak kavratılması ve eğitimin ordu ve savaş pratiğimizden çıkarılan sonuçlar temelinde yapılmasını,

c) Parti Önderliği'nin çözümlenmeleri temelinde ideolojik-siyasi eğitiminin ve askeri yönetim esaslarının verilmesini,

d) Bu eğitimin koşulların gerektirdiği durumlarda partinin kadro eğitimiyle birleştirilmesini,

e) Normal durumlarda 45 günlük eğitim devrelerinin yapılmasını ve buna katılan öğrencilerin titizlikle uygun adaylardan seçilmesini,

5- Teknik eğitim alanında:

151

Kürdistan'da gerçekleştirdiği askeri işgal ve katliamlara karşıt olarak, beyaz katliamla ülkemizin dört bir yanında oluşturduğu asimilasyon kurumları eliyle de halkımızı tarihten silmenin derin bir uğraşısı içerisine girmiştir. Okullardaki sömürgeci eğitimin yanısıra basın-yayın ve özellikle TV gibi her türlü kitle iletişim ve görsel araçlarıyla halkımızı yoğun bir ulusal eritme, yabancılaştırma ve kendine benzeştirerek egemenliğinin dayanağı haline getirme sürecine sokmuştur. Yoğun ve sistematik bir yok etme politikasının cenderesine alınan halkımız, dilde olduğu kadar ruhta, düşüncede, yürekte, kişilikte düşmanı yaşar olmuştur. Kimin düşman, kimin dost olduğu gerçeğini bilemez duruma getirilen halkımız, kafasında oluşturulan korku duvarlarıyla kimliğinden, öz benliğinden yoksun yaşar olmuştur.

Düşmanın ideolojik-politik ve kültürel potasında şekillendirilen Kürt insanı, Parti Önderliğimizin önderliksel doğrultusunda oluşan parti hareketimizin ortaya çıkışıyla, kendi ulusal var olma sürecine girmiştir. Düşmanın bütün karşı-devrimci zor uygulamalarına karşın gelişen ulusal kurtuluş savaşımızla, halkımızın kini, öfkesi, intikam duygusu keskinleşip, gerillada bilinçli ifadesini buluyorsa, bu devrimci eğitimimizin bir sonucudur. Parti Genel Başkanımızın "Eğitim başarının yarısıdır" belirlemesi

eğitim gerçekliğine daha bir anlam yüklemektedir.

Ulusal kurtuluş savaşımızla birlikte yeni devrimci kişiliği şekillendirme halkın devrimci eğitimiyle olanaklıdır. Düşmanın, gerillayı halktan izole etmek için, kitleleri stratejik köy vb. adlar altında denetime alma politikalarını boşa çıkarmak ve hatta bu silahı tersine çevirmek ancak gelişmelere cevap verebilecek bir halk eğitim politikasıyla olanaklıdır.

Düşmanı parça parça sökerek iktidarlaşmaya doğru giden bir güç olarak bizim açımızdan sömürgecileri ülkeden kovmak, yıkıntılar üzerinde yeni inşayı gerçekleştirmekten daha kolaydır. Ülkemizi yeniden yaratıp, inşa etmek kitlelerin bilinçli eylemiyle olacağından, eğitim olayı her zamankinden daha büyük bir önem arz etmektedir. Bu nedenle günümüzde sadece kadro ve savaşçıları eğitmeyi değil, savaşımızın geldiği düzeyi göz önünde bulundurarak, basitten karmaşığa doğru uygun yol ve yöntemler kullanılarak yüzbinlerin eğitimini temel hedef olarak almak zorunludur. Ancak böylelikle eğitilmiş olan halkımızın bilinçli eylemi bizi kesin ve nihai zafere götürecektir.

Bütün bu hususları değerlendiren 5. Kongremiz;

1- Ulusal kurtuluşçu siyasetimiz doğrultusunda halkın yetkin devrimci eğitiminin bir seferberlik

154

bütünleşmesini sağlayacak bir eğitim politikasının sistemleştirilerek, buradaki Kürt kitlelerinin ulusal gelişmelerinin hizmetine sunulmasını,

9- Düşmanın olası her türlü saldırılarına karşı halkı bilinçlendirme amacıyla halkın öz savunma eğitim devrelerinin düzenlenmesini,

10- Halkın, savaşa maddi katılımının sağlanması ve kendi kendine yeterli hale getirilmesi için ziraat ve hayvancılık gibi dallarda mesleki eğitimlerin düzenlenmesini,

11- Yutseverlik esprisi doğrultusunda ve Parti Önderliği'ne, partiye, ülkeye ve ulusal değerlere bağlılık temelinde bir ulusal kurtuluşçu eğitimin, her kesimden halka yönelik olarak örgütlendiril-mesini ve giderek yaygınlaştırılıp sistemleştiril-mesini karar altına alır.

D- Çocuk eğitimi

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz tüm toplumu olduğu gibi çocukları da derinden etkileyerek, bir altüst oluşu yaşamaktadır. Sömürgeci eğitim ve geleneksel aile eğitimi ile mücadelenin etkileri arasında sıkışan çocuk kesiminin doğru ve sağlıklı biçimlendirilmesi önemli bir sorun olarak kendini dayatmıştır. Geleceğin özgür toplumunu bu beyinler üzerinde sağlıklı bir

düzeyinde ele alınıp gerçekleştirilmesini,

2- Halkın eğitimini küçümseyen, önem vermeyen, buna derin bir sorumluluk duygusuyla yaklaşmayan, onun gereklerini yerine getirmeyen her türlü anlayış ve yaklaşımların parti dışı yaklaşımlar olarak belirlenip mahkum edilmesini,

3- Cephe karargahları bünyesinde halkın eğitimini yürütecek büroların oluşturulması ve buralarda yetkin eğitimcilerin görevlendirilmesini,

4- Ulusal dilin yaşamda, ilişkilerde sürekli kullanılması ve giderek ulusal dil birliğinin yaratılması için, Kürtçe okuma-yazma kurslarının düzenlenmesini,

5- Var olan veya oluşacak olan kültür dernekleri vb. demokratik kurumların kadrosal olarak desteklenmesi ve gerçekleşecek etkinliklerin halkın eğitiminin hizmetine sunulmasını,

6- Mahalle, köy, semt, işyeri gibi yerlerde her yaşta ve cinsiyetten insanlara yönelik olarak kısa ve uzun süreli eğitim devrelerinin düzenlenmesini,

7- Radyo, gazete, TV, broşür, kitap, dergi gibi devrimci basın-yayın ve iletişim araçlarının, yine ulusal kültürümüzün görsel boyutu olarak sinema, tiyatro, dia vb. etkinliklerin halk eğitiminin hizmetine sunulmasını,

8- Yurt dışında yaşayan halkımızın tüm potansiyelini parti, savaş ve ülke gerçekliğimizle en aktif

155

inşaya kavuşturup süreklileştirmek için çocukların daha bugünden ulusal kurtuluşçu çizgi temelinde eğitilerek, partimizin öngördüğü yeni ve özgür insan tipinin ortaya çıkarılması kaçınılmaz bir zorunluluk olduğu kadar, iktidarlaşma yolundaki savaşımız açısından da bir gerekliliktir.

Halk savaşının doğası gereği çocuk kesiminin mücadelede özgün durumu çerçevesinde aktif rolünü oynayabilmesi için, sömürgeci eğitim ve onun düşünce biçiminden koparılması, her türden gerici şekillenmeden kurtarılması, toplumsal geleceği garanti altına almanın ve bugünün ihtiyaçlarına yeterli cevap vermenin en doğru görevi ve kaçınılmaz bir koşuldur. Bunun yerine getirilmesi için; mevcut imkanların doğru bir eğitim politikası ile değerlendirilmesi kadar, yeni olanakların yaratılması için en etkin çabayı göstermek de kaçınılmaz bir görev olmaktadır.

Ulusal Önderimizi ve halkımızı kendi küçük generallerine kavuşturmak için 5. Kongremiz;

1- Çocukların özgün durumlarına göre eğitilip, devrime kanalize edilmesinde çaba sarfetmeyen, teğet geçen her türlü geri ve olumsuz yaklaşımların kabul edilmeyerek, mahkum edilmesini,

2- Cephe karargahları bünyesinde çocuk eğitim

bürolarının örgünlendirilmesini,

3- Çocuk eğitiminin yetkin ve sağlıklı sürdürülüp, hedefe ulaşması için eğitimcilerin özel olarak yetiştirilmesini,

4- Her Kürt çocuğunun eğitilmesinin hedeflenmesini,

5- Elverişli alanlarda ve gerilla denetimindeki bölgelerde ilköğretim sistemine dayalı bir eğitimin geliştirilmesini,

6- Eğitimlerde Kürtçe dilinin esas alınmasını, bunun için başta alfabe olmak üzere eğitim materyallerinin Kürtçe oluşturulmasını,

7- Mücadelenin birçok alanına çocukların aktif katılımının sağlanmasını karar altına alır.

SAVAŞ EKONOMİSİNE İLİŞKİN KARAR

İktidarlaşma yönünde önemli adımların atıldığı dikkate alındığında devrimin ihtiyaçlarına cevap verebilecek tarzda, bağımsız bir ekonomik yapılanmanın üstten alta doğru örgünlendirilip kurumlaştırılması ve savaş koşullarında halkımızın kendi imkanlarıyla ayakta durmasını sağlayacak ekonomik biçimlenmenin temellerinin atılmasının önemli bir zorunluluk haline geldiği kendiliğinden görülecektir.

Savaşımızın boyutlanan ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir savaş ekonomisini örgütleyerek tüm ülkeye yaymak, bağımsız gelişmenin bir zorunluluğu olarak kendisini dayatmaktadır.

Bir yandan düşmanın halkımızdan gasp ettiğini geri

almak, diğer yandan halkımızı ekonomi konusunda seferber etmek, savaşın gelişimine paralel olarak üretime teşvik etmek, oldukça önemli bir sorun olmaktadır. Dolayısıyla ekonomik olarak halkımızı belirli bir yaşam standartına ulaştırmak ve üretimde, ticarete örgütlemek, kısaca ekonominin her alanında parti programı çerçevesinde zorunlu bir görevdir.

Düşmanın darbelenmesi yanında kontra ve korucu aşiret reisleri ile karşı saflarda yer alan feodallerin mülklerine el koymak, bunları bir planlama dahilinde devrimin ve halkın ihtiyaçları için kullanmak ve halkımızı tüketici durumdan çıkarıp üreten ve devrimi besleyen bir konuma getirmek savaş ekonomisinin temeli olacaktır. Yine ülkemiz üzerinde gerçekleşen iç ve dış ticaret mallarının denetime alınması, düşmanla işbirliği içerisinde olan tüm ticaret kanallarının devre dışı bırakılması, ticaret yollarının devrimimizin hizmetine sokulması, ulusal ekonomiyi geliştiren ve devrimin hizmetinde olan ticaretin desteklenmesi ve ülke dışında yatırımların yapılması, savaş ekonomisinin kapsamı içinde olacaktır.

Bu alanda sağlıklı bir kurumlaşmanın özgül koşullara göre örgünlendirilerek, sağlam temellere dayandırılması, geleceğin ulusal ekonomisi açısından değer kazanacaktır. Açık ki, şu ana kadar yapılanlar

mücadelenin ihtiyacına cevap vermekten oldukça uzaktır. Oldukça denetimsiz bırakılan bu alan, parti otoritesini kullanarak geçimlerini sağlayanların temel kaynağı olmuştur. Öyle ki düşmanın kendisi de bizzat bu boşluktan faydalanmaktadır.

Yürütülen savaşımızın kendi özgücüne dayanarak gelişmesi ve halkımızın ekonomik olarak düşmanın denetiminden kurtarılması ve kendi arasında dayanışma içine girmesi için savaşa bağlı olarak geliştirilen ve kurtuluşa hizmet eden bir savaş ekonomisinin döneme cevap verebilecek bir düzeyde ve hızla örgünlendirilmesinin gerektiği açıktır.

Bunun için 5. Kongremiz tarafından;

1- Halk iktidarlaşmasına bağlı olarak savaş ekonomisi düzeninin parti programı çerçevesinde Parti Merkez Komitesi'ne bağlı bir büronun denetiminde örgünlendirilerek merkezileştirilmesi,

2- Bütün eyaletlerde lojistik ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir örgütlülüğün oluşturulması ve var olanların geliştirilmesi,

3- Lojistik kurumunun denetlenip örgütlü bir yapıya kavuşturulması için alanların kendi koşulları temelinde ihtiyaca cevap verebilecek düzeyde lojistik yönetim birimlerinin oluşturulması,

4- Düşmanın ekonomik tesislerine (fabrika, çiftlik, maden ocağı, depo, petrol rafinerisi, elektrik santrali, et-balık kurumu, toprak mahsulleri ofisi vb.) el konulması veya işlevsiz bırakılması,

5- Savaş ihtiyaçlarının karşılanması için çeşitli atölyelerin kurulması ve giderek bunların sanayi tesislerine dönüştürülmesi, bu yönlü girişimlerin desteklenmesi,

6- Halk arasında tarım ve hayvancılığın geliştirilmesi; kooperatif ve mandıraların kurulması,

7- Düşman denetiminin olmadığı alanlarda üretim birliklerinin oluşturulması, ülke çapında hem savaş güçlerimize, hem de halka yetebilecek düzeyde bir üretimin gerçekleştirilmesi,

8- İşbirlikçilerin elinde bulunan otlak ve meraların kamulaştırılarak halkın kullanımına açılması,

9- Emekçilerin belli çalışma saatlerinin ayrılması ve belli dönemlerde toplu çalışma günlerinin oluşturulmasıyla elde edilecek gelirlerin partiye aktarılması; savaşamayacak durumda olanların koşullar dahilinde cephe gerilerinde üretim faaliyetine alınması,

10- Su ve orman kaynaklarının belirli kurallara bağlanarak vergilendirmeye tabi tutulması; maden, su vb. zenginlik kaynaklarının halkın işletimine verilmesi; bu mümkün değilse devlete ve işbirlikçilere ait olan bu

162

18- Ormanların yersiz yere kesilmesi ve bağ-bahçelerin tahrip edilmesinin önüne geçilmesi, yabani hayvanların ölçsüz ve gelişigüzel avlanmalarının yasaklanması (avlanmaların mevsimine göre yapılması),

19- Cephane ve erzak depolarının en az üç (3) ayda bir kontrol edilmesi ve lojistik için gerekli ulaşım ve taşıma araçlarının temin edilmesi (at, katır, araba vb.),

20- Alanların koşullarına göre, yollara yakın yerlere geçici depoların yapılması,

21- İrtibat ve koordinenin sağlanması için gerekli araçların temin edilmesi (telsiz, telefon vb.),

22- Savaş ekonomisi alanında görevli olacak kişilerin yetenek ve mesleki durumlarının dikkate alınması karar altına alınır.

tür kaynakların işletilmesinin önüne geçilmesi,

11- Kürdistan'da ticaretin adım adım ele geçirilip, ulusal çapta ticaret şebekelerinin oluşturulması; Kürdistanlı zenginlerin ülkeye yönelik yatırımlara teşvik edilmesi, bu çalışmaların savaşa, halka ve ülke ekonomisine göre düzenlenmesi ve gerektiğinde bazı firmalarla çeşitli anlaşmalara gidilmesi,

12- Kürdistan'da ve halkımızın yoğun olarak bulunduğu diğer alanlarda ticaretin vergilen-dirmeye tabi tutulması, denetimimiz altındaki bölgelerde sınır ticaretinin teşvik edilmesi ve gümrük vergisi sisteminin geliştirilmesi,

13- Savaş ganimeti olarak elde edilen ve vergilendirmelerden sağlanan gelirlerin uygun bir tarzda değerlendirilmesi,

14- Boşaltılmış köy ve benzeri yerlerin, bağ, bahçelerin işletilmesi ve ürünlerinin değerlendirilmesi,

15- Halkın ve tüccarların temel ihtiyaç maddelerinin savaş alanlarına getirmeye teşvik edilmesi,

16- Halkın en az bir (1) yıllık temel gıda maddesini stok etmeye teşvik edilmesi,

17- Yurt dışı ile bağlantıların geliştirilerek belli ihtiyaçların dışarıdan da sağlanması; bunun için özellikle komşu devletler ve dost çevrelerle ilişkilerin geliştirilmesi,

163

MALİYE VE BÜTÇE DÜZENİNE İLİŞKİN KARAR

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bugün geldiği iktidarlaşma aşamasında artan mali olanakların ve birikimlerin korunup geliştirilmesi ve her zamankinden daha fazla mücadelenin hizmetine sokulması bir zorunluluk haline gelmiştir.

Mali politikamız özgücü esas almasına ve bunun savaşa sevk eden bir içerikte olmasına rağmen, bu politika pratikte yeterince hayata geçirilememiştir. Bu politika sağlam bir örgütlenmeyle hayata geçirilemediği için de, dağınıklık, örgütsüzlük, denetimsizlik eyalet, bölge ve birçok birimizde önemli miktarlarda mali değerlerimizin kaybına neden olmuştur.

Tahmini gelir ve giderlerin yıllık olarak

ifadelendirilmesi olan bütçe sistemine gidilmediğinden dolayı gelir ve giderlerimiz tam olarak tespit edilememiştir. Gelir kaynaklarımızın doğru tespiti yapılmadığı gibi, çeşitli yanlış yaklaşımlardan ötürü birçok gelir kaynağımızdan istenen verimlilikle yararlanılamamıştır. “En fazla üretim, en az tüketim” esprisine dayanan sosyalist politikamız tam olarak hayata geçirilememiş, tüketimlerimiz alabildiğine artarken, birçok değerimiz ya düşmanın eline geçmiş, ya da heder olmuştur.

Tüm bu sorunların çözümü maliye alanında sistemli ve örgütlü bir çalışmayı esas almaktan geçmektedir.

Bunun için 5. Kongremiz tarafından;

1- Merkezi bütçenin oluşturulması ve defter sistemine geçilmesi,

2- Gelir kaynaklarının ve giderlerinin doğru tespitinin yapılması,

3- Bütün çalışma sahalarındaki faaliyet değerlendirme toplantılarında gelir-giderlerin toplantı gündemine sokulması ve netleştirilmesi,

4- En alttan en üste kadar rapor sisteminin işletilmesi,

5- Başkanlık Konseyi bünyesinde bir mali büronun örgütlendirilmesi,

166

6- Mali büronun üstten alta doğru kendisini örgütlemesi,

7- Tüm yatırımların mali büronun onayı ve bilgisi dahilinde yapılması,

8- Mali büronun her türlü maddi birikimi tasarruf etme ve merkezi bütçeye dahil etme yetkisine sahip olması,

9- Mali büronun veya onun atayacağı denetleme birimlerinin resmi işleyiş dahilinde her türlü mali denetimi ve soruşturmayı yapma yetkisine sahip olması,

10- Mali büronun kendi alanında gerekli plan, program ve yönetmelikleri oluşturması karar altına alınır.

167

BASIN-YAYIN FAALİYETLERİNE İLİŞKİN KARAR

Partimizin PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi demokratik halk iktidarı ve onun özgür iradesini temsil eden kurumlarıyla devletleşmeye doğru ilerlemektedir. Mücadelemiz ulusal ve uluslararası alanda önemli bir güç haline gelmiştir. Tarihte eşine ender rastlanan bir düşman gerçeği karşısında direnen halkımız, ezilen ve sömürülen insanlık için bir umut kaynağı haline gelmiştir.

Her tarihsel devrimde olduğu gibi, Kürdistan devriminin de tüm boyutlarını iç ve dış kamuoyuna yansıtmak için basın-yayına önemli roller düşmektedir. Ayrıca, devrimci basın-yayın, gerek halkımızın eğitimi

ve onun gelişmelerden doğru bir şekilde haberdar edilmesinde, gerekse de parti-ordu ve savaş güçlerimizin her konuda aydınlatılıp bilinçlendirilmesinde, yine savaşta ortaya çıkan tecrübe ve deneylerin yazılı bir hale getirilerek bir bütün olarak mücadelenin hizmetine sunulmasında önemli bir rol üstlenmektedir. Basın-yayın, gerek ulusal kurtuluşçu kültürümüzün, gerekse de tarihsel halk kültürümüzün yaratılması, gün yüzüne çıkarılması, kamuoyuna sunulması ve tarihe mal edilmesi açısından da önemli görevleri yerine getirmek durumundadır.

Bütün bu gerekçelerden dolayı partimizin basın-yayın alanına verdiği önem bilinmektedir. Daha ilk günden beri her türlü imkansızlıklara rağmen, bu alanda gerekli ürünler çıkarılarak halkın, kadroların ve mücadelenin hizmetine sunulmuştur. Partimiz, mücadelenin gelişimine paralel olarak basın-yayın faaliyetini de geliştirmiş ve parti, ordu, cephe vb. her alanda, yine gerek legal, gerek illegal her sahada Avrupa'dan Türkiye'ye kadar birçok yerde bu faaliyetin örgütlenmesini yayarak rolünü oynatmaya çalışmıştır.

Buna rağmen, partinin genel gelişim seyri karşısında basın-yayının çeşitli nedenlerle rolünü oynamadığı, yetkin kurumlaşamadığı, her sahada yeterince yayılıp örgütlenemediği açıktır.

170

c) Mücadelemizin tüm çalışma sahalarında basın-yayın faaliyetinin merkezi, hiyerarşik örgütlülüğe kavuşturulması,

d) Saha veya eyaletler bünyesinde yazı kurullarının örgütlenmesi,

e) Başta sıcak savaş sahalarında olmak üzere, savaş muhabirliği ağının örgütlenmesi, bunun olanaklar ölçüsünde gerilla ve milis birliklerinde temsilini bulması,

f) Saha veya eyalet basın-yayın sözcülüklerinin oluşturulması,

g) Basın-yayın faaliyetlerinin iç yönetmeliklere kavuşturulması,

2- Partide basın-yayın;

a) Partinin ideolojik-politik esas ve amaçları temelinde yayın organlarının çıkarılması; partinin resmi yayın organı Serxwebûn gazetesinin geliştirilip güçlendirilmesi, ülke zeminine taşırılmasının hedeflenmesi ve parti yayınlarının tüm alanlara ulaştırılması,

b) Parti Önderliği'nin tüm çözümlemelerinin yeniden düzenlenmesi, ciltlenmesi ve yetkin dağıtımının gerçekleştirilmesi, başta Kürtçe olmak üzere çeşitli dillere çevrilmesi,

c) Parti Önderliği'nin talimat ve çözüm-lemelerinin

Özellikle gelinen aşamada mevcut düzeyiyle bu faaliyet ihtiyaca cevap vermekten uzak kalmaktadır. İktidarlaşma gerçekliğini yaşadığımız bu aşamada bir bütün olarak ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından oldukça artan ihtiyaca cevap verecek bir basın-yayın faaliyetinin örgütlenilip geliştirilmesi zorunludur. Bu nedenle bütün sahalarda olduğu gibi bu sahada da, parti öncülüğünü oturarak parti, ordu ve cephe faaliyetlerinde etkili kılmak, bu bağlamda kitle, kadro ve savaşçı açısından daha da genişleyen ihtiyaca yeterince yanıt vermek, bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Bu alanda geçmişte yaşanan gerilik ve sorunların giderilerek kurumlaşmanın yetkinleştirilmesi kendisini dayatmaktadır.

Bunun için 5. Kongremiz tarafından;

1- Basın-yayın faaliyetlerinin örgütlenilmesi

a) Basın-yayın faaliyetlerine, genelde parti-ordu ve cephe içerisinde, halkın eğitimi, düşmanın ajitasyon-propaganda çalışmaları göz önünde tutularak gereken önemin verilmesi,

b) Basın-yayın faaliyetlerine yönelik olarak parti içinde merkezi düzeyde bir basın-yayın komitesinin oluşturulması,

kadro ve savaşçılara yaygınca ulaştırılmasının sağlanması,

d) Şehitler albümünün periyodik olarak çıkarılması,

e) Parti yayınlarının başta Arapça ve Kürtçe olmak üzere çeşitli dillere çevrilmesi,

3- Orduda basın-yayın;

a) Artêşa Gel isminde merkezi ordu dergisinin ARGK haber bültenini de içerecek bir şekilde yeniden düzenlenerek aylık olarak çıkarılması,

b) Saha veya eyaletler düzeyinde çeşitli dergilerin özgül olarak çıkarılması; bu dergilerin ordu ve savaş sorunlarına eğilmesi ve eğitim amaçlı olması,

c) Karargahlar bünyesinde periyodik olarak savaş bildirimleri ve aylık eylem bilançolarının çıkarılması,

d) Saha veya eyaletlerde "Jiyana Şehid" isimli şehit anı ve direniş öykülerini anlatan derginin üç ayda bir çıkarılması,

e) Savaşın pratik deney ve tecrübelerini içeren broşürlerin çıkarılıp dağıtılması,

4- Cephede basın-yayın;

a) Cephe yayın organı Berxweda'nın güçlendirilip yaygınlaştırılması; daha değişik cephe yayınlarının genel ve yerel düzeyde çıkartılıp dağıtılması,

b) Halkımızın ve dünya kamuoyunun bilgilendirilmesi amacıyla sıcak savaş alanlarındaki

haberler başta olmak üzere, tüm gelişmelerin, gerekli basın-yayın organlarına iletilmesinin sağlanması,

c) Radyo yayınlarının merkezi ve bölgesel düzeyde geliştirilerek, Kürdistan genelinde dinlenebilecek bir hale getirilmesi, kızıl bölgeler başta olmak üzere ülke içinde ulusal radyo yayıncılığının geliştirilmesi,

d) Halkımızın okuma-yazma yetersizliğini göz önüne alarak, TV yayıncılığı temelinde Avrupa veya komşu ülkelerde bir kuruluşa gidilmesi,

e) TC'nin radyo ve televizyon kanallarına olanaklar dahilinde girilerek propaganda yapılması,

5- Genel Hususlar

a) ...

b) Ulusal kurtuluş mücadelemizin düzeyi ve genel ihtiyaçlar göz önüne alınarak aylık derginin içeriğinin geniş kesimlere hitap edebilecek tarzda geliştirilmesi,

c) Ulusal dil birliğini esas alacak Kürtçe gazete yayıncılığının geliştirilmesi,

d) Tarihsel halk kültürünün araştırılıp ortaya çıkarılması ve yaygınlaştırılması; ulusal kurtuluşçu direniş edebiyatımızın somut ürünler (roman, anı, hikaye, öykü, şiir, mizah vb.) halinde geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması; bu konuda teşviğin artırılması,

e) Yayınevinin mücadelenin ideolojik-politik eserlerini temel olarak başta Parti Önderliği'nin ve diğer

174

parti yayınlarının basımına yer verecek tarzda geliştirilmesinin sağlanması,

f) Basın çalışmalarına cevap verebilecek düzeyde bir matbaanın kurularak maddi yükün giderilmesi; başta Botan olmak üzere saha veya eyalet karargahlarına bağlı olarak uygun yerlerde küçük matbaaların oluşturulması,

g) ...

h) Ulusal kütüphanenin oluşturulması için çalışmaların başlatılması; ayrıca saha veya eyalet karargahları bünyesinde kütüphanelerin oluşturularak halkın, savaşçı ve kadroların ihtiyaçları temelinde düzenlenmesi,

ı) Sanat ve kültür merkezinin örgütlülüğünün ve çalışmalarının yaygınlaştırılıp geliştirilmesi; ulusal kurtuluş içerikli fotoğraf, karikatür, resim, heykel vb. sergilerin açılması,

i) Kürdistan'daki savaş gerçekliğini yansıtmak için görsel yayınların yaygınlaştırılması ve bu konuyu ilgi odağı haline getirerek, dünya medyasının Kürdistan'a teşvik edilmesi,

j) Kürdistan'ın güzelliklerini (tarihi yer, coğrafya vb.), halkın sosyal yaşamını ve gerilla yaşamını tanıtan kamera çalışmalarının yapılması; Kürdistan ve gerilla belgesellerinin hazırlanması; ulusal sinemacılığın

175

geliştirilmesi,

k) TC'nin ülkemizde uyguladığı vahşetin belgelenmesi, teşhir edilmesi, iç ve dış kamuoyunun bilgisine sunulması için, bu konuda yapılan uygulamaların (yakılıp yıkılan köyler, katliamlar vb.), halkın psikolojik olarak etkilenmemesine dikkat edilmesi şartıyla fotoğraf ve filmlerinin çekilmesi, afiş vb.'lerinin hazırlanması ve bunların yaygınca dağıtımının yapılması,

l) Kürdistan'da psikolojik savaş araçları olan burjuva gazete, dergi, TV, radyo vb. basın-yayın, propaganda faaliyetlerinin kitleler üzerindeki etkisini önlemeye yönelik tedbirlerin alınması karar altına alınır.

ARŞİV SİCİL FAALİYETİNE İLİŞKİN KARAR

İçinde bulunduğumuz devrimsel dönem göz önüne alındığında her alanda çalışmaların sağlıklı ve örgütlü yürütülmesi için, belli bir ayrılmayla kurumlaşmanın sağlanması gerektiği açıktır. Ancak, ülke genelinde kurumlaşmaya gereken önemin verilmediği ve bu konuda geri bir seyir izlendiği birçok eyalet pratiğinde ortaya çıkmıştır. Bu açıdan, ağırlık vermemiz gereken kurumlaşmanın sağlıklı temellere oturtulması, aynı zamanda iktidar olmanın ilk adımını da oluşturacaktır.

Kurumlaşmanın oturtulmasına giderken, arşiv-sicilin de kendi içinde bir örgütlülüğe kavuşturulması önem

arzettmektedir. En büyük değerimiz olan şehitlerin kanıyla yeniden yazılan Kürdistan tarihinin halkımıza ve dünya insanlığına aktarılması açısından, arşiv-sicil kurumunun işlerliğe kavuşturulması halinde rolü büyük olacaktır. Yaşanan savaş koşullarında arşiv-sicil kurumuna bu rolünü oynatmak, bunun bilinciyle hareket etmek zorunludur. Bu, ulusal kurtuluş tarihimizi bilmenin ve dünyaya taşırmanın yanısıra geleceğe ışık tutmak açısından da gereklidir. Ayrıca sicil faaliyeti açısından soruna yaklaşıldığında, bu güçlü bir ordulaşma için de kaçınılmazdır.

Ancak, bugüne kadar birçok konuda olduğu gibi, arşiv-sicil konusunda da işler sağlıklı bir biçimde ele alınmamıştır. Tarihe mal olacak belgeler korunmamış, ya bir taşı, ya da bir ağacın altına saklanmış ve bir daha sorulmamış, aranmamıştır. Hatta bunları koruma gereği dahi duyulmamıştır. Yüzeysel ve yanlış yaklaşımlar nedeniyle birçok tarihi belgenin izine bile rastlamak mümkün değildir. Düzenli ve sağlıklı bir arşivin tutulmaması sonucu, sağlıklı bilgilendirme de gerçekleştirilememiştir. Yine siciller düzenli tutulmadığından kayıplarımız hakkında bilgi vermekte de zor durumlara düşülmüştür. Yanlış yaklaşımlar nedeniyle arşiv-sicil tali planda tutulmuş ve kurumlaştırılmamıştır.

178

- 9- Kimlik sisteminin geliştirilmesi,
- 10- Şehit yoldaşların mezarlarının haritasının çıkarılması ve arşiv-sicil birimine ulaştırılması,
- 11- Kurumun kendi iç yönetmeliğine kavuşturulması karar altına alınır.

Bu yanlış yaklaşımları bilince çıkararak, doğru ve yetkin bir tarzda kurumlaşmaya gitmek, daha doğru bir örgütlülüğe ulaşmak için, arşiv-sicil birimlerini oluşturmak kaçınılmazdır. Dolayısıyla yeni dönemde bu faaliyeti gerektiği biçimde ele almak zorunludur.

Bunun için 5. Kongremiz tarafından;

- 1- Merkezi arşiv-sicil bürosunun oluşturulması,
- 2- Bunun eyaletlerde alt bürolara kavuş-turularak temsilini bulması,
- 3- Yıllık çalışmalar hakkında üst'ün düzenli olarak bilgilendirilmesi,
- 4- Arşiv-sicil bürolarının kendi bünyelerinde sağlıklı bir depolama sistemine giderek, depo yerlerinin haritalarının çıkarılması; depoların gizli yerlerde ve sağlamca inşa edilmesi,
- 5- Sağlıklı arşivleme açısından kodlama ve sınıflandırma sisteminin geliştirilmesi,
- 6- Arşivlemede çeşitli tekniklerin (bilgisayar vb.) kullanılması,
- 7- Arşiv-sicil birimlerinde yer alacak olanların, belli bir eğitimden geçmiş, partiye ve parti ideolojisine bağlı kişilerden seçilmesi,
- 8- Var olan bütün arşiv-sicil yükünün tekrar gözden geçirilmesi ve düzenlenmesi,

179

KÜRDİSTAN'DA SUÇ, YARGI VE CEZA SİSTEMİNE İLİŞKİN KARAR

Tarihten günümüze kadar Kürdistan'da yalnızca sömürgecilerin çıkarlarını korumak amacıyla yasa ve yargılama sistemleri egemen kılınmış, eksik kalan yerleri de işbirlikçi, feodal güçlerin kuralları doldurmuştur. Bu durum, Kürt halkının kendi değerler sistemini ortaya çıkaracak ve bu sistemi koruyacak mekanizmaların oluşmasını engellemiştir. Kürt halkının kendine ait değerler sistemini koruyup geliştirecek hukuksal mekanizmaların oluşturulması, ulusal birliği ve bütünlüğünü sağlaması açısından zorunludur.

Devrimci mücadele ortamında ve halk saflarındaki olumsuzluklar ve suç teşkil eden fiillerin kaynağında sömürgeciliğin yarattığı yaşam tarzının bulunduğu açıktır.

Dolayısıyla yargılanıp mahkum edilecek olan tamamen sömürgecilik ve onun her düzeydeki uzantıları olacaktır. İşlenen suçlara kayıtsız kalınması ve bunlara karşı yargılama ve cezalandırma yoluna gidilmemesi ulusal parçalanma ve dağılmanın sürüp gitmesine göz yumulması anlamına gelir. Bu, ulusal kurtuluş mücadelemizin doğru devrimci çizgisinin yaşayıp güçlenmesi için harcanan çabaların heder edilmesi demek olur. Parti Önderliği'nin "suça göre ceza uygulamasının yaşama geçirilmesi gerekir" şeklindeki belirlemesi bir suç ve ceza anlayışının artık sistemleştirilmesi ve bu alanda kurumlaşmaya gidilmesi gerektiğinin göstergesidir.

Öte yandan ulusal kurtuluş savaşımızın başlangıcından bu yana bu konuda belli bazı adımlar atılmış, zayıf da olsa belli bazı kurumlaşmalara gidilmiştir. Ne var ki, onlar birbirinden kopuk, bölük-pörçük olmuş ve kurumlaştıkları alanın özelliklerine göre şekillenmişlerdir.

Dolayısıyla çoğu kez birbiriyle çelişen karar ve uygulamalar ortaya çıkmıştır. Alınan birçok kararda partimizin insanlık anlayışına uygun olmayan uygulamalar söz konusu olmuş ve bu durum partimize, onun kurumlarına ve giderek ulusal kurtuluş mücadelemize karşı güvensizliklere ve zararlara yol açmıştır. Çoğunlukla bu durum suç-ceza-yargı konularında merkezi bir anlayışla hareket etmemekten ve saflarımızda ortaya çıkan yanlış

182

anlayışların yönetimler tarafından denetlenmemesinden kaynaklanmıştır. Diğer yandan özellikle ordu saflarına yoğun katılımların olması, bu katılımların çok geniş sınıf eğilimlerini saflara taşıması ve denetimimiz altındaki alanlarda ortaya çıkan suç durumlarının kesin çözümüne ulaşma ihtiyacı, suç, ceza ve yargı konusunda sistematik bir uygulamaya gitmeyi zorunlu kılmıştır.

1970'lerde başlayan ulusal kurtuluş mücadelemizin vardığı bugünkü aşamada toplum yaşamını belirleyen ve düzenleyen bir hukuk sisteminin partimizin adalet anlayışını yansıtacak tarzda ortaya çıkarılması ve uygulanması kaçınılmazdır. Böyle bir aşamada toplumun yeniden düzenlenişi karşısında suç teşkil eden ve bu toplumsal düzeni bozan fiilleri netleştirmek bunlara denk düşen müeyyideleri belirleyen bir ceza yasasını ve uygulama esaslarını (bu konudaki geçmiş deneyimlerden de dersler çıkararak) ortaya koymak, bu temelde yargı sistemini somut kurallara bağlanmış bir düzene kavuşturmak ve bunu tüm eyaletlerimizde aynı tarzda hayata geçirmek zorunlu hale gelmiştir.

Yargılama esasları

Suç olarak tanımlanan davranışların gerçekleşip gerçekleşmediğini tespit etmek ve gerçekleşen davranışlara öngörülen yaptırımını belirlemek üzere

183

oluşturulan kurumlara "mahkeme" denir. Yargılama; mahkeme heyeti, iddia makamı ve sanığın hazır bulunduğu hallerde yapılır. Ancak, sanığın çağrıya uymadığı veya ele geçirilemediği durumlarda, gıyabında yargılama da yapılabilir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği bu aşamada, suç teşkil eden davranışları ve uygun düşen cezaları belirlemek için üç çeşit mahkemenin düzenlenmesi uygundur.

1- Bağımsızlık mahkemeleri

Vatana ihanet, ajanlık, ihbarcılık, işbirlikçilik, teslimiyet, düşmanın hesabına çalışmak, düşmana sır vermek, özel savaşa hizmet etmek, ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşmak, ulusal kurtuluş saflarında görevden kaçmak ve halkı kaçırtmak, devrimin değerlerini gasp etmek, düşmanla işbirliği temelinde ülke değerlerini talan etmek gibi vatana ve ulusal kurtuluşa karşı işlenen suçları yargılamak üzere oluşturulan mahkemelerdir.

a) Bu mahkemeler, eyalet karargahları bünyesinde bir başkan ve iki üyeden oluşur. Mahkeme başkanı ve üyeler partilidirler.

b) İddia makamı, bir savcı başkanlığındaki soruşturma komisyonudur. Savcı partilidir. Komisyon üç kişiden oluşur.

c) Vatana ve ulusal kurtuluşa karşı suç işlediklerine

dair şüpheli olan kişilerin soruşturması iddia makamı tarafından yapıldıktan sonra bir iddianameyle mahkemeye sunulur. Savcılığın ithamları karşısında sanığa kendini savunma hakkı verilir. Mahkemede 9 kişiden az olmamak kaydıyla jüri heyeti bulunur. Sanık savunmasını yaptıktan sonra jüri, sanığın suçlu olup olmadığı konusunda görüş bildirir. Bunlar sonucunda mahkeme jürinin görüşünü de dikkate alarak kararını verir. Mahkemeden önce iddianame yazılı olarak verilir.

d) Mahkemenin verdiği cezaya karşı itiraz, eyalet karargahları nezdinde yapılabilir. Ve eyalet karargahlarının vereceği karar doğrultusunda işlem görür, 10 gün içinde itiraz edilmeyen mahkeme kararları kesinleşir. Birincil dereceden suçlar kapsamındaki mahkeme kararlarının kesinleşmesi, mutlak surette eyalet karargahının onayını gerektirir.

e) Parti üyeleri hakkında verilen ölüm cezaları Merkez Karargah'ın ve Parti Genel Başkanlığı'nın onayına, diğer ölüm cezaları ise, saha karargahlarının onayına sunulur. Ancak böyle bir onay sonucunda verilen ceza infaz edilebilir.

2- Askeri mahkemeler

ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan) içinde işlenen bütün suçları, ordunun gelişimine karşı işlenen

suçları, ordudan kaçanları, askerlik yasasının uygulanmasına karşı çıkan ve TC'ye askerlik yapanları, ordu aleyhine çalışan sivilleri ve casusları yargılamak üzere oluşturulan mahkemelerdir.

a) Bu mahkemeler bölge ve eyalet karargahları düzeyinde oluşturulur. Bölge veya eyalet karargah üyesi olan bir başkan ile komutan olan iki üyeden oluşur. Sürekli bir kurum niteliğini taşır.

b) İddia makamı, bir savcı başkanlığındaki üç kişilik bir kuruldur. Ve soruşturma komisyonu görevini de yürütür. Üyelerinin tamamı ordu mensubudur; savcı aynı zamanda parti üyesidir.

c) Mahkemeye, gizliliği gerektiren hallerde mahkeme heyetinin kararı ile izleyici alınmaz. Diğer hallerde ise mahkeme izleyicilere açık yapılır. Askeri suç işleyen sivillerin ve casusların yargılanmasında gizlilik kuralları gereği izleyici ve jüri bulunmaz. ARGK mensuplarının mahkemesinde en az 9 ordu mensubundan oluşan bir jüri heyeti bulunur. Her ordu mensubu jüride yer alma hakkına sahiptir.

d) Askeri mahkemelerin işleyişi; ordu içinde ve orduya karşı suç işlediklerine dair şüphe altında olan kişilerin soruşturması, iddia makamı tarafından yapıldıktan sonra bir iddianameyle mahkemeye sunulur. Mahkeme heyeti sanık hakkındaki delillerin

186

ödememek, hırsızlık, gasp, fuhuş, kız kaçırmak, halkın huzurunu bozmak, trafik suçları, ulusal kurumlaşmanın hizmetinde çalışmamak gibi halk içindeki adli suçları yargılamak üzere oluşturulan mahkemelerdir.

a) Bu mahkemeler cephe eyalet karargahları nezdinde ve eyalet sınırları içinde ihtiyaca göre gereken sayıda oluşturulur. Mahkeme heyeti cephe üyesi bir başkan ve iki üyeden oluşur ve sürekli bir kurum niteliğini taşır.

b) İddia makamı, cephe üyesi bir savcı ve iki üyeden oluşan bir kuruldur. Ve aynı zamanda soruşturma görevini de yürütür. Süreklilik arzeden bir kurum niteliğini taşır.

c) Mahkemede yurtsever kişilerden seçilen dokuz (9) kişilik bir yeminliler kurulu (jüri) bulunur. Mahkeme başlarken jüri üyelerine yemin ettirilir.

d) Halk mahkemesinin işleyişi; halk içinde suç işlediğine dair şüphe bulunan kişi ya da kişiler hakkında soruşturma yapıldıktan sonra, bu bir iddianameyle mahkemeye sunulur. Mahkeme heyeti delil tespiti yaptıktan sonra sanık savunma hakkını kullanır. Bunlar sonucunda jüri sanığın suçlu olup olmadığı konusunda görüş belirler. Jürinin sanığı suçlu bulması halinde mahkeme heyeti gereken cezayı verir. Mahkemelerden önce iddianame yazılı olarak sanığa verilir.

incelenmesini ve sanığın sorgulamasını yaptıktan sonra, sanık savunma hakkını kullanır. Bunlar sonucunda, jüri sanığın suçlu olup olmadığına dair görüş belirler ve mahkeme de bu görüş doğrultusunda kararını verir. Mahkemeden önce iddianame yazılı olarak sanığa verilir.

e) Bölge askeri mahkemelerinin verdiği kararlar, eyalet askeri mahkemesi tarafından onaylanır. Bölge askeri mahkemesinin verdiği karara karşı on (10) gün içinde eyalet askeri mahkemesine itiraz edilebilir. Eyalet askeri mahkemesinin verdiği kararlara on (10) gün içinde eyalet karargahı nezdinde itiraz edilebilir. Ayrıca eyalet askeri mahkemesinin verdiği bütün kararlar eyalet karargahının onayı alındıktan sonra kesinleşir. Bölgelerde özgünlük taşıyan büyük davalar, eyalet karargahının kararıyla eyalet askeri mahkemesine devredilir.

f) Parti üyeleri hakkında verilen ölüm cezaları Merkez Karargah ve Parti Genel Başkanlığı'nın onayına, diğer ölüm cezaları ise saha karargahlarının onayına sunulur. Ancak böyle bir onay sonucunda ceza infaz edilebilir.

3- Halk mahkemeleri

Adam öldürmek, yaralamak, kan davası, aşiret kavgası gütmek, ülke değerlerine zarar vermek, vergi

187

e) Birincil dereceden suç teşkil eden haller hakkındaki mahkeme kararlarının kesinleşmesi eyalet cephe karargahının onayını gerektirir. Diğer hallerde ise mahkemenin verdiği karara karşı on (10) gün içinde eyalet cephe karargahı nezdinde itiraz yapılabilir. Ve buradan verilecek karar doğrultusunda işlem yapılır. On (10) gün içinde itiraz edilmeyen mahkeme kararları kesinleşir.

f) Mahkemenin verdiği ölüm cezaları saha karargahlarının onayına sunulur ve ancak bu onay sonucunda ceza infaz edilebilir.

Soruşturma esasları

1- Soruşturmada, ulusal kurtuluş temelinde gerçeği ortaya çıkarmak esastır. İddia makamını temsil eden, savcı ve üyelerden oluşan soruşturma komisyonu bu esasa dikkat edebilecek düzeyde olmalıdır. Soruşturmada soğukkanlı, sabırlı, kararlı ve titiz davranılır.

2- Soruşturmada somut delillere ulaşılmaya çalışılmalı, tüm bilgiler merkezileştirilerek soruşturma derinleştirilmeli ve çelişkilerin üzerine gidilerek sonuca ulaşılmalıdır.

3- Soruşturması yapılan kişinin özelliklerini, eğer direniyorsa niçin, hangi güç ve yeteneğine dayanarak

direndiğini öğrenmek, yine güçlü ve zayıf yanlarını tespit etmek gerekir. Kişinin direnirken dayandığı ve güç alıp kendisini şartlandığı nokta bilinmezse bu yanlış yöntemlere başvurmayı ortaya çıkarabilir. İdeolojik-politik amaçları veya kişisel tutku ve çıkarları, hesapları kişinin direnmesinde esas rolü oynar.

4- Sanığın direniş nedeni tespit edildikten sonra buna uygun bir yöntem geliştirilir. Klasik yöntemlerde ısrarcı olunmaz. Soruşturmada işkence ve kötü muamele yapılmaz.

5- Soruşturması yapılan kişiye karşı, onun ulusal kurtuluş düzenimize katılmasını ve yapılan çalışmaya yardımcı olmasını sağlayacak tarzda bir yaklaşım gösterilir.

6- Soruşturması yapılan kişinin mantık ölçülerinin bilinmesi ve bu temelde çelişkilerin yakalanarak soruşturmanın derinleştirilmesi ve soruşturma sırasında kişinin tavır ve davranışlarından sonuç çıkarılmaya çalışılması gerekmektedir.

Soruşturma sürecinde dikkat edilecek hususlar

- 1- En kısa sürede en çok bilgiyi almak esastır.
- 2- Soruşturmada ajan, muhbir, casus vb. olduğu anlaşılan kişilerden, düşman faaliyetlerinin bütün

190

Ceza infaz sistemi

1- Mahkemeler tarafından verilen cezalar, ulusal kurtuluş yönetiminin denetimi altında infaz edilir.

2- Yargı ve cezalandırmanın amacı, toplum düzenini, ulusal kurtuluşçu düzeni bozan olayları önlemek, ulusal kurtuluşçu düzeni ve yaşamı geliştirmek ve kişiyi eğitip ıslah ederek bu yaşama kazandırmak ve katmaktır. Durumu buna uygun olan kişilere verilen hapis cezalarında indirim yapılabilir, cezalar para cezasına veya emek sürecine çevrilebilir veya koşullu olarak tecil edilebilir. Yani belli bir süre aynı suçu bir daha işlememe koşuluyla cezanın infazı durdurulur, belirlenen süre içinde aynı suçun bir daha işlenmesi halindeyse bu ceza infaz edilir.

3- Para ve benzeri cezalar, mahkeme heyeti tarafından belirlenen çerçevede infaz edilir.

4- İdam cezası, savcının hazır bulunmasıyla görevli infaz birimi tarafından kurşuna dizilmek suretiyle yerine getirilir. İdam edilen kişiden son sözleri ve tüm infaz süreci tutanak edilerek, rapor halinde bir üst kuruma sunulur.

5- Hapis cezalarının infazında, durumu uygun olan kişilerin, denetim altında çalışmasına imkan ve fırsat verilir.

6- Hapsedilen kişilere işkence yapılmaz ve onur

yönlerine ilişkin en fazla bilgiyi almak için, sabırlı ve inatçı bir çalışma yürütmek gerekir.

3- Soruşturma süreci boyunca sorgulanan kişiyle, görevliler dışında hiç kimse konuşamaz ve tartışamaz.

4- Soruşturma yürüten görevliler, kendi görevleri dışındaki konularda, sorgulanan kişiyle konuşamazlar.

5- Sorgulama en az iki kişi tarafından yürütülür ve elde edilen bilgiler kayda geçirilir.

6- Sorgulanan kişinin soru sormasına veya farklı şeyler konuşmasına fırsat verilmez.

7- Suç işlediğinden şüphelenilen veya kaybolma tehlikesi olan herkesin soruşturması gözaltına alınarak yapılır.

8- Soruşturma süresince gözaltına alınan kişi sıkı kontrol altında tutulur ve gereken tedbirler alınarak kaçma, intihar etme vb. olaylara fırsat verilmez.

9- Gözaltı hapsinde tutulan kişiye yakıcı, kesici ve boğucu türden öldürücü, yaralayıcı aletler verilmez ve kişinin bu tür aletler edinmesine imkan tanınmaz.

10- Soruşturma hapsindeki kişinin zorunlu yaşam ihtiyaçları karşılanır.

11- Soruşturmayı yürütenlerin yargı ve infaz yetkileri yoktur.

12- Soruşturmayı yürüten komisyon, ulaştığı sonuçları bağlı bulunduğu kuruma rapor eder.

191

kırıcı davranışta bulunulmaz.

7- Hapsedilen kişinin asgari yaşam ihtiyaçları karşılanır. Günlük olarak hava alma, günlük olayları basın-yayımdan izleme, kendini eğitime, başka tutuklularla ilişkide olma vb. hususlar koşul ve imkanlar dahilinde hapsedilen kişiye sağlanır.

Ceza ve ıslahevi

1- Her eyalette bir merkez ceza ve ıslahevi kurulmalıdır. Koşulların uygun olduğu her bölgede de bir ceza ve ıslahevi kurulmalıdır.

2- Eyalet merkez ceza ve ıslahevi dış güvenlik açısından bulunduğu eyalet karargahına, diğer bakımlardan ise bağımsızlık mahkemesine bağlıdır. Bölge ceza ve ıslahevleri, dış güvenlik açısından buldukları bölge karargahlarına, diğer bakımlardan ise bölge askeri mahkemesine bağlıdır. Ceza ve ıslahevleri dönemsel faaliyet raporlarını, resmi kayıtlarda belirlenen süreler dahilinde bağlı oldukları kurumlara verirler.

Ek hususlar

1- Sanık; suç işlediğinden şüphe duyulan kişidir. Ve mahkeme kararı ile suçu belirlenene kadar suçsuz sayılır. Bu kişiye o sürede sadece bir zanlı muamelesi yapılır.

2- Şahit; suçun işlenip işlenmediği durumunun ve niteliğinin açığa çıkarılmasında adli kurumlara yardımcı olan kişidir. Mahkemelerde gerekli hallerde şahitler çağrılır. Veya şahitlik yapmak isteyen kişiler bizzat ilgili adli kuruma başvurabilirler. Bütün mahkemelerde şahit, doğruyu söyleyeceğine dair yemin içer, yalancı şahitlik yapmak suç teşkil eder.

3- Jüri; mahkemelerde mahkeme heyetine karar vermede yardımcı olan ve bu temelde adalet sistemine kamu vicdanı ve denetimini katmayı amaçlayan bir kuruldur.

Jüri heyeti süreklilik arz etmez. Mahkemeden mahkemeye değişmesi esas alınır. Jüri heyeti ilgili mahkeme heyetinin önerisi ve bulunulan bölge veya eyalet karargahının onayıyla oluşturulur.

4- Gözaltı; suçun işlendiğine dair soruşturmaya konu olabilecek delillerin bulunması halinde kişinin denetim altına alınması durumudur. Bu süreç birçok halde bir soruşturma sürecidir. Duruma göre kişiyi gözaltına alma, cephe ve ordu yönetimleri, savcılık makamı ve mahkeme heyetlerinin yetkisi dahilindedir. Gözaltı süresi en fazla bir (1) aydır.

5- Tutukluluk hali; suçun işlendiğine dair güçlü delillerin bulunması, ilgili makamların suçun işlendiğine dair kanaat getirmeleri ve suç işleyen

194

güçlerine ve değerlerine ulusal kurtuluş temelinde toplumun yeniden düzenlenişine zarar veren, sömürgeciliğe ve gericiliğe hizmet eden, ulusal kurtuluş temelinde gelişen yeni ahlaki ve kamu düzenini bozan fiiller suçtur. Suç işleyenler ulusal kurtuluş hareketinin geliştirdiği hukuki düzen çerçevesinde yargılanır ve cezalandırılır. Yargılanma, “yargılama esasları” başlığı altında düzenlenen ulusal sistem çerçevesinde yapılır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği bu aşamada Kürdistan'da suçları ve bu suçlara verilecek cezaları, en genel çerçevede şöyle sistemleştirmek mümkündür:

1- Vatan ve ulusal kurtuluşa karşı işlenen suçlar: Bu suçlar ulusal kurtuluş mücadelemiz temelinde gelişen düzene, Kürdistan ülkesine ve halkın çıkarlarına karşı işlenen siyasal suçlardır. Bu suçların ve cezalarının sınıflandırılması şöyledir:

A- Birincil dereceden suç teşkil eden haller

- a) En genel anlamıyla vatana ihanet olan fiilleri işlemek.
- b) Ajanlık ve sürekli ihbarcılık.
- c) Özel savaşa birleşen işbirlikçilik, teslimiyet ve itirafçılık.
- d) Düşman hesabına gönüllü çalışmak ve özel savaşa bilinçli olarak hizmet etmek.

kişinin kaçması veya suç delillerinin kaybolma tehlikesinin bulunması hallerinde kişinin mahkeme kararıyla güvenlik tedbirleri altına alınması durumudur. Tutukluluk, gözaltı döneminden sonra gelen süreçtir. İlgili kişi gözaltı süresinin bitimi sonunda savcılık tarafından mahkemeye gönderilir. Ve mahkemede tutuklanıp tutuklanmayacağına dair karar verilir.

6- Hükümlülük hali; işlenen suçun mahkeme kararıyla tespit edilip, ona denk düşen cezanın verilmesi durumunda, kişinin verilen cezayı çekme halidir. Bu durumdaki kişiye hükümlü denilir.

7- Tüm yargı birimleri görevlerine ant içerek başlar.

8- Önemli mahkeme sonuçları, eğitim amacıyla yazılı biçimde yayınlanır.

9- Soruşturma, mahkeme ve cezaevine ilişkin olarak Parti Merkez Komitesi'nin denetiminde bir iç yönetmelik hazırlanmalıdır.

10- Gözaltına alma, tutuklama, soruşturma, yargılama ve ceza infaz sürecine ilişkin olarak burada belirlenen kurallara uygun davranmayan görevliler hakkında, ulusal kurtuluşçu görevleri kötüye kullanmaktan dolayı soruşturma açılır.

Ceza sistemi

Kürdistan ulusal kurtuluş devrimine, devrim

195

- e) Ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşmak.
- f) Düşmana sır vermek.
- g) Devrimin değerlerini gaspetmek.
- h) Ulusal kurtuluş otoritesini tanımamakta ısrar ederek, sömürgeci siyasal, sosyal, kültürel kurum ve kuruluşların temsilciliğini yapmak.
- i) Komploculuk ve provokatörlük yapmak.
- j) Partinin ulusal kurtuluş çizgisini ve siyasal eylemini saptırmak veya sabote etmek.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre uzun süreli hapis veya idam cezaları verilir. Pişmanlık gösterme, hafifletme nedeni olarak işlev görebilir.

B- İkincil dereceden suç teşkil eden haller

- a) İhbarcılık, işbirlikçilik ve teslimiyet.
- b) Özel savaşa, gaflet özellikleriyle hizmet etmek.
- c) Düşmana bilgi vermek.
- d) ERNK bünyesinde görevden kaçmak veya halkı ulusal kurtuluş saflarından çıkartmak.
- e) Devrim değerlerine zarar vermek.
- f) Düşmanla işbirliği halinde ülke değerlerini talan etmek,
- g) Ulusal kurtuluş saflarında, yetki ve sorum-

luluğunu halka karşı kötüye kullanmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre üç (3) yıldan az olmamak kaydıyla hapis cezaları verilir. Pişmanlık ve iyi hal gösterme durumunda hapis cezası, para cezası vb. yollarla infazı gerçekleştirilebilir.

C- Üçüncül dereceden suç teşkil eden haller

a) Ulusal kurtuluş otoritesinin karar ve yasalarına uymamak ve ihlal etmek.

b) Ulusal kurtuluş mücadelesine katılımı engellemeye çalışmak.

c) Halkın yurtsever duygu ve moralini bozucu etkide bulunmak ve yalan haber yaymak.

d) Bilinçli olarak partiyi yanıltmak amacıyla yanlış bilgi vermek ve bilgiler üzerinde tahribat yapmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı suçun işlenme durumuna göre üç (3) yıla kadar hapis cezaları verilir. İyi hal durumunda cezanın para cezası, emek süreci veya tecil yollarıyla infazı gerçekleştirilebilir.

2- Askeri suçlar: Bu suçlar ordu içinde ve orduya, savaşa karşı işlenen suçlardır. Bu suçlar askeri mahkemelerde yargılanır. Bu suçların ve verilecek

198

Ceza: Bu tür suçlara karşı idam veya uzun süreli hapis cezaları verilir. İyi hal veya pişmanlık durumunda bu cezalar değişik cezalara çevrilebilir.

B- İkincil dereceden suç teşkil eden haller

a) Devrimin malzemelerini kendi kullanımı için satmak veya heder etmek.

b) Ordudan kaçmaya teşebbüs etmek.

c) Kaza sonucu halktan veya gerilladan birini öldürmek ya da yaralamak.

d) Düşmandan ele geçirilen ve halktan yardım olarak toplanılan malzemeleri sorumlu yerlere teslim etmemek.

e) Hırsızlık yapmak, halktan zorla para veya eşya almak.

f) Yaralanan veya şehit düşen gerillaların silahlarını olanak varken almamak ve kendi silahını düşmana kaptırmak.

g) Partinin taktik çizgisi ve savaş planlarının uygulanmasını ertelemek, yarım bırakmak, çarpıtmak veya gerçekleştirmemek.

h) Doğru yönetememek veya hatalı emir vererek yersiz şahadet veya maddi kayıplara yol açmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı suçun işlenme durumuna

cezaların sınıflandırması şöyledir:

A- Birincil dereceden suç teşkil eden haller

a) Casusluk yapmak, ordu hakkında ve savaşa ilgili bilgi toplayıp düşmana bildirmek.

b) Ordudan ve savaştan kaçmak.

c) ARGK içinde düşmana bilgi sızdırmak ve işbirliğinde bulunmak.

d) Eylem esnasında emirlere uymamak ve eylemden kaçmak.

e) Gerilladan veya halktan birini kasten öldürmek ya da yaralamak.

f) Olanak varken, yaralı ve şehitleri bilerek savaş alanında terk etmek.

g) Halktan insanların namusuyla oynamak.

h) Partinin taktik çizgisi ve savaş kurallarının uygulanmasını bilinçli olarak sabote etmek.

ı) Birliğin güvenliğini tehlikeye atan, savaş disiplinini bozan ve devrimci savaşa zarar veren yaşam ve ilişki biçimleri içinde olmak.

i) Doğru yönetememe veya hatalı emir vererek yersiz çatışmalara, toplu şahadetlere, kaçışlara ve büyük maddi kayıplara yol açmak.

j) Savaş esirlerine kötü davranmak, işkence yapmak veya öldürmek.

199

göre üç (3) yıldan az olmamak kaydıyla hapis cezası verilir. Bu cezalar verilenlerin durumuna göre süreli veya süresiz görevden almak, emek süreci, sürgün gibi değişik biçimlerde infaz edilebilir. İyi hal, pişmanlık durumunda bu cezalar değişik cezalara çevrilebilir.

C- Üçüncül dereceden suç teşkil eden haller

a) Gerillanın moralini bozucu etkilerde bulunmak.

b) Gerillaya veya ulusal kurtuluş savaşına katılımı engellemeye çalışmak.

c) TC'ye askerlik yapmak.

d) Askerlik yasasına uymamak ve uygulanmasına karşı çıkmak.

e) Birliğin kararlarına veya komutanın verdiği emirlere uymamak ya da yerine getirmede tereddütlü davranmak.

f) Alkol almak veya uyuşturucu madde kullanmak.

g) Halka ve yoldaşlarına silah çekmek, tokat atmak ya da kavga etmek.

h) Komutanın izni olmaksızın bulunduğu yeri geçici olarak terk etmek.

ı) Teçhizatını kaybetmek veya silah-cephane ve diğer malzemeleri hor kullanmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı suçun işlenme durumuna

göre üç (3) yıla kadar hapis cezası verilir. Bu cezalar verilenlerin durumuna göre emek sürecine, silahsızlandırma gibi değişik biçimlerde infaz edilebilir.

3- Adli Suçlar: Bu suçlar toplum içinde ulusal kurtuluşçu yeni ahlakı ve düzeni bozan suçlardır. Bu suçlar halk mahkemelerinde yargılanır. Bu suçların ve verilecek cezaların sınıflandırılması şöyledir:

A- Birincil dereceden suç teşkil eden haller

a) Çıkarı için planlayarak halktan adam öldürmek veya yaralamak ya da bu fiile azmettirmek.

Ceza: Bu tür suçlara karşı suçun işlenme durumuna göre idam veya uzun süreli hapis cezaları verilir. Verilen cezalar ulusal kurtuluşun çıkarlarına göre değişik biçimlerde infaz edilebilir.

B- İkincil dereceden suç teşkil eden haller

- a) Kasten adam öldürmek ya da yaralamak.
- b) Ülke değerlerine zarar vermek.
- c) Gasp etmek.
- d) Kadın ticaretini yapmak.
- e) Zorla kız kaçırmak.
- f) Din ve mezhep çelişkilerini körükleyip, halkı

202

Karşılaşılan suç fiilleri bunlar örnek alınarak uygun bir yargılama ve cezalandırmaya tabi tutulur. Mahkemelerde yargılama düzeyinde olmayan disiplin olayları söz konusu örgütlerin tüzük ve yönetmeliklerine göre çözülür. Halk içerisindeki bu tür sorunlar ise, uzlaşma komisyonları veya cephe çalışanları tarafından çözülür.

birbirine düşürmek.

Ceza: Bu tür suçlara karşı, suçun işlenme durumuna göre üç (3) yıldan az olmamak kaydıyla hapis cezası verilir. Hapis cezaları koşullara göre para cezasına çevrilme vb. yollarla infaz edilebilir.

C- Üçüncül dereceden suç teşkil eden haller

- a) Kan davası veya aşiret kavgası gütmek.
- b) Vergi ödememek.
- c) Hırsızlık yapmak.
- d) Fuhuş yapmak.
- e) Halkın huzurunu bozmak.
- f) Trafik suçlarını işlemek.
- g) Ulusal kurumlaşmanın hizmetinde çalışmamak.
- h) Arazi anlaşmazlıkları ile ilgili suçlarda bulunmak.
- ı) Dolandırıcılık yapmak.

Ceza: Bu tür suçlara karşı suçun işlenme durumuna göre üç (3) yıla kadar hapis cezası verilir. Verilen hapis cezaları para cezası, emek süreci, tecil vb. yollarla infaz edilebilir.

Ek madde: Burada belirlenen suçlar, örnek oluşturması amacıyla sınırlı sayıda seçilmiştir.

203

KÜRDİSTAN'IN DİĞER PARÇALARINA İLİŞKİN KARAR

Tarihi işgal-istila ve talanlarla geçen, sömürgeciler, emperyalist devletler ve bölge gericiliğinin onayıyla dört parçaya bölünerek yok edilmek istenen Kürdistan halkı, bugün öncüsü PKK ile bu kaderini değiştirme, kendi iradesini özgürce ifade etme ve bu parçalanmışlığına son verip ulusal bütünlüğünü sağlama sürecine girmiştir.

Bu süreç Kuzeybatı Kürdistan'daki halkımızın demokratik halk iktidarına doğru gidişiyle daha da hızlanmıştır. Güney'den, Doğu'dan, Kafkaslar'dan BDT'ye kadar, PKK öncülüğüne duyulan inanç, güven ve bağlılık temelinde ulusal kurtuluş savaşına maddi-manevi her türlü desteği sunan halkımız, öncüsünün çizdiği yolda mücadeleye tam katılımı sağlama ve

ulusal parçalanmışlığı her düzeyde aşma çabasına yönelmektedir.

Devrimimiz için bugün her biri ayrı önemde rol oynayan Kürdistan parçalarında yürütülen mücadele, mevcut gerçekleri nedeniyle ayrı çalışma, örgüt savaşımı, ilişki ve katılım tarzını zorunlu kılmaktadır. Böylesine zengin karakterleriyle farklı taktikleri zorunlu kılan ülkemizin her parçasını ayrı ayrı ele almak ve böylece buralardaki devrimci potansiyeli ulusal birlik kanalına akıtmak zorunlu olmaktadır. Paha biçilmez güç kaynakları ve nefes borusu, savaşım alanı ve cephe gerisi olma özellikleriyle devrimimizin ayrılmaz öğeleri haline gelen bu parçalar içinde Küçük Güney Kürdistan önemli bir yer tutmaktadır.

Parti Önderliği'nin sıkı ve yoğun denetimi altında bu parçada sürdürülen faaliyetler Kuzey'deki silahlı savaşın en büyük desteği haline gelmiştir. Büyük rakamlara ulaşan savaşçı katılımı ve halkın yoğun maddi ve manevi desteği, burada parti öncülüğünün oturtulmuşluk derecesini gösterdiği kadar, Güneybatı Kürdistan halkının yurtseverlik duygularının gelişmişliğini de ifade eder.

Parti öncülüğünün oturtulmasıyla çok yakından ilgili olan bu gelişme, Doğu Kürdistan ve Kafkasya'da yok denilecek kadar az, Büyük Güney'de ise, çok sınırlı

206

uygun pratik politikalar geliştirmek zorunlu olmaktadır.

PKK önderliğinde siyasal birliğini gören tüm parçalardaki halkımız; savaşa aktif olarak katılmak istemekte ve öncüsünden bunun gereklerini yerine getirmesini beklemektedir.

Tüm bu gelişmelere paralel olarak 5. Kongremiz;

1- Halkımızın birliğine ve ulusal-demokratik mücadelesinin gelişimine zarar veren, bölge ve dünya gericiliğinin çıkarlarına hizmet eden tüm anlayış ve tutumların tecrit ve tasfiye edilmesini,

2- Devrimci yurtsever çizginin gelişip güçlenmesi için, her alanda siyasal, örgütsel çalışmasının güçlendirilerek parti öncülüğünün oturtulmasının esas alınmasını,

3- Kürdistan'da bağımsızlıktan yana olan tüm örgüt, kurum, kuruluş ve kişileri destekleyerek, onlara güç verilmesini, bu temel üzerinde halkımızın birlik cephesinin oluşturulmasını ve giderek bunun Ulusal Meclis'le, Ulusal Kongre ile taçlandırılmasını,

A- Büyük Güney Kürdistan

1- Körfez savaşı sonrası ortaya çıkan koşullar ve ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisiyle burada oluşturulan federe hükümetin ulusal kurtuluşun

olarak sağlanabilmiştir. Güney'de PAK adı altında partinin yoğun desteği ile yürütülen faaliyet, Güney'in özgünlüğünü yakalayamadığı ve sağ savunmacı anlayıştan ve oradaki mevcut güçlerle uzlaşmaktan kurtulamadığı, sonuç olarak parti öncülüğünü hakim kılamadığı için etkili olamamıştır.

Öte yandan bugün emperyalizm ve bölge gericiliği tarafından üzerinde en çok oyun oynanan, dünyanın değişik çıkar çevrelerinin çelişkilerine en çok sahne olan, “yeni dünya düzeni”nin oturtulması için adeta pilot bölge işlevini gören yer, Büyük Güney'dir. Bunun yanı sıra emperyalizm burada oluşturulan federe devlet kanalıyla ulusal kurtuluş mücadelemizi ve partimizi etkilemeyi, tasfiye etmeyi planlamakta ve birtakım provokasyonlar tezgahlamaktadır. Bu durum Büyük Güney üzerinde çok daha ciddi bir biçimde durulmasını zorunlu kılmaktadır.

Yaklaşık 15 yıldır Kuzey'deki gelişmelerin bir parçası haline gelen Büyük Güney, sadece cephe gerisi olma, var olan kaynaklardan yararlanma anlamında değil, savaşın geliştirilmesi ve halk iktidarına gidişin önemli bir parçası olma bakımından da giderek daha büyük bir önem kazanmaktadır. Büyük Güney'in Kuzeybatı Kürdistan'la pratik olarak da iç içe giren, böylesi bir durum karşısında etkin parti öncülüğü ve

207

hizmetine çekilerek korunmasını; Güney Kürdistanlı güçler arasında süren gerici çatışmaların durdurulması için çaba sarfedilmesi ve bu tür provokasyonları körüklemek veya sürdürmek isteyenlerin teşhir ve tecrit edilmesini,

2- Büyük Güney'deki ulusal kurtuluş lehine elde edilen mevcut kazanımların geliştirilip güçlendirilmesini, bunun için bu parçadaki güçlerin zorlanması ve onlarla var olan ilişkilerin bu temelde sürdürülmesini,

3- Büyük Güney Kürdistan'daki halkın öz iradesinin ön plana çıkarılarak, demokratik ve ekonomik taleplerinin gerçekleşmesi için çalışılmasını,

4- Kürdistan kurtuluş devriminin bir parçası olan Büyük Güney'de parti öncülüğünü hakim kılarak “Ulusal Demokratik Cephe”nin örgütlenilmesini ve bu temelde tüm yurtsever güçlerin bu cephede birleştirilmesi için aktif çaba harcanmasını,

5- Kuzey ve Güney'deki devrimci mücadeleleri birbirini besleyen, geliştiren bir düzeye getirmek için gerekli olan tüm çabaların her düzeyde yerine getirilmesini,

6- Büyük Güney'de hala yürütülmekte olan siyasal, örgütsel ve kültürel faaliyetlerin daha da yetkinleştirilerek geliştirilmesini,

TÜRKİYE DEVRİMİ VE İTTİFAKLARI SORUNUNA İLİŞKİN KARAR

B- Doğu Kürdistan

Partimiz öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin ülkemizin Doğu parçasında yaşayan halkımızın da maddi-manevi desteğini alması, buradaki kitlelerin de devrimin hizmetine sokulması için, çalışmaların daha da geliştirilip derinleştirilmesini,

C- Küçük Güney Kürdistan

1- Küçük Güney'in ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine sunduğu maddi ve manevi desteğin daha nitelikli kılınarak yaygınlaştırılmasını,

2- Bu parçada yaşayan halkımızın siyasal ve kültürel haklarını elde etme ve bunu geliştirme çabalarının desteklenmesini,

D- Güney'e göç eden halkımızın durumu hakkında

Güney'e göç eden halkımızın uluslararası alanda destek bulması ve göçmen statüsüne süreklilik sağlanması için çalışılması ve kendi kendini idare edecek bir demokratik yönetim gücüne ulaşması için çaba harcanmasını karar altına alır.

Dünyada iki kutupluluktan çok kutupluluğa geçildiği, başı ABD tarafından çekilen “yeni dünya düzeni” çerçevesinde insanlığın emperyalist çıkarların hizmetine koşulmak istendiği, reel sosyalizmin çöküşünün şahsında sosyalizmin ölümünün ilan edildiği bir dönemde yükselen PKK öncülüklü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kendisini ulusal sınırlar içine hapsedmesi düşünülemez. Dört parçalı yapısıyla Ortadoğu'yu direkt etkileyen ülkemiz; sosyalizmin savunulmasındaki sarsılmaz kararlılığı ile insanlığa hitap eden partimiz PKK, başta Türkiye olmak üzere bölge sömürgeci devletlerde ve egemen halklarda büyük sarsıntılar yaratmakta ve tüm bölgeyi demokrasi ve sosyalizm sürecine çekmektedir. Bu durum, partimize, bu halklara

210

211

doğru öncülükler kazandırma görevini de yüklemektedir.

İşte bu enternasyonalist görevler çerçevesinde partimiz PKK; “Kürdistan devrimi aynı zamanda Türkiye devrimidir” esprisıyla Türkiye devrimi ve ittifakları sorununa yaklaşmaktadır.

Kürdistan'da yükselen devrim, büyük bir Kürt nüfusunun Türkiye'de yaşaması ve yine her iki halk arasında iç içe geçmiş ilişkiler, Türkiye egemen güçlerini bile kendi egemenlik sistemini sorgulamaya zorlarken, Türkiye halkı her zamankinden daha fazla devrime yaklaşmaktadır.

Devrimin Ortadoğu'yu sarması, hatta Balkanlar ve Kafkasya'yı da kucaklamasında önemli bir yere sahip olan Türkiye'de mücadelemizin direkt kazanımları kendisini örgütsel düzeyde de sömürgeci sisteme dayatmıştır. Bunun legal, illegal her türlü örgütsel faaliyetleri partimiz tarafından zaten Türkiye'de yürütülmektedir. Bu durumun aynı zamanda Türkiye demokrasi güçlerinin gelişmesine zemin olduğu açıktır.

Partimizin Türkiye devrimci-demokrasi güçlerine her türlü katkıyı sunma kararlılığını göstermesine rağmen, Türkiye'de hala ciddi bir öncülük sorunu vardır. Gerek dünya ve gerekse bölgesel gelişmelerin Kürdistan devrimi ile bağlantısı kurulduğunda, böylesi bir öncülüğün yaratılmasının koşulları her zamankinden

daha fazla mevcuttur.

Türkiye devrimci-demokrasi güçleri baştan beri, partimiz öncülüğündeki mücadelemizin birinci derecede ittifakları içinde yer almaktadır. Geline aşamada bu durum, mücadelemizin gelişimi itibariyle farklı halklar ya da devrimler arasındaki ittifakların da ötesinde bir durum yaratmaktadır.

Bunun için 5. Kongremiz tarafından “Türkiye devrimi ve ittifakları” sorununa ilişkin olarak;

1- Mücadelemizin kazanımları ve yaratmış olduğu zemin üzerinde gelişme imkanlarına kavuşan Türkiye demokrasi güçlerinin mücadelesine hizmet eden, partimize ait legal-illegal siyasal-örgütsel ve eylemsel faaliyetlerin daha da yetkin ve zengin bir içerikte devam ettirilmesi,

2- Türkiye'de sadece sosyalizmi hedefleyen değil, özel savaş rejimini daraltan, giderek kaldırmayı ve demokrasiye açılım yapmayı hedefleyen, genel insanlık sorunlarına Türkiye somutunda çözüm arayışı içinde olan kişi, kesim, kuruluş ya da partiler'de sınıfsal niteliklerine bakmaksızın çeşitli ilişki türlerinin geliştirilerek sürdürülmesi ve kurulan bu ilişkilerde geçmişte olduğu gibi güç verici ve sürükleyici, açılım sağlatıcı tutumun daha etkin bir şekilde devam ettirilmesi,

3- Türkiye'de kirli savaş karşıtı en geniş legal örgütlülüklerin oluşturulması, bu doğrultuda çaba içinde olanların desteklenmesi,

4- Türkiye'de demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde iddia sahibi olan örgüt, kuruluş, parti, hatta kişilerle ilişki ve güç vermeyi esas alan geçmiş politikanın daha da geliştirilmesi, bu anlayıştan yola çıkılarak oluşturulan, “Devrimci Güç Birliği”nin daha geniş bir cephe çalışmasına dönüştürülerek etkin hale getirilmesi,

5- Geçmişte başlatılan fakat çeşitli hata ve yaklaşımlardan dolayı darbe yiyen DHP çalışmalarının, gerekli takviyelerle doğru bir ideolojik-politik-örgütsel ve eylemsel çizgiye çekilerek, pratiğine yön vermek suretiyle destek sunulması,

6- Devam ettirilmesi gereken bu faaliyetin, uygun alanlarda üstlenmesinin sağlanması, doğru bir kitle-cephe hattına ulaştırılması ve çalışma sahasında gerillanın başlatılarak sürekli kılınması,

7- Devrimci-demokrasi mücadelesinde kararlı olan ya da olduğunu iddia eden güçlere daha kapsamlı çağrılarla yaklaşılması ve isteyen güçlere gerillanın üslenme, geri cephe eğitim, donanım desteğinin geçmişte olduğu gibi bundan sonra da sağlanması karar altına alınır.

214

sürtüşmelerin iyice yoğunlaştığı ve dostluk ile düşmanlıkların çok çabuk değiştiği dönemlerdir.

Emperyalistlerin Ortadoğu ve Kürdistan konusunda izledikleri politikaların farklı farklı olması durumundan ulusal kurtuluş mücadelemizin yetkin bir dış ilişki faaliyetiyle yararlanmayı bilmesi gerektiği açıktır. Siyasal güçler arasındaki mevcut çelişkiler, mücadelemiz için çeşitli imkanlar sunmakta ve birçok alanda hareket kabiliyetimizi yükseltmektedir. Kürdistan sorunu konusunda emperyalist ve sömürgeci güçler arasındaki yaklaşım farklılıkları, bizim politikalarımıza denk düşme de, bu çelişkilerden yararlanmasını bilmek, onları siyasi bir kazanıma dönüştürmek imkan dahilindedir. Her ne kadar bu güçlerin Ortadoğu'daki politikalarında derin bir farklılık yok gibi görünüyor ve benzer politik yaklaşımları sergiliyorlarsa da, kendi aralarında tam bir uyum içinde olduklarından da söz edilemez. Ayrıca, Ortadoğu'da oturtulmak istenen yeni düzende, bölge devletleri de gelişmelerden yararlanmak ve avantajlı bir konum tutturmak istemektedirler. Bu da sömürgeciler arasındaki çelişkiyi ve çatışmaları gündeme getirmektedir. Bu durum ulusal kurtuluş mücadelemiz için, avantaj ve olanaklar sağlarken, bunun devrimimiz açısından maddi bir güce dönüştürülmesi gerektiği açıktır.

Günümüz dünyasının politik gerçekliği, diplomasinin

Ulusal kurtuluş mücadelelerinde diplomasi, ancak askeri, siyasi ve kitlesel güç yoğunluğuyla orantılı olarak gelişmekte ve ağırlığını hissettirmektedir.

Gelinen aşamada PKK, diplomasi yapacak askeri ve siyasi güce ulaşarak dünya ve bölge devletleri tarafından hesaba katılması gereken bir güç haline gelmiştir.

Günümüz dünyası, bir güç dengesinden yeni bir güç dengesine geçiş yapmanın arayışı içindedir. Yaşanan böylesi bir geçiş sürecinde tüm güçler oluşacak yeni dengede avantajlı bir konum tutturmak için ittifaklarını ve dostlarını artırma çabası içine girmişlerdir. Geçiş süreçleri; dünya tarihinde diplomatik çaba ve trafiğin en çok hızlandığı devletler ve siyasi güçler arasındaki

215

esneklikle yürütülmesi ve siyasi gelişmeleri yakından takip etmesini zorunlu kılmaktadır. Her diplomatik imkanın kendiliğinden ortaya çıkmayacağı bir gerçektir. Diplomatik ilişkiler ancak siyasi duyarlılık ve örgütsel girişimlerle sağlanabilir.

Bugün, Ortadoğu'da bırakalım büyük güçleri, küçük güçlerin bile bir diplomatik ve ittifak değeri vardır. Kürt halkı açısından olumlu koşullar bütünü her zamankinden daha fazla bugün bir araya gelmiş durumdadır. Bundan hareketle PKK, askeri, siyasi ve kitlesel gücü itibarıyla dostluğu aranan, ittifak ve diplomatik değeri olan bir güç durumuna gelmiştir. Ortadoğu'da güç olmak isteyen sömürgeci ve emperyalist güçleri etkileyen PKK'yi dışta bırakmayıp hesaba katmak zorunda oldukları bir güç olarak etkilemek isteyecekleri açıktır. Bu nedenle sadece PKK'nin dostu ihtiyacı değil, bu güçlerin de PKK'nin dostluğuna ihtiyaçları vardır.

Dengelerin henüz yerli yerine oturmadığı geçen dönemde diplomatik faaliyetlerin önemli fırsatları değerlendirilmemesi söz konusudur. Yine de bugün bir bütün olarak siyasi dengelerin halen yerine tam oturmamış olması, bu konuda gecikmiş sayılmadığımızı göstermektedir. Eğer mevcut durum ve fırsatlar iyi değerlendirilirse olumlu sonuçlar alınabileceği bir gerçektir.

Yeni dönemde diplomatik faaliyetlerimizin kendi

varlık nedenini ulusal kurtuluş savaşımızın gelişip güçlenmesine bağlı görerek bu imkanlara yaklaşması gerekir. Bu faaliyetin savaşımız sürdüğü müddetçe bu imkanlardan yararlanabileceği dikkate alınarak ortaya çıkan uygun zemini savaşın hizmetine sokacak bir perspektifle yürütülmesi gerektiği açıktır.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Partimizin ideolojik-politik çizgisi ile bağımsızlık ruhunu ve halkların kardeşliği, bağımsızlığı, eşitliği, yine dünyada var olan çelişkilerden, ilkelerimizden taviz vermeksizin yararlanma temelinde uluslararası tüm politik güçlerle ilişkilerin geliştirilip güçlendirilmesini,

2- Var olan siyasal, diplomatik ilişkilerin resmi, kalıcı, bağlayıcı ve nitelikli seviyeye ulaştırılmasını,

3- Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelmiş olduğu boyut çerçevesinde uluslararası ilişkilerinin açılımı da dikkate alınarak, parti politikasını bilince çıkararak, uluslararası kurum ve kuruluşlar ile bölgesel ilişkilere cevap verebilecek yetenekte olan elemanlara ve gerekli tekniğe sahip bir merkez büronun oluşturulması ve bu merkez büroda uluslararası kuruluşlara cevap verebilecek masaların oluşumuna gidilmesini,

4- Zemini olan ve uygun görülen yerlerde ERNK bürolarının açılması, var olan büro ve temsilciliklerin güçlendirilmesini,

218

5- ERNK'nin BM'de temsilinin gerçekleştirilmesini, uluslararası kurum, kuruluş ve örgütlere üye olması ve bu ilişkilerin giderek daha da yaygınlaştırılmasını,

6- Devrimci sosyalist bir enternasyonalin toplanması için hazırlıkların yapılması ve partinin yeni sosyalist anlayışı çerçevesindeki hareketlerle ilişkilerin geliştirilmesini,

7- Bölgesel düzeyde devletler ve ulusal kurtuluş hareketleriyle ilişkilerin geliştirilmesi ve var olan ilişkilerin güçlendirilmesini,

8- Avrupa'da etkin olan Avrupa Parlamentosu, Avrupa Konseyi, AGİT, Avrupa İnsan Hakları Komisyonu, Çevreciler (Greenpeace vb.), NGO (Devletleri Olmayan Örgütler) vb. örgüt ve kurumlar nezdindeki çalışmaların daha da süreklileştirilmesi ve bu çalışmalarda uzmanlaşmaya gidilmesini,

9- Ulusal kurtuluş mücadelesini uluslararası alanda tanıtmak ve sömürgeci uygulamaları teşhir etmek için;

a) Nitelikli dost grupların oluşturulmasını,

b) Çeşitli güçlerle güç birliklerine gidilmesini,

c) Panel, toplantı ve konferansların düzenlenmesini,

d) Gözlemci heyetlerin Kürdistan'a gönderilmesi ve çabalarına devam edilmesini,

10- Ulusal kurtuluş mücadelesinin ihtiyaçlarını (eğitim, silah, cephane, sağlık vb.) karşılayabilmek için çeşitli ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesini,

219

11- Yurt dışındaki halkımızın ulusal varlığını devam ettirmesi için, asimile edilmelerine karşı durulması, bulunduğu alanda bir güç durumuna gelmesi ve çeşitli siyasi, kültürel vb. haklarını kazanması için mücadelenin sürdürülmesini,

12- Partiye özgü diplomatik faaliyetlerin dışında kalan siyasi, diplomatik çalışmaların Ulusal Meclis'in oluşumuyla birlikte onun denetimine bırakılmasını,

13- Bütün yurt dışı alanlarında faaliyet yürüten kadrolarımızın seçiminde parti militan ölçülerinin esas alınması ve bütün kadro yapımız üzerinde parti yaşam tarzının egemen kılınmasını,

14- Dış ilişkileri sürdüren kadrolarımız arasında bir sapma olarak ortaya çıkan "dayanışmacı mantık"a ve bu sahada çalışan kadroları bir parti militanı olarak değil de, "alan militanı" ve "savaş dışı görevli" gibi ele alan anlayışlara karşı mücadele edilmesi ve bu anlayışların sökülüp atılmasını,

15- Diplomasi alanında faaliyet yürüten yapımızın nitelikleştirilmesi, nitelikleri uygun olan kadroların diplomasi eğitimine tabi tutularak siyasi olgunluğa ve diplomasiye uygun öz ve biçime kavuşturulması ve bürolarımızın teknik olarak yetkinleştirilmesi ve burada çalışanların bu tekniği kullanabilecek düzeye ulaştırılmasını karar altına alır.

KADIN ORDULAŞMASI VE ÖZGÜR KADIN HAREKETİNE İLİŞKİN KARAR

Toplumlar tarihi incelendiğinde görülecektir ki, derin eşitsizlikleri yaşayan insan toplulukları, halklar, sınıflar büyük çalkantılar ve amansız savaşları yaşamaktan kurtulamamışlardır. Toplumların gelişim diyalektiği tüm bunlarla iç içe bir seyir izlemiş, kendi sınıf karakterine uygun özellikler taşıyarak ilerleme sağlamıştır.

Bu tarihsel gelişim içerisinde kadın sorunu her toplumda farklı biçim ve özellikler almış olsa da, öz olarak değişmemiş ve bu şekilde günümüze kadar gelmiştir. Bir anlamda tarih erkeklerin egemenlik tarihi olarak süregelmiştir. Çünkü sınıf karakterleri ne olursa olsun, toplumsal gelişmeye ve onun iktidar erkine

damgasını vuran erkek olmuştur.

Gerçekleşen tüm devrimlerin karakterlerine baktığımızda kadının siyasi-askeri güç olma ve harekete etkin katılıma yönü zayıf kalmıştır. Oysa devrimlerin en temel özelliği olan geliştirme ve zafer kazandırmanın kadını da önemli bir rol sahibi yapması gerekirdi. Bunun en açık şeklini, reel sosyalizmin süreçleri irdelenirken, devrime katılan ama kadın-erkek ortak iktidarına ulaşmayan ve gerçek anlamda özgürleşmeyen bir kadın ve toplum gerçekliğinde görüyoruz.

PKK ve Kürdistan devrim gerçekliğinde ise, bu olgular çok daha özgün bir biçim kazanmıştır. Toplumun yarısını oluşturan kadın potansiyelini devrimin hizmetine sokmak ve onun gizli kalmış, köreltilmiş yeteneklerini ve zekasını toplumsal gelişmeye eşitçe katabilmek, devrimimizin en insani ve radikal niteliğini oluşturmaktadır. Devrimimiz bu sorunu ideolojik-politik, örgütsel, askeri vb. çözüm yollarıyla birlikte ele almış ve bunda oldukça önemli bir mesafe katetmiştir. Bunda Parti Önderliği'nin soruna verdiği önem, harcadığı yoğun emek ve çabanın rolü büyüktür. Parti Önderliği kadın sorununu özgün ele alıp, "bir adım ulusal özgürlükse, bir adım da kadın özgürlüğüdür" şiarı çerçevesinde değerlendirmektedir. Kadın verdiği mücadeleyle bu değerlendirmeye yanıt

222

olmaya çalışmıştır. Ama günümüzde bu sorun daha kapsamlı ve yeni çözüm yöntemlerini gerekli kılmaktadır.

Partimizin bu konuda geliştirdiği en temel çözüm yöntemlerinden biri kadın ordulaşması olmaktadır. Bu olgu sınıflı toplumların bütün statükocu yaklaşımlarını parçalamak gibi bir nitelik taşımaktadır. Dolayısıyla yalnızca sıcak savaşım alanlarında değil, bir bütün olarak mücadelenin her sahasında güçlü bir kadın ordulaşması yaratılmalıdır. Ekonomide, sosyal yapının birçok kurumlaşma sahasında, yine kültürel alanda ordulaşmaya gidilmelidir. Kadın potansiyelini örgütlemek, eğitmek ve devrime katmak ağırlıklı olarak parti öncülüğündeki kadın militanlar tarafından gerçekleştirilmelidir. Bu durum, kadın faaliyetlerinin cephe (ERNK) örgütlülüğü içinde özgün bir hareket olarak gelişmesini gerekli kılmaktadır. Oluşturulacak hareket, Kürt kadını her alanda örgütleyerek mücadeleye çekmeyi hedeflemelidir. Bu hedef, kadının erkeğe değil yalnızca kendi özgücüne dayanarak ayakta kalmasını, direnmesini ve mücadele etme kapasitesine ulaşmasını sağlayacağı gibi erkeğin gelişimine de katkı sunacaktır. Bu temelde en özgür, eşit, doğal ve yoldaşça çalışmayı ve beraberliği sağlayacaktır.

Bunun için;

223

1- Parti 5. Kongresi'nin aldığı kadının kitlesel örgütlenmesi kararı temelinde geliştirilen örgütsel faaliyetlerin yapılacak bir ulusal kadın kongresinde zirveleştirilmesi,

2- Özgür kadın hareketinin, yapılacak kongrede kabul edilecek yeni bir program ve yönetmelikle özgün örgütsel yapıya kavuşturulması,

3- Başta özgür kadın hareketinin merkezi yapısının güçlendirilmesi olmak üzere, parti-cephe hareketimizin bir parçası olacak kadın hareketinin her alandaki örgütlenmesinin geliştirilmesi,

4- Hareketin öncü militan kadrolarının eğitilerek yetiştirilmesi amacıyla kendilerine eyalet karargahlarında ve merkezde yer verilmesi, süreç içinde kendi özgün karargahlarının oluşturulmasının hedeflenmesi,

5- Hareket temelinde siyasal ordulaşmanın, basın-yayın, diplomasi, kültür, sanat, ekonomi vb. alanlarda güçlendirilmesi ve bütün kadın kitlesinin eğitim, örgütlenme ve eyleme katılarak legal-illegal çalışmalarda harekete geçirilmesi,

6- ARGK bünyesi içinde yer alan bayan gücünün ayrı ordulaşmasının zaman içinde oturtulması, bu süreçte kadın birliklerinin ve komuta düzeyinin kendi başlarına hareket edebilecek bir seviyeye ulaştırılması,

7- Kadın ordulaşmasında güç büyütmenin esas alınması, ancak katılımlarda niteliğin gözardı edilmemesi ve yaş sınırının onaltı (16) olarak belirlenmesi,

8- Özgürlük ve eşitlik komitelerinin geliştirilerek etkin bir şekilde işletilmesi,

9- Hareketin merkezinin öncülüğünde her yıl kadın konferanslarının yapılması,

10- Hareketin merkezinin öncülüğünde uygun zaman ve koşullar gözetilerek "uluslararası kadın kongresi"ne gidilmesi,

11- Hareketin merkezi yayın organının çıkarılması, 5. Kongremiz tarafından karar altına alınır.

ENTERNASYONALİST GÖREVLERE İLİŞKİN KARAR

İnsanlık gelişiminin, özellikle uygarlık tarihinin dönüm noktaları diye de nitelendirilen ve hangi coğrafya parçası üzerinde gerçekleşmiş olursa olsun, yaratmış olduğu etkiyle genelde insanlığı kucaklayan bazı toplumsal gelişmeler (Hıristiyanlık, İslamiyet, Fransız Devrimi gibi) evrensel örgütlerine kavuşmamış olsalar bile enternasyonal bir karakter taşımışlardır. Hatta böylesi gelişmelerin öncülüğünü yapan önderlikler taşıdıkları, enternasyonal ruhu çevreye ya da tüm insanlığa yaymak için yayılmacı bir karaktere de bürünerek buna göre ideoloji-örgüt ve savaşım tarzı geliştirmişlerdir.

Bütün bir insanlık tarihinin, insanın gelişmesine hizmet eden deneyimlerin ve birikimlerin bilinci ile

ortaya çıkan yeni sınıf olarak proletaryanın karakteriyle insanlığın toplumsal sistem olarak geldiği düzey temelinde vücut bulan bilimsel sosyalizmde emeğin ve emekçilerin temsili anlamında aynı özelliği taşıyıp insanı yücelterek, insanlığın temsilinin örgütsel, eylemsel hattını pratiğe geçirme sorununu 19. yy'daki işçi sınıfı hareketleri tarihinden büyük Ekim Devrimi dönemine kadar geçen tarihi süreçte oluşturulan 3 (üç) ayrı enternasyonal ile çözmeye çalışmıştır.

Ortaya çıkan sorunlar ve yetmezliklerin de gösterdiği gibi, günümüzde sosyalizmin iktidar olması, uluslararası sosyalist bir öze kavuşturulması gibi soruların yanıtını mutlak surette vermek gerekmektedir. Reel sosyalizmin pratiğinden çıkarılan dersler de, verilecek bu yanıtta çözümlenecek sorunları göstermektedir.

İşte bu anlamda dört parçalı karakteri, bölge halklarıyla yanlış temellerde de olsa kurulan ilişkileri ve onlarla yaşanan iç içeliği ile doğal bir enternasyonalist durumunda olan Kürdistan'ın ulusal kurtuluş gerçeği bu doğallığına PKK öncülüğüyle bilimsel sosyalist bir içerik kazandırmıştır.

“Sosyalizm öldü” denildiği ve bu temelde rakipsiz emperyalist bir kudurganlığın palazlandırılmak istendiği günümüz dünyasında Kürdistan'da daha iktidar olmadan sosyalizmdeki iddiasıyla kararlılığını

sürdüren ve bunu bölge halklarına da taşıyan PKK, bugün dünyada sosyalizmin ideolojik öncülüğünü de üstlenmiş bulunmaktadır.

Kürdistan'da devrimci mücadeleyi yükseltmek enternasyonalist görevlerin yerine getirilmesinin ön koşulu olurken, bunu daha yoğun olarak geliştirmenin, sosyalizmi geliştirmek olduğunun bilinciyle, uluslararası devrimci dayanışmayı geliştirmek, içinde bulunduğumuz koşullar bütünselliğinde tarihin mücadelemize yüklediği görevlerin de bir gereğidir. Bu dayanışma, hem Kürdistan devriminin daha iyi gelişmesini sağlayacak, hem de sosyalist görevlerin yerine getirilişine de yol açacaktır.

Günümüz koşullarında sömürücü- ezenler karşısında, emekçilerin-ezilenlerin parçalanmışlığının önüne geçmiş ve insanlığı temel insani ölçüler çerçevesinde sosyalizmin ruhuna uygun olarak yeniden merkezi örgütüne kavuşturma sorunu ön plana çıkmaktadır.

Yeni bir sosyalist enternasyonalin kurulması ve bunun işleyişi için insanlığın, genelde çözülmesi gereken temel sorunlarının belirlenmesinin yanısıra, kıtalara, bölgelere hatta tek tek ülkelere özgü koşulları, bunları belirleyen tarihsel-toplumsal özellikleri de dikkate alan bir yaklaşımı esas almak gerekmektedir.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Bilimsel sosyalizmin devrimci özüne sahip çıkma, ona karşı yönelen saldırıları boşa çıkarma, onun ruhuna uygun çeşitli etkinliklerde bulunma, bunu uluslararası platformlarda da temsil etme ve sosyalizmi etkin bir politik güç haline getirmeyi,

2- Devrimci sosyalist bir enternasyonalin kuruluşunun adımlarını atma ve bunun öncülüğünü yapmayı,

3- Sorunu sadece devrimci sosyalist enternasyonalle sınırlandırmayarak;

a) Bölgelere, kıtalara, hatta ülkelere özgü enternasyonalist ilişkiler geliştirilirken, uluslararası etkinlikleri olan ve objektif durumlarıyla emperyalizme, gericiliğe karşıt bir konumda bulunan ve onun etkinliklerini belirli noktalarda sınırlandırmak isteyen çevreciler, hümanist akımlar ve radikal dini kuruluşlarla uluslararası etkinliklerde yer almayı,

b) Ulusal kurtuluşumuzun insanlık boyutu ve insanlığa sunduğu katkılar göz önünde bulundurulduğunda insanlığın da devrimimize ve sosyalizme yapacağı katkılar için, ülkemiz dağlarını bağımsızlık-demokrasi ve sosyalizm güçlerine açmayı ve bu temelde onlara çağrı yapmayı,

c) Bölgemizdeki devrimci-demokratik güçlerle ilişkileri geliştirmeyi ve yeni ilişkiler kurmayı, hiçbir çıkar gözetmeksizin karşılıklı destek ve yardımlaşmayı sürdürmeyi karar altına alır.

230

istikrar arayan güçler, sorunun çözümü için tüm taraflara dolaylı veya direkt mesajlar vermekte ve etkide bulunmaktadır. Bu nedenle, Kürdistan sorununun çözümü konusunda yalnızca düşüncede değil, pratikte de arayış içinde olanların PKK ile diyalog kurma isteği önümüzdeki dönemin olası gelişmelerinden olacaktır.

Ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın özgürlüğü için savaştan güç olarak PKK, devletler veya kurumlardan, halkların eşitliği, bağımsızlığı ve kardeşliğini esas alma ve partimizin çizgisine ters düşmeme temelinde gelebilecek diyalog önerilerine olumlu ve olgun cevap verme esprisi içindedir. PKK, ülkemizin ve halkımızın özgürlüğüne saygı temelinde ortaya çıkacak her türlü diyaloga dün olduğu gibi, bugün de hazırdır.

1993 Mart'ında yapılan ateşkesle, Parti Önderliğimizin 1994 yılı Kasım ayında Kürdistan sorununun siyasal yönden çözümü için ilgili kişi, kurum ve kuruluşlara gönderdiği mektup ve Uluslararası Brüksel Konferansı'nda bu yönde yaptığı çağrıda olduğu gibi bunu defalarca göstermiştir. TC ise, bu yöndeki her çağrıya savaşa yanıt vermiş, Kürdistan sorununu ezip sindirerek, inkar ederek gündemden çıkarmak istediğini ortaya koymuştur.

Bütün bunlara rağmen, partimizin politikası silahlı

Günümüzde ulusal kurtuluş mücadelemiz örgütsel, askeri, siyasi ve kitlesel alanda büyük ve belirleyici bir güce ulaşarak, yalnızca Türkiye'yi değil, tüm Ortadoğu ülkelerini ve dünyanın belli başlı devletlerini yakından ilgilendiren bir sorun haline gelmiştir. Geline noktada Kürdistan halkı ve öncüsü kendisini inkar edilemez bir güç olarak dayatmış bulunmaktadır. Hiçbir güç, Kürdistan'ın varlığını inkar ederek sonuç alacağını düşünmemekte, Kürdistan sorununun çözümünde PKK'yi anahtar durumunda görmektedir.

Bu nedenle, Kürdistan sorununda çözüm arayışları PKK ile diyalog kurma isteminde bulunmaları beklenen bir gelişmedir. Ortadoğu ve Kürdistan sorununda

231

savaşımı, özgürlüğü elde edene kadar sürdürmek, ancak savaş dışındaki yol ve yöntemlere de kapalı olmamak şeklinde somutlaştırmaktadır.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Parti Genel Başkanı ve Parti Merkez Komitesi'nin her türlü siyasal diyalog çağrısı yapmak ve bu temelde siyasal görüşme gerçekleştirmekle yetkili kılınmasını,

2- Parti Genel Başkanı ve Parti Merkez Komitesi'nin siyasal diyalog çağrısı yapmak ve görüşmede bulunmak için uygun gördüğü temsilci veya heyetler oluşturmakla yetkili kılınmasını,

3- Her türlü siyasal diyalog çağrısı ve görüşmenin, Parti Genel Başkanı'nın onayı ve bilgisi dahilinde yapılmasını karar altına alır.

Zindan Direniş Konferansı cezaevlerine taşırılmış olmasına karşın, savaşımımızın ulaştığı düzey ve zindandaki tahribatın boyutları göz önüne getirildiğinde ona verilen karşılığın yetersiz kaldığı da bir gerçektir. Zindanda hala belli bir durağanlık ve tıkanıklığın yaşanmaya devam ettiği, yine dar, yanılı, yüzeysel yaklaşımların varlığı düşünüldüğünde, parti çözümlenmeleri ve konferans belgelerinin özümsemesinin ne denli gerekli olduğu sonucu kendiliğinden ortaya çıkar.

Özellikle zindanda yönetimler seçilmesi ve görevlendirilmesinde eski ölçülerin veya parti dışı ölçülerin esas alınması ya da sadece sorgu ve zindan sürecindeki tavrın (ki bu inkar edilemez) ölçü olarak alınması, yine eski yaşamın aşılarak askeri yaşamın oturtulmaması gibi gerilikler halen yaşanmaktadır. Açık ki zindanda da var olan taktik önderlik boşluğunun, önderlik tarzına uygun ve onun ruhunu esas alan bir çalışmayla mutlaka doldurulması gerekmektedir.

Onbinlere varan tutuklu ailesi potansiyelinin doğru bir temelde değerlendirilerek mücadeleye kanaliz edilmesi ve zindandan çıkan kişilerin, düşmanın sunduğu olanaklar sonucu mücadeleden uzak durmalarının önüne geçilmesi ve savaşımımızın değişik alanlarına aktarılmalari da önemli bir görev olarak

PKK tarihinde şu gerçeklik çok çarpıcı bir biçimde ortaya çıkıp kanıtlandı ki; zindanlara temel rolleri oynattırıldığında bu alanlar devrimin yükselmesi ve zafere gitmesinde, derin manevi etki kadar büyük intikamcılığı da içeren eşsiz maddi katılımı sağlayabilirler.

1991 Zindan Direniş Konferansı'nda zindan gerçekliği ve somut görevler ortaya konulmuş ve önderlik gerçeğinden, yine savaş gerçekliğinden uzaklaştıran her türlü sınıf özellikleriyle mücadelede önemli sonuçlar alınmıştır. 5. Kongremiz de bu konferansı onaylarken, zindandaki çalışmaların konferans kararları çerçevesinde değerlendirileceği hususunun bilince çıkarılması şarttır.

önümüzde durmaktadır. Diğer taraftan zindandaki rehabilitenin etkilerini taşıyan yazım türlerinin halk üzerinde olumsuz etki yaptığı ve mücadeleye zarar verdiği gerçeği göz önüne alınarak, bunlara karşı da tavır alınması gerekmektedir.

Parti 3. Ulusal Konferansı'nın ve Zindan Direniş Konferansı'nın aldığı kararlara bu temelde yaklaşan 5. Kongremiz tarafından;

1- Parti MK'nden bir üyenin de içinde yer aldığı ya da doğrudan parti MK'ne bağlı olan, onun yönlendirmesi ve denetimi altında çalışan bir zindan komisyonunun kurulması,

2- Bu komisyonun, zindan örgütlenmelerini denetlemek, zindanda parti çizgisinin hakimiyetini sağlamak, örgütsel işleyiş kurallarını yerlerine oturtmak, PKK kişiliği ve savaş ruhunun gelişmesi için partileşme ve ulusal kurtuluş savaşımızdaki gelişmeleri çeşitli araçlarla içeriye taşımak ve zindandaki birikimi dışarıdaki mücadele alanlarının hizmetine sunmakla sorumlu ve yetkili kılınması,

3- Zindan konferanslarının yılda bir yapılması, cezaevi yönetimlerinin bu konferanslarda seçilip görevlendirilmesi ve bu konferansların zindan komisyonu tarafından onaylanması,

4- Eğitim konusunda, bilgi hamallığından vazgeçilip, önderlik tarzı, ordu ve savaş gerçekliğinin özel bir ders konusu yapılması, çözümlene ve parti yayınlarının eğitimlerde esas alınması, eğitimlerin biçimsel olmaktan çıkarılarak partileşme, savaş ve ordu gerçekliğini kişilikte somutlaştırmak amacıyla her ders konusunun özeleştirisel bir tarzda işlenmesi,

5- Yaşam konusunda bireyci, özerk, kurala ve otoriteye gelmeyen anlayış ve yaklaşımlarla, yine sahte yaşam tutkuları, devrimcilik dışı kadın-erkek ilişkilerini ısrarla dayatanlara karşı mücadele edilmesi, bu tür anlayışların her yerde mahkum edilerek, partinin önderlik tarzının ve dönemin gerektirdiği kişiliklere ulaşılması için çalışılması,

6- Gerek zindanda, gerekse dışarıda görev alarak halkımızın ve yoldaşlarımızın kaderi üzerinde yetki ve karar gücü olmasına rağmen, dışarıya çıktıktan sonra düşmanın sunduğu olanaklar üzerinde yaşamını sürdürmeye yönelenlerin suçlu ilan edilmesi, bunların mevcut yaşamlarından vazgeçmeye çağırılması, bu çağrılara uymayanlara karşı savaş yasalarının uygulanması,

7- Zindanla ilişki içinde olan aile potansiyelinin örgütlendirilip mücadeleye kanalize edilmesi; dışarıdaki tüm gelişmelere karşı bu ailelerin duyarlı hale

238

getirilmesi ve tüm imkanların kullanılarak, devrimci çaba yönünde harekete geçirilmesi,

8- Zindan direnişçiliğinin özünü yansıtmayan, savaş gerçeğinden ve onun yaşam ruhundan uzak olan ve özellikle rehabilitasyon ortamında ve onun şekillendirdiği bazı provokatörler, dönekler ve mücadele kaçkınları tarafından yazılan tüm yazım türlerinin reddedilmesi ve bunların parti edebiyatından çıkarılması,

9- Cezaevlerinin buldukları alanlardaki cephe karargahlarıyla ilişki kurmasının esas alınması,

10- Cezaevinden çıkanlarla ilişki kurulup, onların uygun alanlara aktarılması karar altına alınır.

239

ŞEHİT VE ŞEHİT AİLELERİNE İLİŞKİN KARAR

Bütün halklarda şahadet kutsal bir mertebe ve şehitler de en kutsal bir değer olarak anılır. Bu gerçeklik halkımız için daha da anlamlıdır. Çünkü Kürdistan halkı, halk olarak kaybettiklerine şehitlerimizin şahsında yeniden kavuşmaktadır.

Bir davanın ciddiyeti ve yüceliği uğruna dökülen kan şehitleriyle ölçülür. Uğruna kan dökülmeyen, can ve emek verilmeyen büyük davaların kazanılması mümkün olmadığı gibi, ona halklar nezdinde değer de biçilmez.

Daha bugünden binlerle ifade edilen şehitleriyle partimiz PKK, gerçek bir şehitler partisi olmuştur. Eğer bugün parti ve halk olarak dünya insanlığı nezdinde ciddiye alınıyor ve ilgi görüyorsak, yine zaferden, halk

ordusundan ve halk iktidarından bahsedebiliyorsak, kuşkusuz bu, toprağa düşen kahraman şehitlerimizin kanı ve emekleri sayesinde.

Bu anlamda parti çizgimizin doğruluğunu, canları pahasına tartışmasız olarak kanıtlayan şehitlerimiz, en yüce, en kutsal değerlerimiz olmaktadır. Partimizin yaratarak, halkımıza ve insanlığa armağan ettiği şehitlerimiz, kurtuluş savaşımızda manevi komutanlarımız, güç ve ilham kaynağımız olurlarken, onların anısına bağlılık, devrime, halka, partiye, parti çizgisine ve savaş taktiğine bağlılığın da şaşmaz ölçütüdür.

Şehitlere bağlılığın bir gereği olarak 5. Kongremiz;

1- Şehit düşen yoldaşların imkanlar oranında eyalet, bölge ve mıntikalarda oluşturulan şehitliklere defnedilmesini,

2- Birlikler içinde şehit düşen yoldaşların o birlik tarafından anma toplantılarının ve imkanlar ölçüsünde cenaze törenlerinin yapılmasını,

3- Ordu ve cephe içerisinde manga düzeninin en üst birliklere kadar birimlerin şehit yoldaşların isimleriyle adlandırılmasını,

4- Şehit düşen yoldaşlar hakkında gerekli bilgi ve fotoğrafların eyalet karargahlarına zamanında ulaştırılmasını, onların kişilik ve mücadelelerini anlatan

242

şehitlerin mücadelelerinin anlatılmasını,

12- Eyaletlerde her yıl büyük direniş sergileyen şehitlerin tespit edilmesi ve çeşitli ünvanlarla ödüllendirilmesini,

13- Şehit düşen yoldaşların ailelerine, onlarla ilgili bilgi ve değerlendirmeyi içeren mektupların, varsa fotoğraflarıyla birlikte gönderilmesi ve şehitlerin sadece yakınlarının değil, tüm Kürdistan halkının şehitleri olduğu yönünde ailelerinin bilinçlendirilmesini,

14- Partinin ve ulusun kutsal değerleri olarak şehitleri kendi çıkarları doğrultusunda istismar etmeye çalışan yaklaşımların görüldükleri her yerde mahkum edilmesini,

15- Şehit Azime (**Mihriban SARAN**-Varto) arkadaşın uzun süredir gerilla saflarında oluşu ve örnek bir kişiliği sergilemesi dolayısıyla PKK-MK onur üyesi ve kadın ordulaşmasının manevi komutanı sıfatıyla onurlandırılmasını,

16- Şehit Cuma (**Selim İLKER**) ve Zeynel (**Celal BARAK**) arkadaşların askeri-çizginin ısrarlı takipçisi olmaları ve fedakarlıkta sınır tanımamaları nedeniyle PKK-MK onur üyeliğiyle onurlandırılmalarını,

17- Beritan (**Gülnaz KARATAŞ**), Ronahi (**Bedriye TAŞ**), Berivan (**Nilgün YILDIRIM**), Raşan **DEMİREL** arkadaşların sergiledikleri örnek direnişler nedeniyle Kürt kadınının direniş sembolleri olarak

yazıların, bağlı buldukları birliklerce yazılmasını ve bu görevlerden söz konusu birlikler ve eyalet karargahlarının sorumlu tutularak, ihlal edilmesi durumunda suç sayılmasını,

5- Şehit düşen her yoldaşın anısına yazılan yazıların basın-yayın organlarımızda yayınlanmasını,

6- Her eyalette, 4. Kongre döneminden bu yana, şehit düşen yoldaşların özgeçmişleri ve varsa fotoğraflarıyla birlikte mücadele yaşamlarının ortaya çıkarılarak, bunun eyalet şehitler albümü tarzında düzenlenmesini,

7- Eylemlerde normal grupların yanı sıra şehit ve yaralı arkadaşların taşınması için de sağlık ekibiyle birlikte ayrı grupların örgütlenmesini,

8- Bazı büyük direnişlerin yaşandığı yerlere veya düşman tarafından suni isim takılmış olan mevkilere direniş şehitlerimizin isimlerinin verilmesini,

9- Mümkün olan her sahada şehitliklerin açılmasını, Güney Savaşı direniş şehitlerimiz için Haftanın, Çukurca ve Xankürkê'de şehitliklerin kurulmasını,

10- Eyaletler düzeyinde her yıl şahadet bilançolarının çıkarılmasını,

11- Şehitler ayında, onların anılarını yaşatmak için seminerler verilmesini, toplantılar ve geceler düzenlenmesini, kitap, kaset, resim vb. çalışmalarla

243

kabul edilip onurlandırılmalarını,

18- Güney Savaşı'nda şehit düşen **Mahir** (Cizre) ve Gabar'da 1993 yılında şehit düşen **Yılmaz** (Halil-Nihêkê köyünden) arkadaşların küçük yaşta olmalarına rağmen sergiledikleri kahramanca direnişler nedeniyle direnen Kürt çocuğunun sembolleri olarak kabul edilmelerini karar altına alır.

Şehit aileleri

Özgürlüğünü partimiz öncülüğündeki ulusal kurtuluş savaşında gören halkımız, bütün güç ve imkanlarıyla bu kutsal davaya destek sunmakta ve katılmaktadır.

Halkımız en değerli varlıkları olan evlatlarını mücadele saflarına göndermekten kaçınmamaktadır.

Mevcut durumda binlerle ifade edilen şehit aileleri devrimimiz için önemli bir güç kaynağı durumundadır. En değerli varlıklarını partimiz öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine katan şehit ailelerini ilgisiz bırakmamak, sahiplenerek korumak ve örgütlemek partimizin insani özelliklerinin bir gereği olduğu gibi şehitlere ve devrime bağlılığın da bir koşuludur.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Şehit ailelerinin korunması, gerekli desteğin

sunulması ve deşifre olmaları durumunda gerekli görülenlerin uygun alanlara çekilmesinin sağlanmasını,

2- Şehit ailelerinin merkezi bir örgütlülük içine alınması ve bu temelde gerekli komite ve temsilciliklerin oluşturulmasını,

3- Şehit aileleri arasında dayanışmanın ve ulusal kurtuluş mücadelesine bütün güçleriyle katılımlarının sağlanmasını,

4- Şehit ailelerinin ekonomik, kültürel, sosyal sorunlarının çözümüne yardımcı olunması ve ihtiyacı olan ailelere verilmek üzere merkezi bir fonun oluşturulmasını,

5- Parti tarihinde önemli günlerde şehit ailelerine mektup vb. gönderilmesini,

6- Bütün bu görevlerin sorumluluğunun eyalet veya bölgeler çapında cephe birimlerine verilmesini karar altına alır.

TEMEL HEDEFLER PROGRAMINA İLİŞKİN KARAR

4. Parti Kongremiz, içte her türlü sapmayı mahkum edip, parti çizgimizi bir kez daha zafere götürürken, aldığı “alan kurtarma” ve “iktidarlaşma” kararlarıyla da yeni bir sürecin başlatıcısı olmuştur. 1991-1992 yıllarında gerilla ve serhildan alanlarında yaşanan patlamayla “halk iktidar aygıtları” ve “ordu kuruluş imkanları”nın büyük oranda ortaya çıkmasına rağmen, bunlar özellikle 5. Kongremizde mahkum edilen, parti öncülüğünün aşındırılması, bireycilik, geri tempo ve erken iktidar olma hastalığı gibi anlayış ve tutumlar nedeniyle değerlendirilememiştir. Bu nedenle 5. Kongremizi yaptığımız bugünkü aşamada, “Halkın kızıl iktidarını” yaratmak partimizin önünde en temel hedef olarak durmaktadır.

246

247

5. Kongremizin dönüştürücü ve düzeltici hamlesiyle halk savaşımız yeni ve görkemli bir sürece girerken, ülkemizin önemli bir bölümünde parti-ordu otoritemiz oturtulmuş, zorlu direnişlerle kazanılan stratejik savunma döneminden kısmen de olsa stratejik saldırıya geçebilmenin objektif koşulları oluşmuştur. Geline aşamada iç politikada zayıflayarak her bakımdan bir çözüme doğru giden ve diplomatik alanda da ciddi bir yalnızlığa itilen TC, çareyi halkımıza karşı “topyekün özel savaş” ilanında bulmuştur. Hiç şüphesiz savaşın doğal gelişim yasalarının bir gereği olarak, halkımıza dayatılan bu topyekün özel savaşa karşı bizim de topyekün imha savaşını, zengin taktiklerle ve şiddetini daha da artırarak dayatmamız kaçınılmazdır. Bu çerçevede, düşmanın Kürdistan ve Türkiye'deki bütün ekonomik, siyasi, askeri, sosyal, kültürel vb. tüm kurum ve örgütlenmeleri ile bunlara hizmet eden kişiler temel hedeflerimiz kapsamındadırlar. Yine bu çerçevede ülkemize ve halkımıza dayatılan imha savaşına karşı, Türkiye sahasının da bir savaş ve örgütlenme alanı haline getirilmesi zorunludur.

Önümüzdeki savaş sürecinde en az kayıpla azami kazanım elde etmek için kendimizin ve düşmanın durumunu sağlıklı bir değerlendirmeye tabi tutup, arazi, iklim ve zaman faktörlerini en iyi bir biçimde kullanacak

şekilde gerçekçi bir temel ve tali hedefler tespitine gitmek şarttır. Kurtarılmış alan ve halk iktidarı esprisiyle girdiğimiz bu yeni süreçte savaşı halklaştırmak, halkı öz yönetim organlarına ulaştırmak ve bunu ulusal meclis ve iktidar aygıtlarıyla taçlandırmak kaçınılmazdır.

Ordu kuruluşunu tam anlamıyla gerçekleştirerek savaşı daha da tırmandırmak amacıyla ordulaşmada genelkurmaylık kurumu temelinde merkezileşmeyi oturtmak, gerilla ve hareketli savaşı en yaratıcı taktiklerle uygulamaya sokmak, giderek bunu, düşmanı topyekün temizleme hareketlarına dönüştürmek ve ulusal kurtuluş mücadelemizi ülkemizin diğer parçalarında da güçlendirmek esastır. En önemlisi de bütün çalışma sahalarına parti öncülüğünü oturtmak zaferimizin garantisi olacaktır.

Buna göre 5. Kongremiz, önümüzdeki dönem için şu hedefler programını karar altına alır:

A- Eylem hedefleri

1- Siyasi alanda;

a) Sömürgeciliği temsil eden tüm parti, dernek ve örgütlerin tasfiyesi,

b) TC'nin özel savaşının bütün propaganda araçlarının (radyo, TV, gazete, dergi vb.) ve kültür-egitim kurumlarının yasaklanıp işlemez hale getirilmesi,

c) TC'nin tüm yasama, yürütme ve yargı organlarının temsilcilikleriyle birlikte işleme hale getirilmesi,

d) TC'nin uluslararası alandaki bütün faaliyetlerinin teşhir, tecrit vb. yöntemlerle işlevsiz kılınması.

2- Ekonomik alanda;

TC'nin ülkemizde yürüttüğü kirli savaşa kaynak sağlayan turizm işletmeleri, maden ocakları, petrol ve boru hatları, petrol rafinerileri, enerji kaynakları, fabrikalar, silah sanayii, ulaşım ve haberleşme sistemleri vb. gibi büyük-küçük ekonomik kurum ve kuruluşların tahrip edilmesi, işlenmez hale getirilmesi ve halk adına kamulaştırılması.

3- Askeri alanda;

Sömürgeciliğin Kürdistan'da özel savaşı yaygınlaştırmayı amaçlayan tüm özel birimler ve zor aygıtları (ordu, özel tim, özel ordu, kontrgerilla, çetecilik, polis, MİT, sivil savunma mekanizması vb.) ile mücadelemize karşı örgütlendirilen bütün ajan, muhbir, yerli işbirlikçi, gerici ve faşist odakların tasfiyesinin hedeflenmesi.

B- Dönem itibarıyla ulaşılması

gereken hedefler

1- Siyasi alanda;

a) Kürdistan'da demokratik halk iktidarının

250

desteklerle burada ulusal demokratik cephenin kuruluşunun gerçekleştirilmesi,

g) Türkiye sahasında devrimci halk seçeneğine güç vermek amacıyla kurulan devrimci partilerin desteklenmesi, silahlı gerilla birlikleri de dahil olmak üzere onlara her türlü somut yardımın sunulması,

h) Ulusal kurtuluş çizgisinde devletleşmeye denk düşen uluslararası diplomasiye aktivite kazandırılması,

i) Enternasyonalizm anlayışımıza uygun olarak yeni bir devrimci sosyalist enternasyonalin zemininin hazırlanması için çeşitli girişimlerde bulunulması,

2- Askeri alanda;

a) Savaşımızın geldiği düzeyi daha da ileri götürerek, stratejik saldırı düzeyine ulaşılması, koşulları olan yerlerde alan düşürmek için temel savaş taktiğimiz olan hareketli savaş ile yoğunlaştırılmış gerillanın ve halk ayaklanmalarının iç içe uygulanması ve bu temelde sonuca gidilmesi,

b) En az elli bin kişilik bir halk ordu gücüne ulaşılması ve bunlardan on bininin kadrolaştırılması,

c) Yeni dönemin savaş tarzını karşılayabilmek için, bölgecilik, eyaletçilik gibi yanlış anlayışların önüne geçilmesi ve savaşın daha sağlıklı yönlendirilip koordine edilmesi amacıyla en üstte genelkurmaylıkta merkezileşmek üzere, savaş karargahı ve

gerçekleştirilmesi hedeflenerek, merkezi Botan-Behdinan olmak üzere ülkenin çeşitli alanlarında kızıl iktidarların oluşturulması ve bu temelde ülkenin en az yarısında iktidarlaşmaya ulaşılması,

b) Merkezi kızıl iktidar alanına dayalı olan ve halkımızın özgür iradesini temsil eden Kürdistan Ulusal Meclisi, Geçici Devrim Hükümeti ve eyalet meclisleriyle hükümetlerinin oluşturulması,

c) Kürdistan'da ve halkımızın yoğun olarak bulunduğu diğer alanlarda her türlü sosyal, siyasal, kültürel vb. kurumlaşmaların sağlanması,

d) Demokratik halk iktidarının yasama ve yargı sistemini Kürdistan'da ve halkımızın yoğun olarak yaşadığı diğer alanlarda hayata geçirmek için anayasa ve diğer kanunların çıkarılması,

e) Yüzbinlerce çalışını olan cephenin (ERNK) siyasi ordusunun yaratılması,

f) Ülkemizin diğer parçalarında ulusal kurtuluş mücadelesinin daha da güçlendirilmesi, gerekli örgütsel biçimlerine kavuşturulması, ortaya çıkacak fırsatların azami ölçüde değerlendirilerek, bu parçalarda partimizin ve ulusal kurtuluş cephemizin (ERNK) denetim ve otoritesinin artırılması, Büyük Güney Kürdistan'da gerçek ulusal kurtuluş çizgisinin en büyük iktidar gücü haline getirilmesi ve gerekli teşvik ve

251

kurmaylıklarına ulaşılması,

d) Ordu kurumlaşmasını en üst düzeyde merkezileştirirken, merkez ve eyalet karargahları bünyesinde akademiler ve onlara bağlı şubelerin oluşturulması,

e) Kızıl iktidar bölgeleri dışında kalan yakın ve uygun alanların gerilla bölgeleri haline getirilmesi ve buralarda halkın kendi öz yönetim organlarına kavuşturulması, beyaz bölgelerdeyse siyasi halk yönetimleri ve gizli silahlı eylem birimlerinin örgütlendirilmesi,

f) Milis ordusunun kurumsallaştırılarak kendi komutanlıklarına kavuşturulması,

g) Savaşı, sömürgeciliğin geri cephesi niteliğindeki Türkiye sahasına taşımak amacıyla ERNK-ARGK bünyesinde eylem birimleri oluşturulup, eylemlerin burada da tırmandırılması,

h) Temelleri atılmış olan kadın ordulaşmasının gerekli kurum ve komutanlıklarına kavuşturularak savaşa aktif katılımın sağlanması,

3- Ekonomik alanda;

a) Kurtarılmış alanlarda düşmanın tüm mal varlığına el konulması, yeniden inşa temelinde savaş ekonomisi ve ticaretin gerekli kurum ve kuruluşlarına kavuşturulması ve bu temelde bu alanların kendine

yeterli hale getirilmesi,

b) Diğer alanlarda ise, buraların özgül konumlarını da dikkate alarak ekonominin savaşın ihtiyaçlarına göre düzenlenmesi,

c) Maliyenin Genel Başkanlık Konseyi bünyesindeki bir büroya bağlı olarak ülke genelinde merkezileşmesi karar altına alınır.

İTİBAR İADESİNE İLİŞKİN KARAR

Partimiz PKK, geçmiş mücadele pratiğiyle dost, düşman her kesime bir insanlık hareketi olduğunu, çok açık bir şekilde kanıtlamıştır. İnsanlık hareketi oluşunun bir gereği olarak da, insanın gücünü açığa çıkarmayı, bu temelde onu yetkinleştirip devrimin ve halkın hizmetine sokmayı başarmıştır. İnsanlık olgusundan uzaklaştırılmış bir topluma ilerici insanlık aleminde saygın bir konum edinmenin, kendi gerçekliğine yabancılaştırılan, hatta ona karşı savaş içinde olan bir Kürt tipinden yeni ve özgür bir insan tipine yönelmenin adı olan PKK hareketi, bu temelde bir insanda yüzde bir oranında bile bir olumluluk varsa, bu noktadan yakalayıp, o insana gerçekliğini kavratarak yüceltme ve kazanmayı

254

255

ilkesel düzeyde esas almıştır. Mücadele tarihine bakıldığında düşman tarafından saflara sızdırılan subjektif niyetli kişilerin bile, bu yaklaşım sonucunda devrime kazanıldığına dair örnekleri görmek mümkündür.

Geçen dört yıllık süreç içinde, partimizin insanı kazanma ve dönüştürme yaklaşımının yeterince uygulanmaması ve aşınmaya uğratılması sonucunda partimizin adalet ilkelerine aykırı olup, suç derecesine varan birçok haksız uygulama ve cezalandırmalar ortaya çıkmıştır. Parti ideolojik-politik hattından uzaklaşmayı ifade eden bu uygulamalar geçmişte defalarca mahkum edilmesine rağmen 5. Kongre sürecine kadar da şu ya da bu düzeyde ortaya çıkmıştır. Elbetteki partiye ve halka da zarar veren bu yaklaşımların bir daha tekrarlanmaması oldukça önemli bir husus olmaktadır.

Ayrıca geçen süreçte, yanlış yaklaşımlar veya çözümsüzlükler sonucu az sayıda da olsa intihar olayları ile kazalar yaşanmıştır. Bu durumlara karşı da doğru bir parti yaklaşımının sergilenmesi şarttır.

Bundan dolayı insanlığın kurtuluşuna soyunan PKK hareketi içinde haksız cezalandırmaların, intihar olaylarının ve kazaların ortaya çıkarılması ve itibar iadelerinin yapılması gerekmektedir.

Mücadele saflarında meydana gelen haksız cezalandırma, intihar olayları ve kazalar

Garzan Eyaleti;

1- **Salih Kendal** (Van); 1994 yılında kaza ile vurulmuştur. Şehit olarak kabul edilmesini,

2- **Sozdar** (Siirt); 1991-1992 kışında haksız yere cezalandırılmıştır. İtibarının iadesi ve şehit olarak kabul edilmesini,

Botan Eyaleti

Ferhan (Silopi, Gundike Remo Köyü); 1991 yılında Garzan'da çıkan bir çatışmada yaralanarak gruptan kopmuştur. B-7 silahını taşıyamadığından dolayı, silahı bırakarak Botan'da Garisa alanına gelmiştir. Burada silahını bıraktığı gerekçesiyle cezalandırılmıştır. İtibarının iadesi ve şehit ilan edilmesini,

Serhad Eyaleti

1- **Rüstem** (Cizre); içerisine girmiş olduğu bazı yetmezliklerden dolayı 1994 yılında Tendürek alanında uygulamaya alınmıştır. Bu süreçte hastalanmış ve zayıf düşmüştür. Alana düşman operasyonlarının başlaması sonucunda yürüyemediği ve öldürülmesini bizzat kendisi de istediği için öldürülmüştür. Partinin insani ve

ahlaki değerlerine sığmayan bu uygulamaya maruz kalan Rüstem'in itibarının iadesi ve şehit olarak kabul edilmesini,

2- Neçirvan (Silvan); 1994 yılında alan özgülünde gelişen operasyonlar sonucu yıpranmış ve bunalıma girmiştir. Yönetimden de gerekli desteği görmeyince intihar etmiştir. İtibarının iadesi ve şehit olarak kabul edilmesini,

Tolhildan Eyaleti

Adil (Arif Göktaş-Halfeti); 1989'da Terzi Cemal unsuru tarafından ajan olmakla suçlanarak, Pazarcık'ta cezalandırılmıştır. İtibarının iadesi ve şehit olarak kabul edilmesini,

Dersim Eyaleti

1- Hogir,

2- Cafer,

3- Ulaş,

Ali Botan unsuru tarafından ajan oldukları iddiasıyla cezalandırılmışlardır. Dersim Eyalet Konferansı'nda itibarları iade edilmiş olup, bunun onaylanmasını,

4- Kazım Öz; saflara katıldıktan sonra yaşam içerisinde ortaya çıkan kimi yetmezliklere karşı eleştiri geliştirip tavır takındığı için ajan olduğu öne sürülerek

258

uygulamaya alınmıştır. Uygulamada kaba yöntemlerle sorgulanırken ölmüştür. İtibarının iadesi ve şehit kabul edilmesini,

Erzurum Eyaleti

1- Hüseyin (Diyarbakır-Bismil); babası şehit olan bu şahıs, 1991 yılında pratik sahadayken bunalım geçirmiş ve bunun sonunda kendi birim sorumlusu tarafından cezalandırılmıştır. Eyalet 1. Konferansı'nda itibarı iade edilmiş olup, bunun onaylanmasını,

2- Cafer (Hakkari); 1989 yılında partiye katılmış olup, önce Botan'da faaliyetlere katılmış, daha sonra Erzurum Eyaleti'ne (eski adıyla Orta Eyalet) gitmiştir. 1991 yılında bu eyalette faaliyet yürütürken, takım komutanı olarak ciddi bir eksiklik yaşamadan, mücadeleye önemli katkılar da sunmuştur. En son Bulanık'ta, kendisi başka bir göreve gittiği sırada, sorumlusu olduğu takımın çatışmaya girmesi sonucu sekiz (8) yoldaş şehit düşmüştür. Bu nedenle söz konusu kayıplardan sorumlu tutularak ölümle cezalandırılmıştır. Gerçekte ise, bu kayıplardan esas sorumlu olan talimatla yanlış üslendirme yaptıran eyalet yönetimidir. Bütün bu nedenlerle haksız yere cezalandırılmış olan bu şahsın Eyalet 2. Konferansımızda itibarı ve ünvanı iade edilmiş olup

259

bunun onaylanmasını,

3- Fırat (Varto)

4- Roni (Hüseyin Tepe-Bingöl / Yerlisu Dinarbağ köyü)

5- Azad (Muş-Bulanık, Gülçimen köyü)

6- Şiar (Bitlis-Adilcevaz)

7- Kawa (Erzurum-Hınıs, Has köyü)

Bu şahısların tümü saflara yeni katıldıkları ve eğitimsiz olduklarından ötürü kararsızlık geçirecek bunalım durumuna düşmüş ve kaçma girişiminde bulunmuşlardır. Daha sonra yakalanarak, 1992-1993 kış sürecinde yargılanmışlardır. Bunların tümü yurtsever çevrelerden gelmekte, hatta akrabaları da saflarda bulunmaktadır. Gerçekleşen bu uygulamalar yerinde olmayıp hepsinin itibarlarının iade edilmesini,

Amed Eyaleti

1- Farqin

2- Azad

3- Mazlum

4- Şahin

Bu şahıslar Şehit Haydar Karasungur Eğitim Kampı'nda yeni savaşçı olarak eğitim görürken, partiden uzaklaşan yönetimin yanlış yaklaşımları sonucu ajan oldukları öne sürülerek cezalandırıl-

mışlardır. Eyalet Konferansı'nda iade edilen itibarlarının onaylanmasını,

GAP Eyaleti

1- Beşir (Küçük Güney) Adnan unsurunun 1991 yılında haksız iddia ve suçlamaları sonucu cezalandırılmıştır. İtibarının iadesi ve şehit ilan edilmesini,

2- Latif (Nusaybin); 1991 yılında şüphe üzerine soruşturmaya alınmış ve General Zınar unsuru tarafından ajan olarak saflara gönderildiği iddiasıyla cezalandırılmıştır. Sonradan yapılan iddiaların gerçek dışı olduğu anlaşılmıştır. Bundan dolayı itibarının iade edilerek şehit ilan edilmesini,

3- Gülistan; 1993'te Adana'ya faaliyete gönderilmiştir. Fakat burada verilen ilişkileri bulamayınca tekrar Siverek'e dönmüştür. Siverek'te bu durumundan kuşkulanılması üzerine sorgusuz bir şekilde cezalandırılmıştır. Daha sonra yapılan araştırmada gerçekleşen infazın haksız yere olduğu anlaşılmıştır. Bu nedenle itibarının iade edilerek ve şehit ilan edilmesini,

4- Dilan (Diyarbakır); 1993 yılında Botan'dan evine gitmek istemeyip, saflarda kalmayı dayatmıştır. Bu yönlü istemlerine yönetimin yanlış yaklaşması sonucu

intihar etmiştir. İtibarının iade edilip, şehit olarak kabul edilmesini,

Mardin Eyaleti

1- Zeki (Burhan-Savur-Cizre köyü); bazı arkadaşların haksız yere sürgüne gönderilmesinden etkilenerek akli dengesini kaybetmiştir. Eve gönderilirse partiye zarar verir düşüncesiyle bölge yönetimi tarafından ölümle cezalandırılmıştır. Haksız bir cezalandırma olduğundan Mardin davasında itibarının iadesi istenmiştir. Bu öneri doğrultusunda şehit ilan edilmesini,

2- Şevger (Savur-Deriş köyü); yaşamdan etkilenerek eve gitme istemi üzerine kendisinden şüphelenildiği için saflardan kaçır. Ancak imkan olmasına rağmen düşmana gitmez. Daha sonra bölge güçleri tarafından yakalanarak ölümle cezalandırılır. Mardin davasında itibarının iadesi ve şehit ilan edilmesini,

3- Salih (Battal Küçük Güney); 1992 yılında haksız yere cezalandırılmış olup, itibarının iade edilerek şehit kabul edilmesini,

4- Cemşid: 1991'de Adnan unsuru tarafından haksız yere cezalandırılmış olup, itibarının iadesi ve şehit olarak kabul edilmesini,

5- Harun (Kurtalan); 1992 yılında saflara katıldığı

262

bir sırada yaşama adapte olma sorunlarını yaşamıştır. Horlanma ve aşağılanma durumuyla da karşılaşmıştır. Kaçma girişiminde bulunduğu bir sırada yakalanarak cezalandırılmıştır. Yurtsever olarak kabul edilmesini,

Behdinan Eyaleti

1- Şervan (Başkale); Rubarok eyleminin geri çekilmesinde BKC silahını taşımadığından dolayı başka bir yoldaşa vererek, onun silahı ve şehit düşen bir yoldaşın silahını almıştır. BKC silahını verdiği yoldaş şehit düşmüş ve silah alınmamıştır. Bu gerekçeyle eylem sonrasında hemen cezalandırılmıştır. Şehit olarak kabul edilmesini,

2- ZaGros (K. Güney); Helena eyleminde görevini tam olarak yapamadığı için, bazı yoldaşların şahadetine neden olmuştur. Bu savaşçı suçu işlemiştir ama böyle bir cezayı da hak etmemiştir. Bu yüzden şehit olarak ilan edilmesini,

3- Hasan (D. Beyazıt); 1991 yılında Xankürkê'de ülke pratiğine gitme istemleri yerine getirilmeyerek kervancı yapılmıştır. Buna tepki olarak kendisini yaralamıştır. Bu olay gerekçe gösterilerek cezalandırılmıştır. Şehit olarak ilan edilmesini,

4- Rojhat (Serhat); 1993 yılı sonlarında saflara katılmıştır. Xankürkê alanında kaçma teşebbüsünde

263

bulunmasından dolayı ıslahevine alınmıştır. Buradaki şartların olumsuzluğundan dolayı hastalanarak yaşamını yitirmiştir. Bundan dolayı şehit olarak kabul edilmesini,

5- Ferik ve Cafer adlı iki kardeş (Çukurca-Marufan köyü); bir kardeşlerinin saflardan kaçması üzerine kendilerinin de kaçacağından şüphelenilerek cezalandırılmışlardır. Haksız yere cezalandırıldıkları için şehit olarak kabul edilmelerini,

Milis ve halktan insanlara yapılan haksız cezalandırmalar

Tolhildan Eyaleti

Hacı Doymaz: Adıyamanlı yurtsever bir aileden olup, Terzi Cemal unsuru tarafından ajan olduğu iddiasıyla cezalandırılmıştır.

Yapılan araştırmalar sonucu gerçek dışı olduğu anlaşılmıştır. Bundan dolayı yurtsever olarak kabul edilmesini,

Dersim Eyaleti

Xıdır (Ovacık-Sefkan köyü): Milis olan bu şahıs, ajan olduğundan şüphelenilerek cezalandırılmıştır. Yapılan araştırmada böyle bir durumun olmadığı ve haksız yere cezalandırıldığı ortaya çıkmıştır. Bu nedenle yurtsever olarak kabul edilmesini,

Amed Eyaleti

Ramazan (Ergani-Gısgıs köyü): Yanlışlık sonucu vurulmuştur. Yurtsever olarak ilan edilmesini,

Erzurum Eyaleti

Filit Bulut (Bulanık-Arıca köyü): Bir aşiretin ileri gelenlerindedir. Hiçbir soruşturma yapılmadan, devletle işbirliği yaptığı iddiasıyla cezalandırılmıştır. Bu nedenle yurtsever olarak ilan edilmesini,

GAP Eyaleti

1- Mehmet Özkul, Beşir (Bloka-Emrut şoförü)

2- Mehmet Yavuz (Mazıdağ-Simali köyü)

Kontra ve ajan olan şahısların verdiği yalan ifadelerden dolayı suçlanarak ölümle cezalandırılmışlardır. Mehmet Özkul'u eyalet şehit ilan etmiştir. Bunun onaylanarak, her iki şahsın da yurtsever olarak ilan edilmelelerini,

3- Siverek-Karakoyun köyünden biri milis olan dört kişi bir çocuğu düşmana teslim ettikleri gerekçesiyle ölümle cezalandırılmışlardır. Bu nedenle her dördünün de yurtsever olarak kabul edilmelerini,

4- Berxwedan: Eve gitmek istediği için cezalandırılmıştır. Bu haksız bir uygulama olup, yurtsever olarak ilan edilmesini,

Mardin Eyaleti

1- Havar: Saflara yeni katılmış olan bu şahıs, eve gitmek istemesi gerekçe gösterilerek cezalandırılmıştır. Cezası idam gerektirmediği halde böyle bir uygulamaya maruz kaldığından yurtsever olarak kabul edilmesini,

2- Kemal (Kavsan köyü-Savur): Milislik yaptığı sırada kendisinin kanalından saflara sızan bir kontrayı bilinçli bir şekilde sızdırdığı gerekçe gösterilerek cezalandırılmıştır. Yapılan araştırmada böyle bir durumun olmadığı sonucuna varıldığı için şehit ilan edilmesini,

3- Ahmet (Bismil): Bismil'de milislik yaparken, buradaki faaliyetin gelişmemesinin nedeni olarak gösterilip cezalandırılmıştır. Haksız yere cezalandırıldığından dolayı şehit olarak ilan edilmesini,

4- Zeki: Mardin'de yersiz bir şekilde cezalandırılmış olduğundan, yurtsever olarak ilan edilmesini karar altına alır.

Ayrıca geçen sürede yanlış yaklaşımlar veya çözümsüzlükler sonucu az sayıda da olsa intihar olayları ile kazalar yaşanmıştır.

Bu durumlara karşı da doğru bir parti yaklaşımının yapılması şarttır.

1990'lı yıllara gelindiğinde Kürdistan'da uluslaşmayla birlikte bir uyanış yaşanmış, bu uyanış Dersim'i de sarmıştır. Savaşı geliştirmenin ve ona Dersim cephesinde güç kazandırmanın koşullarının mevcut olduğu böyle bir dönemde Parti Önderliği'ne, "... söz veriyorum, bir daha karşınıza suçlu olarak çıkmayacağım" diyen Dr. Baran arkadaş, bu temelde Dersim'e parti tarafından Eyalet Koordinatörü olarak gönderilmiştir. Açık ki, verilen sözlerin gerekleri; Dersim'de savaşı doğru bir parti öncülüğüne karvuşturmak, Parti Önderliği'nin yaşam tarzını oraya taşımak ve Dersim'i devrimimizin önemli bir kalesi haline getirerek, ülkeyle bütünleştirmek temeline yerine getirilecekti.

Ancak Dersim Eyaleti, bu yıllarda bazı olumlu gelişmeleri yaşasa da döneme göre yetersiz kalmıştır. Ülke genelinde mücadelemiz sürekli bir gelişmeyi yaşarken, Dersim'de öncülükte bir tıkanma, savaşta ve taktik geliştirmede zayıflık ve çözümsüzlük ortaya çıkmıştır. Dönemi kavrayamama, öngöründe zayıflık ve kapasite darlığı beraberinde görevlere cevap vermemeyi de getirmiştir. Bunun sonucu olarak, önderlik yaşamını kendine esas almaya çalışan, ancak görevlerini yerine getirmediğini farkedenden Dr. Baran arkadaş bir ezikliği ve onun süreklileşeceği baskılı bir ruh halini yaşamıştır.

Dr. Baran arkadaş, kendi gerçekliğini Dersim Eyaleti

DR. BARAN ARKADAŞIN DURUMUNA İLİŞKİN KARAR

Dersim; tarihinde çok görkemli direnişlere tanıklık ettiği kadar, ihanetlerin yanısıra çözümsüzlüklerin de yaşandığı bir sahadır. Partimiz bu olguları yerli yerine oturtturarak, düşmanın "kılıç artıkları" olarak değerlendirdiği Dersim insanını kemalizmin pençesinden çıkarmak, Kürdistan'la bütünleştirmek ve ulusal bütünlük içine almak için, çok yoğun çabalar sarfetmiştir. Dersim'e sömürgeciliğin dayattığı derin yabancılaştırma, ihanet ve katliamlar temelinde şekillenen kemalist kişiliğin aşılması, ancak büyük yurtseverleşme, uluslaşma hareketiyle mümkün olacaktır. Dersim'de yıllardır mücadele veren partimiz, bu uğurda yüzlerce yiğit militanını feda etmiştir.

3. Konferansı'na sunduğu raporunda şöyle ifade etmiştir: "...15 yıllık mücadele yaşamımda birakalım partiye kazandırmayı, mevcut konumumla sorun haline geldiğim açıktır. Olumsuzluğa neden olduğum bir gerçektir. Ancak bana sunulan şansların yanısıra verilen emek, destek ve yardımlar da az değildir. Emeğin, bilincin ve inancın yoğunlaşmış ifadesi olan parti önderlik gerçeği karşısında, eğer biraz dürüstlük ve bağlılıktan bahsedilecekse bunun ancak ve ancak bundan sonraki görevlerin ölümüne yerine getirilmesiyle mümkün olacağı açıktır."

Dr. Baran arkadaşın kişiliğinin duygusal oluşu, politikada çabuk daralması, onu çözümsüzlüğe, ikircikliğe itmiştir. Bu durumda, Parti Önderliği'ne ve partiye verdiği sözün gereklerini yerine getirememenin verdiği eziklik yanında, feodal onurunu kurtarmak içinde bilinen trajik intiharını gerçekleştirmiştir.

Parti Önderliği'ne müritçe bağlılık açık ki yetmemektedir. Önderliğe bağlılık; onun çizgisinin amansız takipçisi ve uygulayıcısı olmayı şart koşmaktadır. Dr. Baran arkadaş şahsında içine girilen pratik darlık açıktır ki, buna ters düşmüştür. Parti Önderliği'ne ve partiye layık olmak istemiş ama bu başarılamamıştır. Parti Önderliği Dr. Baran arkadaş gelişirmek için çok emek sarfetmiş ve kendisi de pratik savaş sahasında yıllarca

FERHAT ARKADAŞIN DURUMUNA İLİŞKİN KARAR

emek harcamıştır. Ancak, son ana kadar Parti Önderliği'ne bağlılığını korusa da içine girdiği ruh hali onu kendi hayatına kastetmeye kadar götürmüştür.

Dr. Baran arkadaşın bu gerçekliğinden hareket eden 5. Kongremiz,

1- PKK'de esas olanın; yaşamın zorlukları karşısında direnmek, yenilenerek güçlenmek, dönüşmek ve yücelmek olduğundan ve PKK'nin hiçbir şart altında yenilgiyi kabul etmeyen bir kişiliği temsil ettiği gerçeğinden hareketle, yaşama bu tarzda son vermeyi onaylamayarak mahkum eder.

2- Dr. Baran arkadaşın partiye ve Parti Önderliği'ne bağlılığını hayatı boyunca koruduğunu ve devrim için sarf edilen 15 yıllık emeğin sahibi olduğunu göz önünde bulundurarak parti üyeliğini onaylar.

3- Bu olay nezdinde düşmanın çok çeşitli provokasyon ve oyunlarla ulusal birlik ve parti bütünlüğümüze yönelmesi karşısında, halkımızın uyanık ve duyarlı olmaya çağrılmasını kararlaştırır.

Ferhat arkadaş, partimizin 4. Kongresi sonrasında Merkez Komite üyesi olarak Xankûrkê'de 2. Merkez Karargah örgütleme görevini üstlenmiş ve burada yürüttüğü çalışmalar içinde gittikçe partimizin ideolojik, örgütsel, politik ve askeri çizgisinden ve partimizin çalışma ve yaşam tarzından uzaklaşan bir eğilimin ve pratiğin sahibi olmuştur. Bunun devamı olarak Ekim 1992'de yaşanan Güney Savaşı'nda parti ve ordu güçlerimizi yenilgiyle yüz yüze getirmiş, bunu takip eden Zelê sürecinde işbirlikçi yönelimi derinleştirerek partimizi böyle bir eğilime sürüklemek istemiştir.

270

271

Bu durumu gözetleyen Parti Önderliğimiz, Temmuz 1993'te Ferhat'ı görevden alarak bu tehlikeli yönelimi durdurmuştur. Ferhat arkadaş, bunun üzerine yazdığı "*Parti Önderliği'ne, Merkez Komitesi'ne tüm kurtuluş savaşçılarına ve Kürt halkına*" başlıklı ve 21.07.1993 tarihli bir sayfalık açıklamada kendini savunarak "*Devrimci yaşama son verme*" kararı aldığını belirtmiştir. Daha sonra 6 Ocak 1994 tarihinde yazdığı 106 sayfalık raporda, kendi yaşamını ve partiden sapan anlayışlarını ifade etmeye çalışmış, 14 Aralık 1993, 23 Aralık 1993, 5 Şubat 1994 ve 29 Ekim 1994 tarihlerinde yazdığı mektuplarla Parti Önderliği'ne ve partiye karşı bir psikolojik savaş yürütmüştür.

Bütün tahrik ve şantajlarına rağmen tedbirli davranan partimiz, Ferhat'ı 5. Kongre sürecine kadar taşıyarak, kongre hazırlık sürecinde eleştiri ve değerlendirmeye tabi tutmuştur. Ferhat arkadaş, bu süreçte yazdığı 1 Ocak 1995 ve 10 Ocak 1995 tarihli kapsamlı iki raporda kendi pratiğini eleştirmiş, parti görevleri karşısında suç işlediğini ve partiye karşı bir konuma düştüğünü kabul ve itiraf etmiştir.

Ferhat arkadaşın taşıdığı yanlış anlayışlar ve yol açtığı tasfiyeci pratik Parti Önderliğimiz tarafından kapsamlı olarak değerlendirilmiştir. Ayrıca kongre platformumuza sunulan "Partileşme mücadelemizde

Ferhat kişiliği üzerine rapor" başlıklı yazı, Ferhat kişiliğinin özelliklerini, taşıdığı eğilimleri ve bunların pratikte partiye verdiği zararları açıkça ve sistemli bir biçimde ortaya koymuştur.

Bütün bunları değerlendiren Parti 5. Kongremiz;

1- Xankûrkê ve Zelê pratiğinin partiden uzak ve partiye karşı olduğunu tespit eder,

2- Bu pratiğin sahibi olan Ferhat'ta temsili bulan ideolojik, politik, örgütsel ve askeri eğilimi, çalışma ve yaşam tarzını parti karşıtı olarak belirleyip mahkum eder,

3- Parti içinde bu anlayışa ve izlerine karşı mücadelenin yoğunlaştırılmasını ve partinin bundan arındırılmasını temel görev olarak belirler,

4- Xankûrkê ve Zelê'de bu anlayıştan etkilenen tüm kadro ve savaşçıları parti çizgisinde kendilerini gözden geçirmeye ve düzeltmeye tabi tutarak önderlik çizgisine kendilerini bütünüyle katmaya çağırır,

5- Parti Önderliği'nin Ferhat arkadaşını görevden alma kararını ve görevsiz tutma uygulamasını onaylar,

6- Ferhat arkadaşın parti üyeliğinin iki yıl süreyle dondurulmasını kararlaştırır,

7- Bu iki yıllık süre içinde cephe üyeliği statüsünde tutulmasını uygun görür,

8- İki yıl sonra bu kararı gözden geçirmeyi ve parti

Serhat Eyaletimiz iki kongre arasındaki süreçte genelde yaşanan parti dışlıkların ve tasfiye pratiğinin en uçta seyrettiği bir eyaletimizdir. Bu eyaletimizde parti dışı anlayış ve tasfiye pratiği daha çok 1993-94 sürecinde yaşanmıştır.

Bu tasfiye pratiğinde eyalet yönetiminin içinde de ağırlıklı olarak Ali ve Suat arkadaşların, 1994 yılında alana gelmesiyle birlikte ikinci dereceden de olsa Neval arkadaşın rolleri ve pratikleri belirleyicidir. Ali arkadaş Xankûrkê ve Zelê'de gelişen Ferhat anlayışının temsilini ve bir maketini Serhat Eyaleti'nde geliştirmiş ve bunun uygulayıcısı olmuştur. Ali arkadaşın bu rolüne karşılık Suat arkadaş da kendi tarzını uygulayarak,

yönetim içerisinde hem didişmeci, hem de uzlaşma ile liberal kalma durumuyla tasfiyeci pratiği onaylamış ve uygulamıştır. Ali ve Suat arkadaşlar başta olmak üzere, eyalet yönetimi, partiye güven getirmemiş, gelen müdahaleleri kabullenmemiş, partiden intikam alma anlayışıyla partinin müdahale ve eleştirilerine karşı bir direniş içinde olmuştur. Bunun sonucu olarak, savaş geliştirilmemiş, kaçışlar-ihanetler yaşanmış, eyalet gücünün yarısı şehit düşmüş, kalan yarısı da savaşılamayacak bir duruma getirilerek, eyaletin tasfiyesi tamamlanmıştır. Bu arkadaşlar söz konusu tasfiye pratiğinde en son kendilerini de tasfiye etmişlerdir.

Bu arkadaşların ve yönetimin içinde bulunduğu bu durum, partinin doğrularına karşı bir direniş olup, parti dışılığı ve tasfiyeyi partiye dayatmanın ve savaşın Serhat Eyaleti'nde gelişmemesinin adı olmuştur.

Bundan dolayı 5. Kongremiz;

1- Bu pratiğin parti dışı bir tasfiye pratiği olarak ilan edilmesini,

2- Bu pratiğin tasvip edilmeyip, mahkum edilmesini,

3- Ali ve Suat arkadaşların tasfiyeci suç pratiğine rağmen, uzun zamandan beri partinin hizmetinde olmaları ve düşmana teslim olmamaları nedeniyle partili olarak kabul edilmelerini,

4- Yönetimde yer alan ve aynı pratikten sorumlu olan Y... ve B... arkadaşlara, soruşturmaları yapıldığı ve özeleştirileri kabul edildiği için parti üyeliklerinin iade edilmesini,

5- Şu an başka eyaletlerde görev yapan, ama daha önce Serhat yönetiminde yer alan ve tasfiye pratiğinde rolleri bulunan A.. ve K.S. arkadaşların tasfiye pratiğindeki rolleri ve suç pratiğinin araştırılıp ortaya çıkarılması için soruşturmaya alınmalarını,

6- Eyaletteki şahadetlerin, düşmana kaptırılan silah, cephane vb. maddi değerlerin ve yersiz cezalandırmaların araştırılmasını, bunda payı olan diğer suçluların ortaya çıkarılıp, parti ve ordu esaslarına göre yargılanmalarını,

7- Soruşturmaların Parti Merkez Komitesi'nce belirlenen bir komisyonca sürdürülmesini karar altına alır.